

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

podpisana w Buenos Aires dnia 22 grudnia 1952 r.

Przekład.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 grudnia 1952 r. podpisana została w Buenos Aires Międzynarodowa Konwencja Telekomunikacyjna wraz z sześcioma Załącznikami, Protokołem końcowym i czterema Protokołami dodatkowymi.

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT

DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Le 22 décembre 1952 a été signée à Buenos-Aires une Convention internationale des télécommunications avec six Annexes, un Protocole final et quatre Protocoles additionnels.

Pó zaznajomieniu się z powyższymi układami Rada Państwa uznała i uznaje je za słuszne z zastrzeżeniami uczynionymi przy podpisaniu przez Przedstawiciela Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; oświadcza, że wymienione układy są przyjęte, ratyfikowane i potwierżzone, oraz przyrzeka, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 16 maja 1956 r.

L. S. Przewodniczący Rady Państwa:
A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

Après avoir vu et examiné lesdits Accords le Conseil d'Etat les a approuvés et approuve avec les réserves faites au moment de la signature par le Représentant du Gouvernement de la République Populaire de Pologne; déclare que les Accords susmentionnés sont acceptés, ratifiés et confirmés et promet qu'ils seront inviolablement observés.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 16 mai 1956.

L. S. Président du Conseil d'Etat:
A. Zawadzki

Ministre des Affaires Etrangères:
w z. J. Winiewicz

(Tekst Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej w przekładzie polskim i w brzmieniu oryginalnym jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru).

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

podpisana w Buenos Aires dnia 22 grudnia 1952 r.

Przekład

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

W s t ę p

Uznając całkowicie suwerenne prawa każdego kraju do urzędowania swej telekomunikacji pełnomocnicy umawiających się Rządów w celu ułatwienia stosunków między narodami przez sprawne działanie telekomunikacji zawarli niniejszą Konwencję.

R O Z D Z I A Ł I

SKŁAD, CELE I ORGANIZACJA ZWIĄZKU

Artykuł 1

Skład Związku.

1. W skład Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego wchodzi członkowie i członkowie stowarzyszeni.
2. Członkiem Związku staje się:
 - a) każdy kraj lub zespół terytoriów wymieniony w załączniku 1 po podpisaniu i ratyfikacji Konwencji bądź po przystąpieniu do tego Aktu przezeń lub w jego imieniu;
 - b) każdy kraj nie wymieniony w załączniku 1, który zostanie członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych i przystąpi do niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami art. 16;
 - c) każdy kraj suwerenny nie wymieniony w załączniku 1 i nie będący członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych, który złoży wniosek o przyjęcie go do Związku w charakterze członka i który po uzyskaniu zgody dwóch trzecich członków Związku na ten wniosek przystąpi do Konwencji zgodnie z postanowieniami art. 16.
3. (1) Wszyscy członkowie są uprawnieni do brania udziału w konferencjach Związku i mogą być wybierani do każdego z organów Związku.
(2) Każdy członek ma prawo do jednego głosu na wszystkich konferencjach Związku oraz wszystkich zebraniach stałych organów Związku, których jest członkiem.
4. Członkiem stowarzyszonym Związku staje się:
 - a) każdy kraj, terytorium lub zespół terytoriów wymienionych w załączniku 2 po podpisaniu i ratyfikacji Konwencji lub po przystąpieniu do tego Aktu przezeń lub w jego imieniu;

CONVENTION INTERNATIONALE DES TÉLÉCOMMUNICATIONS

Préambule

En reconnaissant pleinement à chaque pays le droit souverain de réglementer ses télécommunications, les plénipotentiaires des gouvernements contractants ayant en vue de faciliter les relations entre les peuples par le bon fonctionnement des télécommunications, ont, d'un commun accord, arrêté la présente Convention.

CHAPITRE I

COMPOSITION, OBJET ET STRUCTURE DE L'UNION

Article 1

Composition de l'Union

1. L'Union internationale des télécommunications comprend des Membres et des Membres associés.
2. Est Membre de l'Union:
 - a) tout pays ou groupe de territoires énumérés dans l'annexe 1, après signature et ratification de la Convention, ou adhésion à cet Acte par le pays ou groupe de territoires, ou pour son compte;
 - b) tout pays non énuméré dans l'annexe 1, qui devient Membre des Nations Unies et adhère à la présente Convention, conformément aux dispositions de l'article 16;
 - c) tout pays souverain, non énuméré dans l'annexe 1 et non Membre des Nations Unies, qui adhère à la Convention conformément aux dispositions de l'article 16, après que sa demande d'admission en qualité de Membre de l'Union a été agréée par les deux tiers des Membres de l'Union.
3. (1) Tous les Membres ont le droit de participer aux conférences de l'Union et sont éligibles à tous ses organismes.
(2) Chaque Membre a droit à une voix à toutes les conférences de l'Union et à toutes les réunions des organismes permanents de l'Union dont il est membre.
4. Est Membre associé de l'Union:
 - a) tout pays, territoire ou groupe de territoires énuméré dans l'annexe 2, après signature et ratification de la Convention ou adhésion à cet Acte par ce pays, territoire ou groupe de territoires ou pour son compte;

b) każdy kraj nie będący członkiem Związku na podstawie paragrafu 2 niniejszego artykułu, który przystąpi do Konwencji zgodnie z postanowieniami art. 16 po uzyskaniu zgody na swój wniosek o przyjęcie do Związku w charakterze członka stowarzyszonego przez większość członków Związku;

c) każde terytorium lub zespół terytoriów nie ponoszący całkowitej odpowiedzialności za swe stosunki międzynarodowe, w imieniu którego jeden z członków Związku podpisał i ratyfikował niniejszą Konwencję lub do niej przystąpił zgodnie z postanowieniami artykułu 16 lub 17, jeżeli wniosek tego terytorium lub zespołu terytoriów o przyjęcie na członka stowarzyszonego, złożony przez wspomnianego członka Związku, uzyskał zgodę większości członków Związku;

d) każde terytorium powiernicze, w imieniu którego Organizacja Narodów Zjednoczonych złożyła wniosek o przyjęcie w charakterze członka stowarzyszonego i w którego imieniu Organizacja Narodów Zjednoczonych przystąpiła do Konwencji zgodnie z postanowieniami artykułu 18.

5. Jeżeli terytorium lub grupa terytoriów wchodząca w skład zespołu terytoriów będących członkiem Związku została lub zostaje zgodnie z postanowieniami punktów a) i c) paragrafu 4 członkiem stowarzyszonym, jej prawa i obowiązki wynikające z niniejszej Konwencji są takie same jak członka stowarzyszonego.

6. Członkowie stowarzyszeni mają te same prawa i obowiązki jak członkowie Związku. Jednakże nie mają oni prawa głosowania na konferencjach lub w innych organach Związku. Nie mogą oni być wybierani do organów Związku, których członków wybierają konferencje pełnomocników lub administracyjne.

7. Przy stosowaniu wyżej wymienionych postanowień paragrafów 2c), 4b) i 4c), gdy wniosek o przyjęcie w charakterze członka lub członka stowarzyszonego złożony zostanie w przerwie między dwiema konferencjami pełnomocników w drodze dyplomatycznej i za pośrednictwem kraju, w którym znajduje się siedziba Związku, Sekretarz Generalny zasięga opinii członków Związku w tej sprawie. Członek, który nie wypowie się w terminie czterech miesięcy, licząc od daty zwrócenia się do niego o opinię, będzie uważany za wstrzymującego się od głosowania.

Artykuł 2

Siedziba Związku

Siedzibą Związku i jego stałych organów jest Genewa.

Artykuł 3

Cele Związku

1. Związek ma na celu:

a) utrzymanie i rozwijanie współpracy międzynarodowej dla ulepszenia i racjonalnego wykorzystania wszelkiego rodzaju telekomunikacji;

b) popieranie rozwoju urządzeń technicznych i ich najbardziej wydajnej eksploatacji w celu podniesienia sprawności usług telekomunikacji, zwiększenia jej użyteczności i jak najszerszego udostępnienia jej ogółowi;

c) uzgadnianie działalności krajów, zmierzającej do osiągnięcia wspólnych celów.

2. W tym celu Związek będzie w szczególności:

b) tout pays non Membre de l'Union aux termes du paragraphe 2 ci-dessus, dont la demande d'admission à l'Union en qualité de Membre associé est acceptée par la majorité des Membres de l'Union et qui adhère à la Convention conformément aux dispositions de l'article 16;

c) tout territoire ou groupe de territoires, n'ayant pas l'entière responsabilité de ses relations internationales, pour le compte duquel un Membre de l'Union a signé et ratifié la présente Convention ou y a adhéré conformément aux dispositions des articles 16 ou 17, lorsque sa demande d'admission en qualité de Membre associé, présentée par le Membre de l'Union responsable, a été approuvée par la majorité des Membres de l'Union;

d) tout territoire sous tutelle dont la demande d'admission en qualité de Membre associé a été présentée par les Nations Unies et au nom duquel les Nations Unies ont adhéré à la Convention conformément aux dispositions de l'article 18.

5. Si un territoire, ou groupe de territoires faisant partie d'un groupe de territoires constituant un Membre de l'Union devient, ou est devenu, Membre associé de l'Union selon les dispositions des alinéas 4 a) et 4 c) ci-dessus, ses droits et obligations prévus par la présente Convention ne sont plus que ceux d'un Membre associé.

6. Les Membres associés ont les mêmes droits et obligations que les Membres de l'Union. Toutefois, ils n'ont pas le droit de vote dans les conférences ou autres organismes de l'Union. Ils ne sont pas éligibles dans les organismes de l'Union dont les Membres sont désignés par les conférences de plénipotentiaires ou les conférences administratives.

7. En application des dispositions des alinéas 2 c), 4 b), et 4 c) ci-dessus, si une demande d'adhésion en qualité de Membre ou de Membre associé est présentée dans l'intervalle de deux conférences de plénipotentiaires, par la voie diplomatique et par l'entremise du pays où est fixé le siège de l'Union, le secrétaire général consulte les Membres de l'Union; un Membre sera considéré comme s'étant abstenu s'il n'a pas répondu dans le délai de quatre mois à compter du jour où il a été consulté.

Article 2

Siège de l'Union

Le siège de l'Union et de ses organismes permanents est fixé à Genève.

Article 3

Objet de l'Union

1. L'Union a pour objet:

a) de maintenir et d'étendre la coopération internationale pour l'amélioration et l'emploi rationnel des télécommunications de toutes sortes;

b) de favoriser le développement de moyens techniques et leur exploitation la plus efficace, en vue d'augmenter le rendement des services de télécommunication, d'accroître leur emploi et de généraliser, le plus possible, leur utilisation par le public;

c) d'harmoniser les efforts des nations vers ces fins communes.

2. A cet effet et plus particulièrement, l'Union:

- a) przydzielał częstotliwości radiowe i rejestrował przydziały częstotliwości w sposób pozwalający na uniknięcie szkodliwych zakłóceń między stacjami radiokomunikacyjnymi poszczególnych krajów;
- b) popierał współpracę członków i członków stowarzyszonych, mając na celu ustalenie opłat na możliwie najniższym poziomie, jednocześnie dającym się pogodzić z wysoką jakością służb i zdrową, samowystarczającą gospodarką finansową telekomunikacji;
- c) popierał stosowanie środków podnoszących bezpieczeństwo życia ludzkiego przez współdziałanie służb telekomunikacji;
- d) przeprowadzał badania, opracowywał zalecenia, gromadził i ogłaszał informacje, dotyczące telekomunikacji, dla dobra wszystkich członków i członków stowarzyszonych.

Artykuł 4

Organy Związku

Organizacja Związku opiera się na:

- 1° Konferencji Pełnomocników, najwyższym organie Związku;
- 2° konferencjach administracyjnych;
- 3° organach stałych, którymi są:
 - a) Rada Administracyjna,
 - b) Sekretariat Generalny,
 - c) Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości (IFRB),
 - d) Międzynarodowy Doradczy Komitet Telegraficzny (CCIT),
 - e) Międzynarodowy Doradczy Komitet Telefoniczny (CCIF),
 - f) Międzynarodowy Doradczy Komitet Radiokomunikacyjny (CCIR).

Artykuł 5

Rada Administracyjna

A. Organizacja i czynność

1. (1) Rada Administracyjna składa się z osiemnastu członków Związku, wybranych przez Konferencję Pełnomocników z uwzględnieniem potrzeby słusznej reprezentacji wszystkich części świata. Członkowie Związku wybrani do Rady sprawują swój urząd do daty, w której Konferencja Pełnomocników przystąpi do wyboru nowej Rady. Członkowie Rady mogą być ponownie wybierani.

(2) Jeżeli w czasie między dwiema Konferencjami Pełnomocników otworzy się wakans w Radzie Administracyjnej, miejsce to z samego prawa przypada członkowi Związku, który w ostatnich wyborach otrzymał największą ilość głosów spośród nie wybranych członków z tego samego obszaru geograficznego.

2. Każdy z członków Rady Administracyjnej mianuje do udziału w pracach Rady osobę kwalifikowaną z racji jej doświadczenia w dziedzinie telekomunikacji.

3. Każdy członek Rady ma jeden głos.

4. Rada Administracyjna uchwała swój regulamin obrad.

5. Rada Administracyjna na początku każdej sesji dorocznej wybiera swego przewodniczącego i jego zastępcę. Wybrani pełnią swój urząd aż do otwarcia następnej sesji dorocznej i mogą być wybierani ponownie. Zastępca przewodniczącego pełni obowiązki przewodniczącego w czasie jego nieobecności.

- a) effectue l'attribution des fréquences du spectre et l'enregistrement des assignations de fréquences, de façon à éviter les brouillages nuisibles entre les stations de radiocommunications des différents pays;
- b) favorise la collaboration entre ses Membres et Membres associés en vue de l'établissement de tarifs à des niveaux aussi bas que possible, compatibles avec un service de bonne qualité et une gestion financière saine et indépendante des télécommunications;
- c) provoque l'adoption de mesures permettant d'assurer la sécurité de la vie humaine par la coopération des services de télécommunication;
- d) procède à des études, élabore des recommandations, recueille et publie des informations concernant les télécommunications, au bénéfice de tous les Membres et Membres associés.

Article 4

Structure de l'Union

L'organisation de l'Union repose sur:

- 1° la Conférence de plénipotentiaires, organe suprême de l'Union;
- 2° les conférences administratives;
- 3° les organismes permanents désignés ci-après:
 - a) le Conseil d'administration,
 - b) le Secrétariat général,
 - c) le Comité international d'enregistrement des fréquences (I.F.R.B.),
 - d) le Comité consultatif international télégraphique (C.C.I.T.),
 - e) le Comité consultatif international téléphonique (C.C.I.F.),
 - f) le Comité consultatif international des radiocommunications (C.C.I.R.).

Article 5

Conseil d'administration

A. Organisation et fonctionnement

1. (1) Le Conseil d'administration est composé de dix-huit Membres de l'Union élus par la Conférence de plénipotentiaires, en tenant compte de la nécessité d'une représentation équitable de toutes les parties du monde. Les Membres de l'Union élus au Conseil remplissent leur mandat jusqu'à la date à laquelle la Conférence de plénipotentiaires procède à l'élection d'un nouveau Conseil. Ils sont rééligibles.

(2) Si entre deux conférences de plénipotentiaires, une vacance se produit au sein du Conseil d'administration, le siège revient de droit au Membre de l'Union ayant obtenu, lors du dernier scrutin, le plus grand nombre de suffrages parmi les Membres appartenant à la même région et dont la candidature n'a pas été retenue.

2. Chacun des Membres du Conseil d'administration désigne pour siéger au Conseil une personne qualifiée en raison de son expérience des services de télécommunication.

3. Chaque Membre du Conseil dispose d'une voix.

4. Le Conseil d'administration établit son propre règlement intérieur.

5. Le Conseil d'administration élit ses propres président et vice-président au début de chaque session annuelle. Ceux-ci restent en fonction jusqu'à l'ouverture de la session annuelle suivante et sont rééligibles. Le vice-président remplace le président en l'absence de ce dernier.

6. (1) Rada zbiera się na sesję doroczną w siedzibie Związku.

(2) W czasie tej sesji może zapasć decyzja zwołania w drodze wyjątku sesji dodatkowej.

(3) W przerwach między sesjami zwykłymi Rada może być zwołana, w zasadzie w siedzibie Związku, przez jej przewodniczącego na żądanie większości członków Rady.

7. Sekretarz Generalny i dwóch jego zastępców, przewodniczący Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości, dyrektorzy międzynarodowych komitetów doradczych i wicedyrektor Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego uczestniczą z urzędu w obradach Rady Administracyjnej, lecz nie biorą udziału w głosowaniu. Rada może jednak w drodze wyjątku odbywać posiedzenia ograniczone wyłącznie do swoich członków.

8. Sekretarz Generalny Związku pełni obowiązki sekretarza Rady Administracyjnej.

9. (1) W przerwach między Konferencjami Pełnomocników Rada Administracyjna występuje w imieniu Konferencji Pełnomocników w granicach uprawnień udzielonych przez nią Radzie.

(2) Rada działa tylko w czasie trwania sesji urzędowych.

10. Jedynie koszty podróży i pobytu, poniesione przez przedstawiciela każdego z członków Rady Administracyjnej w związku z pełnieniem czynności w tym charakterze, obciążają Związek.

B. Uprawnienia

11. (1) Zadaniem Rady Administracyjnej jest podejmowanie wszelkich kroków, ułatwiających wprowadzenie w życie przez członków i członków stowarzyszonych postanowień Konwencji, regulaminów, uchwał Konferencji Pełnomocników oraz w razie potrzeby uchwał innych konferencji lub zebrań Związku.

(2) Rada koordynuje działalność Związku.

12. W szczególności Rada Administracyjna:

a) wypełnia wszelkie zadania powierzone jej przez Konferencję Pełnomocników;

b) w przerwach, które dzielą poszczególne Konferencje Pełnomocników, jest odpowiedzialna za współpracę z wszystkimi organizacjami międzynarodowymi wymienionymi w artykułach 26 i 27 niniejszej Konwencji;

w tym celu:

1° zawiera w imieniu Związku układy tymczasowe z organizacjami międzynarodowymi wymienionymi w artykule 27 Konwencji, stosując przy tym w odniesieniu do Organizacji Narodów Zjednoczonych postanowienia Układu zamieszczonego w załączniku 6 do niniejszej Konwencji. Układy tymczasowe powinny być przedłożone następnej Konferencji Pełnomocników zgodnie z postanowieniami punktu 1g) artykułu 9 niniejszej Konwencji;

2° mianuje w imieniu Związku jednego lub kilku przedstawicieli, mających brać udział w konferencjach tych organizacji, a także, jeżeli jest to potrzebne, w pracach organów koordynacyjnych, powoływanych w porozumieniu z tymi organizacjami;

c) mianuje Sekretarza Generalnego i dwóch zastępców Sekretarza Generalnego Związku;

d) ustala liczbę i hierarchię personelu Sekretariatu Generalnego i sekretariatów wyspecjalizowanych stałych organów Związku, kierując się ogólnymi wytycznymi, udzielonymi przez Konferencję Pełnomocników;

6. (1) Le Conseil se réunit, en session annuelle, au siège de l'Union.

(2) Au cours de cette session, il peut décider de tenir exceptionnellement une session supplémentaire.

(3) Dans l'intervalle des sessions ordinaires, il peut être convoqué, en principe au siège de l'Union, par son président, à la demande de la majorité de ses Membres.

7. Le secrétaire général et les deux secrétaires généraux adjoints, le président du Comité international d'enregistrement des fréquences, les directeurs des Comités consultatifs internationaux et le vicedirecteur du Comité consultatif international des radiocommunications participent de plein droit aux délibérations du Conseil d'administration, mais sans prendre part aux votes. Toutefois, le Conseil peut tenir des séances exceptionnellement réservées à ses seuls Membres.

8. Le secrétaire général de l'Union assure les fonctions de secrétaire du Conseil d'administration.

9. (1) Dans l'intervalle des conférences de plénipotentiaires, le Conseil d'administration agit en tant que mandataire de la Conférence de plénipotentiaires dans les limites des pouvoirs délégués par celle-ci.

(2) Le Conseil agit seulement lorsqu'il est en session officielle.

10. Seuls les frais de déplacement et de séjour engagés par le représentant de chacun des Membres du Conseil d'administration pour remplir ses fonctions sont à la charge de l'Union.

B. Attributions

11. (1) Le Conseil d'administration est chargé de prendre toutes mesures pour faciliter la mise à exécution par les Membres et les Membres associés des dispositions de la Convention, des règlements, des décisions de la Conférence de plénipotentiaires et, le cas échéant, des décisions des autres conférences et réunions de l'Union.

(2) Il assure une coordination efficace des activités de l'Union.

12. En particulier, le Conseil d'administration:

a) accomplit toutes les tâches qui lui sont assignées par la Conférence de plénipotentiaires;

b) est chargé, dans l'intervalle qui sépare les conférences de plénipotentiaires, d'assurer la coordination avec toutes les organisations internationales visées aux articles 26 et 27 de la présente Convention;

à cet effet:

1° il conclut au nom de l'Union des accords provisoires avec les organisations internationales visées à l'article 27 de la Convention et avec les Nations Unies en application de l'Accord contenu dans l'annexe 6 à la Convention; ces accords provisoires doivent être soumis à la prochaine Conférence de plénipotentiaires conformément aux dispositions de l'article 9, alinéa 1 g) de la présente Convention;

2° il désigne, au nom de l'Union, un ou plusieurs représentants pour participer aux conférences de ces organisations et, lorsque cela est nécessaire, aux conférences de coordination réunies en accord avec ces organisations;

c) nomme le secrétaire général et les deux secrétaires généraux adjoints de l'Union;

d) arrête l'effectif et la hiérarchie du personnel du Secrétariat général et des secrétariats spécialisés des organismes permanents de l'Union, en tenant compte des directives générales données par la Conférence de plénipotentiaires;

- e) wydaje wszelkie przepisy, jakie uzna za niezbędne dla działalności administracyjnej lub finansowej Związku;
- f) kontroluje czynności administracyjne Związku;
- g) bada i uchwała roczny budżet Związku;
- h) podejmuje kroki niezbędne do przeprowadzenia rocznej rewizji rachunków Związku, które przedstawia Sekretarz Generalny, oraz zatwierdza je dla przedstawienia najbliższej Konferencji Pełnomocników;
- i) ustala wynagrodzenie Sekretarza Generalnego, członków Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości i wszystkich funkcjonariuszy Związku, biorąc pod uwagę podstawową siatkę wynagrodzeń uchwaloną przez Konferencję Pełnomocników, zgodnie z brzmieniem punktu 1c) artykułu 9;
- j) ustala w razie potrzeby wysokość dodatków przejściowych, mając na uwadze wahania kosztów utrzymania w kraju będącym siedzibą Związku i w miarę możliwości stosując w tych sprawach praktykę rządu tego kraju i znajdujących się tam organizacji międzynarodowych;
- k) stosuje środki niezbędne do zwołania Konferencji Pełnomocników i konferencji administracyjnych Związku zgodnie z postanowieniami artykułów 9 i 10;
- l) przedstawia Konferencji Pełnomocników Związku wszelkie wnioski, które uzna za wskazane;
- m) uzgadnia działalność stałych organów Związku, podejmuje odpowiednie kroki dla załatwienia wniosków lub założeń przedstawionych przez te organy, obsadza zastępczo zwolnione stanowiska dyrektorów międzynarodowych komitetów doradczych i wicedyrektora Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego;
- n) wykonuje inne czynności przewidziane w niniejszej Konwencji, a w ramach określonych przez Konwencję i regulaminy — wszelkie czynności, które uzna za konieczne dla sprawnej administracji Związku;
- o) przedstawia Konferencji Pełnomocników do zbadania sprawozdanie ze swojej działalności i działalności Związku.

Artykuł 6

Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości

1. Główne zadania Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości polegają na:
 - a) prowadzeniu systematycznych wpisów przydziałów częstotliwości, dokonywanych przez poszczególne kraje, w sposób pozwalający ustalić zgodnie z trybem postępowania przewidzianym w Regulaminie Radiokomunikacyjnym i zgodnie z wszelkimi uchwałami, jakie mogą być podjęte przez właściwe konferencje Związku, datę, cel i charakterystykę techniczną każdego z tych przydziałów, a to w celu zapewnienia im formalnego uznania międzynarodowego;
 - b) udzielaniu członkom i członkom stowarzyszonym porad mających na celu wykorzystanie praktycznie największej ilości dróg radiokomunikacyjnych w tych pasmach widma częstotliwości, gdzie mogą powstać szkodliwe zakłócenia wzajemne;
 - c) wykonywaniu wszelkich zadań dodatkowych odnoszących się do przydziału i wykorzystania częstotliwości, zleconych przez kompetentną konferencję Związku albo też za zgodą większości członków Związku przez

- e) établit tous les règlements qu'il juge nécessaires aux activités administratives et financières de l'Union;
- f) contrôle le fonctionnement administratif de l'Union;
- g) examine et arrête le budget annuel de l'Union;
- h) prend tous arrangements nécessaires en vue de la vérification annuelle des comptes de l'Union établis par le secrétaire général et arrête ces comptes pour les soumettre à la Conférence de plénipotentiaires suivante;
- i) fixe les traitements du secrétaire général, des membres du Comité international d'enregistrement des fréquences et de tous les fonctionnaires de l'Union en tenant compte des échelles de base des traitements arrêtées aux termes de l'article 9, alinéa 1 c), par la Conférence de plénipotentiaires;
- j) détermine éventuellement les indemnités supplémentaires temporaires en prenant en considération les fluctuations du coût de la vie dans le pays où est fixé le siège de l'Union et en suivant, en la matière, dans toute la mesure du possible la pratique du gouvernement de ce pays et des organisations internationales qui y sont établies;
- k) prend les dispositions nécessaires pour la convocation des conférences de plénipotentiaires et des conférences administratives de l'Union conformément aux articles 9 et 10;
- l) soumet à la Conférence de plénipotentiaires de l'Union les avis qu'il juge utiles;
- m) coordonne les activités des organismes permanents de l'Union, prend les dispositions opportunes pour donner suite aux demandes ou recommandations soumises par ces organismes et procède à la désignation d'intérimaires aux emplois devenus vacants de directeurs des comités consultatifs internationaux et de vice-directeur du Comité consultatif international des radiocommunications;
- n) remplit les autres fonctions prévues dans la présente Convention et, dans le cadre de celle-ci et des règlements, toutes les fonctions jugées nécessaires à la bonne administration de l'Union;
- o) soumet à l'examen de la Conférence de plénipotentiaires un rapport relatant ses activités et celles de l'Union.

Article 6

Comité international d'enregistrement des fréquences

1. Les tâches essentielles du Comité international d'enregistrement des fréquences consistent:
 - a) à effectuer une inscription méthodique des assignations de fréquences faites par les différents pays, de manière à fixer, conformément à la procédure prévue dans le Règlement des radiocommunications et, le cas échéant, par les décisions des conférences compétentes de l'Union, la date, le but et les caractéristiques techniques de chacune de ces assignations, afin d'en assurer la reconnaissance internationale officielle;
 - b) à fournir des avis aux Membres et Membres associés, en vue de l'exploitation d'un nombre aussi grand que possible de voies radioélectriques dans les régions du spectre des fréquences où des brouillages nuisibles peuvent se produire;
 - c) à exécuter toutes les tâches additionnelles relatives à l'assignation et à l'utilisation des fréquences prescrites par une conférence compétente de l'Union, ou par le Conseil d'administration avec le consentement

Radę Administracyjną, w celu przygotowania takiej konferencji lub wykonania jej uchwał;

d) prowadzeniu bieżąco dokumentacji odnoszącej się do wykonywanych przez nią czynności.

2. (1) Izba jest organem składającym się z członków niezależnych, obywateli różnych krajów członków Związku.

(2) Członkowie Izby powinni posiadać pełne kwalifikacje oparte na ich wiedzy technicznej w dziedzinie radiokomunikacji oraz doświadczenie praktyczne w sprawach przydziału i wykorzystywania częstotliwości.

(3) Poza tym dla lepszego rozumienia zagadnień przedstawianych Izbie na mocy punktu 1b) niniejszego artykułu każdy z członków powinien orientować się w warunkach geograficznych, ekonomicznych i demograficznych jednego z poszczególnych obszarów świata.

3. (1) Na każdym ze swych zebrań zwyczajna administracyjna konferencja radiokomunikacyjna wybiera kraje, członków Związku, z których każdy powinien mianować jednego ze swych obywateli, posiadającego kwalifikacje wyżej określone, na stanowisko niezależnego członka Izby.

(2) Tryb postępowania dotyczący tych wyborów ustala sama konferencja w sposób zapewniający słuszny dobór członków według poszczególnych obszarów świata.

(3) Kraje w ten sposób wybrane mogą być wybierane ponownie.

(4) Członkowie Izby wchodzi w swe obowiązki od daty ustalonej przez zwyczajną administracyjną konferencję radiokomunikacyjną, która dokonała wyboru krajów, którym powierzono nominację członków Izby. Pełnią oni swój urząd w zasadzie aż do dnia ustalonego przez następną konferencję, jako daty objęcia urzędu przez ich następców.

(5) Jeżeli w przerwie między dwiema zwyczajnymi administracyjnymi konferencjami radiokomunikacyjnymi członek Izby zrezygnuje ze stanowiska lub opuści swą pracę bez uzasadnionego powodu na okres przekraczający trzy miesiące, Przewodniczący Izby zwróci się do członka Związku, który mianował wspomnianego członka Izby, o możliwie jak najszybsze mianowanie jego następcy. Jeżeli wspomniany członek Związku nie mianuje następcy w ciągu trzech miesięcy od daty prośby Przewodniczącego Izby, traci swoje prawo do mianowania osoby zasiadającej w Izbie. Przewodniczący Izby powinien zwrócić się wówczas do tego członka Związku, który w poprzednich wyborach otrzymał największą liczbę głosów spośród nie wybranych z danego obszaru z prośbą o mianowanie osoby mającej zasiadać w Izbie do końca jej kadencji.

4. Tryb postępowania Izby określa Regulamin Radiokomunikacyjny.

5. (1) Członkowie Izby pełnią swój urząd nie w charakterze przedstawicieli swych krajów lub pewnego obszaru; lecz jako bezstronni rzecznicy, obdarzeni mandatem międzynarodowym.

(2) Żaden z członków Izby nie będzie żądał ani też otrzymywał instrukcji w przedmiocie wykonywania swych obowiązków od któregośkolwiek rządu lub członków rządu, od jakiegokolwiek organizacji lub osoby prywatnej lub prawnej. Ponadto każdy członek lub członek stowarzyszony szanować będzie międzynarodowy charakter Izby i czynności jej członków i w żadnym wypadku nie będzie usiłował wpłynąć na któregośkolwiek z członków Izby przy wykonywaniu jego obowiązków.

(3) Żaden z członków Izby lub jej personelu nie będzie poza swoją funkcją uczestniczył czynnie lub mieć jakichkolwiek zainteresowań finansowych w jakimkolwiek przedsię-

de la majorité des Membres de l'Union en vue de la préparation d'une telle conférence ou en exécution de ses décisions;

d) à tenir à jour les dossiers indispensables ayant trait à l'exercice de ses fonctions.

2. (1) Le Comité est un organisme composé de membres indépendants, tous ressortissants de pays différents, Membres de l'Union.

(2) Les membres du Comité doivent être pleinement qualifiés par leur compétence technique dans le domaine des radiocommunications et posséder une expérience pratique en matière d'assignation et d'utilisation des fréquences.

(3) En outre, pour permettre une meilleure compréhension des problèmes qui viennent devant le Comité en vertu de l'alinéa 1 b) ci-dessus, chaque membre doit être au courant des conditions géographiques, économiques et démographiques d'une région particulière du globe.

3. (1) A chacune de ses réunions, la conférence administrative ordinaire des radiocommunications élit les pays, Membres de l'Union, dont chacun devra désigner un de ses ressortissants possédant les qualifications indiquées ci-dessus, pour servir comme membre indépendant du Comité.

(2) La procédure pour cette élection est établie par la conférence elle-même, de manière à assurer une répartition équitable des membres entre les différentes régions du monde.

(3) Les pays ainsi élus sont rééligibles.

(4) Les membres du Comité prennent leur service à la date fixée par la conférence administrative ordinaire des radiocommunications qui a élu les pays chargés de les désigner. Ils restent normalement en fonctions jusqu'à la date fixée par la conférence au cours de sa réunion suivante, pour la prise de service de leurs successeurs.

(5) Si, dans l'intervalle entre deux conférences administratives ordinaires des radiocommunications, un membre du Comité démissionne ou abandonne ses fonctions sans motif valable pendant une période dépassant trois mois, le Membre de l'Union qui l'avait désigné est invité par le président du Comité à désigner aussitôt que possible un successeur. Si le Membre de l'Union en question ne désigne pas un remplaçant dans un délai de trois mois à partir de cette invitation, il perd son droit de désigner une personne pour siéger au Comité. Le président du Comité demande alors au Membre de l'Union qui, à la précédente élection, avait obtenu le nombre de voix le plus élevé parmi ceux de la région considérée qui n'avaient pas été élus, de désigner une personne pour siéger au Comité pendant le reste de la durée de son mandat.

4. Les méthodes de travail du Comité sont définies dans le Règlement des radiocommunications.

5. (1) Les membres du Comité s'acquittent de leur tâche, non comme des représentants de leurs pays respectifs, ou d'une région, mais comme des agents impartiaux investis d'un mandat international.

(2) Aucun membre du Comité ne doit, relativement à l'exercice de ses fonctions, demander ni recevoir d'instructions d'aucun gouvernement, ni d'aucun membre d'un gouvernement quelconque, ni d'aucune organisation ou personne publique ou privée. De plus, chaque Membre ou Membre associé doit respecter le caractère international du Comité et des fonctions de ses membres et il ne doit, en aucun cas, essayer d'influencer l'un quelconque d'entre eux dans l'exercice de ses fonctions.

(3) En dehors de ses fonctions, aucun membre du Comité et de son personnel ne doit avoir de participation active ou d'intérêts financiers, de quelque nature que ce soit, dans une

biorstwie telekomunikacyjnym. Jednakże wyrażenie „zainteresowania finansowe” nie może stać na przeszkodzie w pobieraniu w dalszym ciągu uposażenia emerytalnego z tytułu służby na poprzednio zajmowanym stanowisku.

6. Czynności każdej osoby zasiadającej w Izbie kończą się z urzędu z chwilą, gdy kraj, którego ona jest obywatelem, przestaje być członkiem Związku.

Artykuł 7

Międzynarodowe komitety doradcze

1. (1) Do zadań Międzynarodowego Doradczego Komitetu Telegraficznego (CCIT) należy badanie zagadnień z zakresu techniki, eksploatacji i taryf służby telegraficznej i fototelegraficznej oraz wydawanie zaleceń odnoszących się do tych zagadnień.

(2) Do zadań Międzynarodowego Doradczego Komitetu Telefonicznego (CCIF) należy badanie zagadnień z zakresu techniki, eksploatacji i taryf służby telefonicznej i wydawanie zaleceń odnoszących się do tych zagadnień.

(3) Do zadań Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego (CCIR) należy badanie technicznych zagadnień radiokomunikacji i zagadnień z zakresu eksploatacji, których rozwiązanie opiera się głównie na rozważaniach z dziedziny radiotechniki, oraz wydawanie zaleceń odnoszących się do tych zagadnień.

2. Zagadnienia badane przez każdy z międzynarodowych komitetów doradczych, co do których mają one wydać zalecenia, są im przekazywane przez Konferencję Pełnomocników, konferencje administracyjne, Radę Administracyjną, inne komitety doradcze lub Międzynarodową Izbę Rejestracji Częstotliwości. Komitet doradczy powinien wydać zalecenia również co do zagadnień skierowanych do badań na podstawie decyzji swego zgromadzenia ogólnego lub na skutek żądania wysuniętego w przerwie pomiędzy dwoma zebraniem zgromadzenia ogólnego przynajmniej przez dwunastu członków lub członków stowarzyszonych.

3. Członkami międzynarodowych komitetów doradczych są:

- a) z samego prawa zarządy wszystkich członków i członków stowarzyszonych Związku;
- b) każde uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne, które za zgodą członka lub członka stowarzyszonego, który je uznał, wyraził chęć brania udziału w pracach tych komitetów.

4. Każdy z międzynarodowych komitetów doradczych działa za pośrednictwem:

- a) zgromadzenia ogólnego, które zbiera się w zasadzie co trzy lata;
- b) komisji badań, powołanych przez zgromadzenie ogólne do opracowywania zagadnień przeznaczonych do badań;
- c) dyrektora mianowanego na czas nieograniczony przez zgromadzenie ogólne z obustronnym prawem rozwiązania stosunku; dyrektor Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego ma do pomocy wice-dyrektora, specjalistę w zakresie radiofonii, mianowanego na tych samych zasadach;
- d) sekretariatu wyspecjalizowanego do pomocy dyrektorowi;
- e) laboratoriów lub urzędów technicznych utworzonych przez Związek.

5. Dyrektorzy komitetów doradczych i wicedyrektor Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego powinni wszyscy być obywatelami różnych krajów.

entreprise quelconque s'occupant de télécommunications. Toutefois, l'expression «intérêts financiers» ne doit pas être interprétée comme s'opposant à la continuation de versements pour la retraite en raison d'un emploi ou de services antérieurs.

6. Les fonctions de toute personne siégeant au Comité sont résignées d'office à partir du moment où le pays dont elle est ressortissante cesse d'être Membre de l'Union.

Article 7

Comités consultatifs internationaux

1. (1) Le Comité consultatif international télégraphique (C.C.I.T.) est chargé d'effectuer des études et d'émettre des avis sur des questions techniques, d'exploitation et de tarification concernant le télégraphe et les fac-similés.

(2) Le Comité consultatif international téléphonique (C.C.I.F.) est chargé d'effectuer des études et d'émettre des avis sur des questions techniques, d'exploitation et de tarification concernant la téléphonie.

(3) Le Comité consultatif international des radiocommunications (C.C.I.R.) est chargé d'effectuer des études et d'émettre des avis sur des questions techniques relatives aux radiocommunications ainsi que sur des questions d'exploitation dont la solution dépend principalement de considérations liées à la technique radioélectrique.

2. Les questions étudiées par chaque comité consultatif international, et sur lesquelles il est chargé d'émettre des avis, lui sont soumises par la Conférence de plénipotentiaires, par une conférence administrative, par le Conseil d'administration, par un autre comité consultatif ou par le Comité international d'enregistrement des fréquences. Chaque comité consultatif donne également son avis sur les questions dont la mise à l'étude est décidée par son assemblée plénière ou est demandée, dans l'intervalle entre deux réunions de cette assemblée, par au moins douze Membres ou Membres associés.

3. Les comités consultatifs internationaux ont pour membres:

- a) de droit, les administrations de tous les Membres et Membres associés de l'Union;
- b) toute exploitation privée reconnue qui, avec l'approbation du Membre ou Membre associé qui l'a reconnue, demande à participer aux travaux de ces comités.

4. Le fonctionnement de chaque comité consultatif international est assuré par:

- a) l'assemblée plénière réunie normalement tous les trois ans;
- b) les commissions d'études constituées par l'assemblée plénière pour traiter les questions à étudier;
- c) un directeur nommé par l'assemblée plénière, pour une durée indéfinie, avec faculté réciproque de résiliation; le directeur du Comité consultatif des radiocommunications est assisté d'un vice-directeur spécialiste des questions de radiodiffusion, nommé dans les mêmes conditions;
- d) un secrétariat spécialisé, qui assiste le directeur;
- e) des laboratoires ou installations techniques créés par l'Union.

5. Les directeurs des comités consultatifs et le vice-directeur du Comité consultatif des radiocommunications doivent tous être ressortissants de pays différents.

6. (1) Komitety doradcze powinny przestrzegać mających do nich zastosowanie postanowień regulaminu wewnętrznego konferencji, zawartego w Regulaminie Ogólnym, dołączonym do niniejszej Konwencji.

(2) Zgromadzenie ogólne komitetu Doradczego może uchylać wszelkie postanowienia dodatkowe, ułatwiające pracę tego komitetu, jeżeli nie są one sprzeczne z postanowieniami regulaminu wewnętrznego konferencji.

7. Regulamin pracy komitetów doradczych zawarty jest w drugiej części Regulaminu Ogólnego, dołączonego do niniejszej Konwencji.

Artykuł 8

Sekretariat Generalny

1. (1) Sekretariatem Generalnym Związku kieruje Sekretarz Generalny przy pomocy dwóch zastępców; wszyscy trzej powinni być obywatelami różnych krajów — członków Związku.

(2) Sekretarz Generalny jest odpowiedzialny przed Radą Administracyjną za wszystkie zadania powierzone Sekretariatowi Generalnemu, jak również za całość gospodarki administracyjnej i finansowej Związku. Zastępcy Sekretarza Generalnego są odpowiedzialni przed Sekretarzem Generalnym.

2. Sekretarz Generalny:

a) organizuje pracę Sekretariatu Generalnego i mianuje personel tego sekretariatu, stosując się do wytycznych udzielonych przez Konferencję Pełnomocników oraz do przepisów uchwalonych przez Radę Administracyjną;

b) podejmuje kroki administracyjne dotyczące organizacji wyspecjalizowanych sekretariatów organów stałych i mianuje personel tych sekretariatów w porozumieniu z przełożonym każdego organu stałego; nominacja odbywa się na wniosek tego ostatniego, ostateczna jednak decyzja w sprawach mianowania lub zwolnienia należy do Sekretarza Generalnego;

c) czuwa nad przestrzeganiem przez sekretariaty wyspecjalizowane regulaminów administracyjnych i finansowych, zatwierdzonych przez Radę Administracyjną;

d) pełni nadzór wyłącznie administracyjny nad personelem sekretariatów wyspecjalizowanych, które pracują pod bezpośrednim kierownictwem przełożonych organów stałych Związku;

e) organizuje prace sekretariatu, związane z przygotowaniem i odbyciem konferencji Związku;

f) organizuje, w razie potrzeby w porozumieniu z rządem zapraszającym, sekretariaty wszystkich konferencji Związku, a na żądanie lub gdy przewidują to regulaminy dołączone do Konwencji sekretariaty zebrań organów stałych Związku lub zjazdów organizowanych pod jego auspicjami; może on również na żądanie i na podstawie umowy organizować sekretariaty wszystkich innych zjazdów dotyczących telekomunikacji;

g) utrzymuje w stanie aktualnym wydawnictwa urzędowe, sporządzone na podstawie danych dostarczonych w tym celu przez organy stałe Związku lub przez Administrację, z wyjątkiem kartoteki głównej i niezbędnej dokumentacji mającej związek z działalnością Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości;

h) ogłasza zalecenia i zasadnicze sprawozdania organów stałych Związku;

i) ogłasza układy międzynarodowe lub regionalne, dotyczące telekomunikacji, nadsyłane mu do wiadomości

6. (1) Les comités consultatifs observent, dans la mesure où il leur est applicable, le règlement intérieur des conférences compris dans le Règlement général annexé à la présente Convention.

(2) En vue de faciliter les travaux de son comité, chaque assemblée plénière peut adopter des dispositions supplémentaires si elles ne sont pas incompatibles avec celles du règlement intérieur des conférences.

7. Les méthodes de travail des comités consultatifs sont définies dans la deuxième partie du Règlement général annexé à la présente Convention.

Article 8

Secrétariat général

1. (1) Le Secrétariat général est dirigé par un secrétaire général assisté de deux secrétaires généraux adjoints, tous trois ressortissants de pays différents, Membres de l'Union.

(2) Le secrétaire général est responsable devant le Conseil d'administration pour l'ensemble des attributions dévolues au Secrétariat général et pour la totalité des services administratifs et financiers de l'Union. Les secrétaires généraux adjoints sont responsables devant le secrétaire général.

2. Le secrétaire général:

a) organise le travail du Secrétariat général et nomme le personnel de ce Secrétariat en se conformant aux directives données par la conférence de plénipotentiaires et aux règlements établis par le Conseil d'administration;

b) prend les mesures administratives relatives à la constitution des secrétariats spécialisés des organismes permanents et nomme le personnel de ces secrétariats en accord avec le chef de chaque organisme permanent et en se basant sur le choix de ce dernier, la décision définitive de nomination ou de licenciement appartenant au secrétaire général;

c) veille à l'application, dans les secrétariats spécialisés, des règlements administratifs et financiers approuvés par le Conseil d'administration;

d) exerce une surveillance exclusivement administrative sur le personnel des secrétariats spécialisés qui travaille directement sous les ordres des chefs des organismes permanents de l'Union;

e) assure le travail de secrétariat qui précède et qui suit les conférences de l'Union;

f) assure, s'il y a lieu en coopération avec le gouvernement invitant, le secrétariat de toutes les conférences de l'Union et, sur demande ou lorsque les règlements annexés à la Convention le prévoient, le secrétariat des réunions des organismes permanents de l'Union ou des réunions placées sous son égide; il peut également, sur demande et sur la base d'un contrat, assurer le secrétariat de toutes autres réunions relatives aux télécommunications;

g) tient à jour les nomenclatures officielles, établies d'après les renseignements fournis à cet effet par les organismes permanents de l'Union ou par les administrations, à l'exception des fichiers de référence et de tous autres dossiers indispensables qui peuvent avoir trait aux fonctions du Comité international d'enregistrement des fréquences;

h) publie les avis et les principaux rapports des organismes permanents de l'Union;

i) publie les accords internationaux et régionaux concernant les télécommunications qui lui sont communiqués

ści przez strony i utrzymuje w stanie aktualnym wykaz tych umów;

- j) ogłasza wszelkie dokumenty dotyczące przydziałów i wykorzystania częstotliwości, jakie w wykonaniu swych obowiązków opracowuje Międzynarodowa Izba Rejestracji Częstotliwości;
- k) sporządza, ogłasza i utrzymuje w stanie aktualnym, w razie potrzeby przy pomocy innych organów stałych Związku:
 - 1° dokumenty dotyczące składu i organizacji Związku;
 - 2° statystykę ogólną i wydawnictwa służbowe Związku przewidziane przez regulaminy dołączone do Konwencji;
 - 3° wszelkie inne dokumenty, których sporządzenie zleciły konferencje lub Rada Administracyjna;

l) rozdziela ogłaszane dokumenty;

m) gromadzi i ogłasza we właściwej formie wszelkie informacje krajowe i międzynarodowe, dotyczące telekomunikacji całego świata;

n) gromadzi i ogłasza wszelkie informacje użyteczne dla członków lub członków stowarzyszonych, dotyczące zastosowania środków technicznych podnoszących sprawność służb telekomunikacyjnych, a w szczególności mających na celu możliwie jak najlepsze wykorzystanie częstotliwości radiowych pod względem zmniejszenia wzajemnych zakłóceń;

o) wydaje periodyczne czasopismo, zawierające informacje ogólne oraz dokumentację z zakresu telekomunikacji, na podstawie materiałów dostarczonych Sekretariatowi lub prezeń zebranych, włącznie z materiałami, które może uzyskać od innych organizacji międzynarodowych;

p) przygotowuje i przedstawia Radzie Administracyjnej roczny preliminarz budżetowy, który po zatwierdzeniu go przez Radę podaje do wiadomości wszystkich członków i członków stowarzyszonych Związku;

q) sporządza sprawozdanie rachunkowe przedstawiane co rok Radzie Administracyjnej oraz, bezpośrednio przed każdą Konferencją Pełnomocników, zestawienie rachunkowe za okres ubiegły; sprawozdania te po sprawdzeniu i zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną podawane są do wiadomości członków i członków stowarzyszonych i przedstawiane następnej Konferencji Pełnomocników do zbadania i ostatecznego zatwierdzenia;

r) przygotowuje roczne sprawozdanie z działalności Związku, które po zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną przesyła wszystkim członkom i członkom stowarzyszonym;

s) pełni wszelkie inne czynności związane z pracą sekretariatu Związku.

3. Sekretarz Generalny lub jeden z dwóch jego zastępców może brać udział w charakterze doradcy w zgromadzeniach ogólnych międzynarodowych komitetów doradczych i we wszystkich konferencjach Związku; Sekretarz Generalny lub jego przedstawiciel może brać udział w charakterze doradczym we wszystkich innych zebraniach Związku.

4. Względem decydującym przy przyjmowaniu personelu i ustalaniu warunków pracy powinna być konieczność pozyskania dla Związku usług osób odznaczających się dużą efektywnością pracy, fachowością i nieskazitelnością charakteru. Powinna być także brana pod uwagę konieczność doboru personelu na podstawie możliwie najdalej idącego uwzględnienia reprezentacji poszczególnych obszarów geograficznych.

5. (1) W czasie wykonywania swych czynności Sekretarz Generalny, jego zastępcy i pracownicy sekretariatu nie

par les parties et tient à jour les documents qui s'y rapportent;

j) publie toute documentation concernant l'assignation et l'utilisation des fréquences telle qu'elle a été élaborée par le Comité international d'enregistrement des fréquences en exécution de ses fonctions;

k) établit, publie et tient à jour en recourant, le cas échéant, aux autres organismes permanents de l'Union:

- 1° une documentation indiquant la composition et la structure de l'Union;

2° les statistiques générales et les documents officiels de service de l'Union prévus dans les règlements annexés à la Convention;

3° tous autres documents dont l'établissement est prescrit par les conférences et le Conseil d'administration;

l) distribue les documents publiés;

m) rassemble et publie, sous forme appropriée, les renseignements nationaux et internationaux concernant les télécommunications dans le monde entier;

n) rassemble et publie tous les renseignements susceptibles d'être utiles aux Membres et Membres associés concernant la mise en oeuvre de moyens techniques afin d'obtenir le meilleur rendement des services de télécommunication et, notamment, le meilleur emploi possible des fréquences radioélectriques en vue de diminuer les brouillages;

o) publie périodiquement, à l'aide des renseignements réunis ou mis à sa disposition, y compris ceux qu'il pourrait recueillir auprès d'autres organisations internationales, un journal d'information et de documentation générales sur les télécommunications;

p) prépare et soumet au Conseil d'administration un projet de budget annuel lequel, après approbation par ce Conseil, est transmis, à titre d'information, à tous les Membres et Membres associés;

q) établit un rapport de gestion financière soumis chaque année au Conseil d'administration et un compte récapitulatif à la veille de chaque Conférence de plénipotentiaires; ces rapports, après vérification et approbation par le Conseil d'administration, sont communiqués aux Membres et Membres associés et soumis à la Conférence de plénipotentiaires suivante pour examen et approbation définitive;

r) établit, sur l'activité de l'Union, un rapport annuel transmis, après approbation du Conseil d'administration, à tous les Membres et Membres associés;

s) assure toutes les autres fonctions de secrétariat de l'Union.

3. Le secrétaire général ou l'un des deux secrétaires généraux adjoints peut assister, à titre consultatif, aux assemblées plénières des comités consultatifs internationaux et à toutes les conférences de l'Union; le secrétaire général ou son représentant peut participer, à titre consultatif, à toutes les autres réunions de l'Union.

4. La considération dominante dans le recrutement et la fixation des conditions d'emploi du personnel doit être la nécessité d'assurer à l'Union les services de personnes possédant les plus hautes qualités d'efficacité, de compétence et d'intégrité. L'importance d'un recrutement effectué sur une base géographique aussi large que possible doit dûment être prise en considération.

5. (1) Dans l'accomplissement de leurs fonctions, le secrétaire général, les secrétaires généraux adjoints et le per-

powinni żądać ani otrzymywać wskazówek od jakiegokolwiek rządu lub jakiegokolwiek władzy spoza Związku. Powinni oni wstrzymać się od wszelkiego działania, nie dającego się pogodzić z ich stanowiskiem funkcjonariuszy międzynarodowych.

(2) Każdy członek lub członek stowarzyszony zobowiązuje się uszanować wyłącznie międzynarodowy charakter działalności Sekretarza Generalnego, jego zastępców oraz personelu i nie będzie usiłował wpływać na nich przy wykonywaniu ich obowiązków.

Artykuł 9

Konferencja Pełnomocników

1. Konferencja Pełnomocników:

- a) bada sprawozdania Rady Administracyjnej z jej działalności i działalności Związku od ostatniej Konferencji Pełnomocników;
- b) ustala wytyczne budżetu Związku, jak również granicę wydatków zwyczajnych Związku na okres czasu do następnej Konferencji Pełnomocników;
- c) określa podstawową siatkę wynagrodzeń Sekretarza Generalnego, całego personelu Związku i członków Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości;
- d) zatwierdza ostatecznie rachunki Związku;
- e) wybiera członków Związku mających wejść w skład Rady Administracyjnej;
- f) poddaje rewizji Konwencję, jeśli uzna to za potrzebne;
- g) zawiera lub poddaje rewizji, jeśli zajdzie tego potrzeba, umowy pomiędzy Związkiem a innymi organizacjami międzynarodowymi, bada każdy układ tymczasowy zawarty w imieniu Związku przez Radę Administracyjną i podejmuje w związku z tym wszelkie kroki, jakie uzna za stosowne;
- h) zajmuje się wszelkimi sprawami telekomunikacji, których rozpatrzenie uzna za konieczne.

2. Konferencja Pełnomocników zbiera się w zasadzie co pięć lat, w miejscu i w czasie określonych przez poprzednią Konferencję Pełnomocników.

3. (1) Data i miejsce lub jedno z nich następnej Konferencji Pełnomocników może ulec zmianie:

- a) na wniosek co najmniej dwudziestu członków Związku, zgłoszony na ręce Sekretarza Generalnego;
- b) na wniosek Rady Administracyjnej.

(2) W obu przypadkach nową datę i miejsce lub jedno z nich ustala się za zgodą większości członków Związku.

Artykuł 10

Konferencje administracyjne

1. Do konferencji administracyjnych Związku zalicza się:
a) zwyczajne konferencje administracyjne;
b) nadzwyczajne konferencje administracyjne;
c) konferencje specjalne, do których zalicza się konferencje regionalne i konferencje poszczególnych służb.

2. (1) Zwyczajne konferencje administracyjne:

- a) poddają rewizji, każda w zakresie swych kompetencji, regulaminy wymienione w paragrafie 2 artykułu 12 Konwencji;
- b) zajmują się w ramach Konwencji i Regulaminu Ogólnego oraz wytycznych udzielonych przez Konferencje

sonnel ne doivent solliciter ni accepter d'instructions d'aucun gouvernement ni d'aucune autorité extérieure à l'Union. Ils doivent s'abstenir de tout acte incompatible avec leur situation de fonctionnaires internationaux.

(2) Chaque Membre et Membre associé s'engage à respecter le caractère exclusivement international des fonctions du secrétaire général, des secrétaires généraux adjoints et du personnel, et à ne pas chercher à les influencer dans l'exécution de leur tâche.

Article 9

Conférence de plénipotentiaires

1. La Conférence de plénipotentiaires:

- a) examine le rapport du Conseil d'administration relatant son activité et celle de l'Union depuis la dernière Conférence de plénipotentiaires;
- b) établit les bases du budget de l'Union ainsi que le plafond de ses dépenses ordinaires, pour la période allant jusqu'à la prochaine Conférence de plénipotentiaires;
- c) fixe les échelles de base des traitements du secrétaire général, de tout le personnel de l'Union et des membres du Comité international d'enregistrement des fréquences;
- d) approuve définitivement les comptes de l'Union;
- e) élit les Membres de l'Union appelés à composer le Conseil d'administration;
- f) revise la Convention si elle le juge nécessaire;
- g) conclut ou revise, le cas échéant, les accords entre l'Union et les autres organisations internationales, examine tout accord provisoire conclu par le Conseil d'administration, au nom de l'Union, avec ces mêmes organisations et lui donne la suite qu'elle juge convenable;
- h) traite toutes les questions de télécommunications jugées nécessaires.

2. La Conférence de plénipotentiaires se réunit normalement tous les cinq ans, au lieu et à la date fixés par la Conférence de plénipotentiaires précédente.

3. (1) La date et le lieu ou l'un des deux seulement de la prochaine Conférence de plénipotentiaires peuvent être changés:

- a) sur la demande de vingt Membres de l'Union, au moins, adressée au secrétaire général;
- b) sur la proposition du Conseil d'administration.

(2) Dans les deux cas, une nouvelle date et un nouveau lieu ou l'un des deux seulement sont fixés avec l'accord de la majorité des Membres de l'Union.

Article 10

Conférences administratives

1. Les conférences administratives de l'Union comprennent:

- a) les conférences administratives ordinaires;
- b) les conférences administratives extraordinaires;
- c) les conférences spéciales, qui comprennent les conférences régionales et les conférences de service.

2. (1) Les conférences administratives ordinaires:

- a) revisent, chacune dans son domaine respectif, les règlements visés à l'article 12, paragraphe 2, de la Convention;
- b) traitent, dans les limites de la Convention et du Règlement général et des directives données par la Con-

Pełnomocników wszelkimi innymi sprawami, których rozpatrzenie uznano za potrzebne.

(2) Poza tym zwyczajna administracyjna konferencja radiokomunikacyjna:

- a) wybiera członków Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości;
- b) ocenia działalność tej Izby.

3. Zwyczajne konferencje administracyjne zbierają się w zasadzie co pięć lat, przy czym pożądanę jest, aby odbywały się one w tym samym miejscu i w tym samym czasie co Konferencja Pełnomocników.

4. (1) Data i miejsce zwyczajnej konferencji administracyjnej — lub jedno z nich — mogą ulec zmianie:

- a) na wniosek co najmniej dwudziestu członków Związku zgłoszony na ręce Sekretarza Generalnego;
- b) na wniosek Rady Administracyjnej.

(2) W obu tych przypadkach datę i miejsce lub jedno z nich ustala się za zgodą większości członków Związku.

5. (1) Nadzwyczajna konferencja administracyjna może być zwołana:

- a) na podstawie uchwały Konferencji Pełnomocników, która ustala jej porządek obrad, jak również datę i miejsce zebrania;
- b) gdy co najmniej dwudziestu członków Związku powiadomi Sekretarza Generalnego o swym życzeniu zwołania takiej konferencji w celu rozpatrzenia porządku obrad przez nich proponowanego;
- c) na wniosek Rady Administracyjnej.

(2) W przypadkach wymienionych w punktach (1)b i (1)c niniejszego paragrafu datę i miejsce zebrania się konferencji, jak również jej porządek obrad ustala się za zgodą większości członków Związku.

6. (1) Konferencja specjalna może być zwołana:

- a) na mocy uchwały Konferencji Pełnomocników lub zwyczajnej bądź nadzwyczajnej konferencji administracyjnej, które powinny ustalić jej porządek obrad, jak również datę i miejsce zebrania;
- b) gdy co najmniej dwudziestu członków Związku w przypadku konferencji światowej, a co najmniej czwarta część członków danego obszaru w przypadku konferencji regionalnej powiadomi Sekretarza Generalnego o swym życzeniu zwołania takiej konferencji w celu rozpatrzenia porządku obrad przez nich proponowanego;
- c) na wniosek Rady Administracyjnej.

(2) W przypadkach wymienionych w punktach (1)b i (1)c niniejszego paragrafu datę i miejsce zebrania się konferencji, jak również jej porządek obrad ustala się za zgodą większości członków Związku, gdy chodzi o konferencję światową, lub większości członków danego obszaru, gdy chodzi o konferencję regionalną.

7. (1) Nadzwyczajną konferencję administracyjną zwołuje się dla rozpatrzenia poszczególnych a zarazem pilnych zagadnień telekomunikacyjnych. Jedynie sprawy wpisane do porządku dziennego mogą być przedmiotem obrad.

(2) Konferencje nadzwyczajne mogą, każda w zakresie swych kompetencji, poddać rewizji postanowienia regulaminowe, pod warunkiem, że rewizja tych postanowień jest przewidziana w porządku obrad zatwierdzonym przez większość członków Związku, zgodnie z postanowieniami paragrafu 5 (2) niniejszego artykułu.

8. Konferencje specjalne zwołuje się dla rozpatrzenia zagadnień zamieszczonych w ich porządku obrad. Uchwały konferencyjne zawsze muszą mieścić się w ramach postanowień Konferencji i regulaminów administracyjnych.

férence de plénipotentiaires, toutes les autres questions jugées nécessaires.

(2) En outre, la conférence administrative ordinaire des radiocommunications:

- a) élit les membres du Comité international d'enregistrement des fréquences;
- b) apprécie les activités de ce Comité.

3. Les conférences administratives ordinaires se réunissent normalement tous les cinq ans et, de préférence, au même endroit et en même temps que la Conférence de plénipotentiaires.

4. (1) La date et le lieu ou l'un des deux seulement d'une conférence administrative ordinaire peuvent être changés:

- a) sur la demande de vingt Membres de l'Union, au moins, adressée au secrétaire général;
- b) sur la proposition du Conseil d'administration.

(2) Dans les deux cas, une nouvelle date et un nouveau lieu ou l'un des deux seulement sont fixés, avec l'accord de la majorité des Membres de l'Union.

5. (1) Une conférence administrative extraordinaire peut être convoquée:

- a) sur décision de la Conférence de plénipotentiaires qui fixe son ordre du jour ainsi que la date et le lieu de sa réunion;
- b) lorsque vingt Membres de l'Union au moins ont fait connaître au secrétaire général leur désir de voir réunir une telle conférence pour examiner un ordre du jour proposé par eux;
- c) sur proposition du Conseil d'administration.

(2) Dans les cas indiqués aux alinéas (1) b) et (1) c) ci-dessus, la date et le lieu de la conférence, ainsi que son ordre du jour sont fixés avec l'accord de la majorité des Membres de l'Union.

6. (1) Une conférence spéciale peut être convoquée:

- a) sur décision de la Conférence de plénipotentiaires ou d'une conférence administrative ordinaire ou extraordinaire qui doit fixer son ordre du jour ainsi que la date et le lieu où elle doit se réunir;
- b) lorsqu'au moins vingt Membres de l'Union dans le cas d'une conférence mondiale, ou un quart des Membres de la région intéressée dans le cas d'une conférence régionale, ont fait connaître au secrétaire général leur désir de voir une telle conférence se réunir pour examiner un ordre du jour proposé par eux;

c) sur proposition du Conseil d'administration.

(2) Dans les cas spécifiés aux alinéas (1) b) et (1) c) ci-dessus, la date et le lieu de réunion de la conférence ainsi que son ordre du jour sont fixés avec l'accord de la majorité des Membres de l'Union pour les conférences mondiales, ou de la majorité des Membres de la région intéressée pour les conférences régionales.

7. (1) Les conférences administratives extraordinaires sont convoquées pour traiter certaines questions de télécommunication particulières de caractère urgent. Seules les questions inscrites à leur ordre du jour peuvent y être débattues.

(2) Elles peuvent, chacune dans son domaine respectif, réviser certaines dispositions d'un règlement, à condition que la révision de ces dispositions soit prévue dans leur ordre du jour approuvé par la majorité des Membres de l'Union conformément aux dispositions de l'alinéa 5 (2) ci-dessus.

8. Les conférences spéciales sont convoquées pour traiter les questions portées à leur ordre du jour. Leurs décisions doivent être, dans tous les cas, conformes aux dispositions de la Convention et des règlements administratifs.

9. Wnioski mające na celu zmianę miejsca lub daty zebrania administracyjnej konferencji nadzwyczajnej bądź specjalnej, wymagają do ich przyjęcia zgody większości członków Związku lub większości członków danego obszaru, gdy chodzi o konferencję regionalną.

Artykuł 11

Regulamin wewnętrzny konferencji

W organizacji swej pracy i w prowadzeniu swych obrad administracyjne konferencje stosują regulamin wewnętrzny konferencji, zamieszczony w Regulaminie Ogólnym, dołączonym do niniejszej Konwencji. Jednakże każda konferencja przed rozpoczęciem swych obrad może przyjąć postanowienia uzupełniające, uznane za niezbędne.

Artykuł 12

Regulaminy

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 11 Regulamin Ogólny, stanowiący załącznik 5 do niniejszej Konwencji, ma tę samą moc obowiązującą i ten sam okres ważności, jak sama Konwencja.

2. (1) Postanowienia niniejszej Konwencji są uzupełnione przez następujące regulaminy, które obowiązują wszystkich członków i członków stowarzyszonych, a mianowicie:

Regulamin Telegraficzny,
Regulamin Telefoniczny,
Regulamin Radiokomunikacyjny,
Regulamin Radiokomunikacyjny Dodatkowy.

(2) Członkowie i członkowie stowarzyszeni powinni zawiadomić Sekretarza Generalnego o zatwierdzeniu przez nich każdej nowelizacji tych regulaminów dokonanej przez konferencje administracyjną. Sekretarz Generalny informuje członków i członków stowarzyszonych o otrzymaniu zawiadomień dotyczących zatwierdzenia w miarę ich napływu.

3. W przypadku rozbieżności między postanowieniem Konwencji i któregośkolwiek z regulaminów obowiązuje postanowienie w brzmieniu Konwencji.

Artykuł 13

Finanse Związku

1. Wydatki Związku dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne.

2. Wydatki zwyczajne Związku powinny mieścić się w granicach ustalonych przez Konferencję Pełnomocników. Na wydatki te składają się w szczególności koszty związane z posiedzeniami Rady Administracyjnej, płace personelu i inne wydatki Sekretariatu Generalnego, Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości, międzynarodowych komitetów doradczych, laboratoriów i urzędów technicznych Związku. Wydatki zwyczajne ponoszą wszyscy członkowie i członkowie stowarzyszeni.

3. (1) Na wydatki nadzwyczajne składają się wszelkie koszty związane z Konferencją Pełnomocników, konferencjami administracyjnymi i zebraniem międzynarodowych komitetów doradczych. Ponoszą je członkowie i członkowie stowarzyszeni, którzy wyrazili zgodę na udział w tych konferencjach i zebraniach lub którzy faktycznie w nich uczestniczyli.

9. Les propositions tendant à changer la date et le lieu de réunion ou l'un des deux seulement des conférences administratives extraordinaires et des conférences spéciales doivent, pour être adoptées, recueillir l'accord de la majorité des Membres de l'Union, ou de la majorité des Membres de la région intéressée dans le cas d'une conférence régionale.

Article 11

Règlement intérieur des conférences

Pour l'organisation de leurs travaux et la conduite de leurs débats, les conférences administratives appliquent le règlement intérieur des conférences compris dans le Règlement général annexé à la présente Convention. Toutefois, chaque conférence, avant de commencer ses délibérations, peut adopter des dispositions supplémentaires reconnues indispensables.

Article 12

Règlements

1. Sous réserve des dispositions de l'article 11, le Règlement général faisant l'objet de l'annexe 5 à la présente Convention a la même portée et la même durée que celle-ci.

2. (1) Les dispositions de la Convention sont complétées par les règlements administratifs suivants qui lient tous les Membres et Membres associés:

le Règlement télégraphique,
le Règlement téléphonique,
le Règlement des radiocommunications,
le Règlement additionnel des radiocommunications.

(2) Les Membres et Membres associés doivent informer le secrétaire général de leur approbation de toute révision de ces règlements par des conférences administratives. Le secrétaire général notifie ces approbations aux Membres et Membres associés au fur et à mesure de leur réception.

3. En cas de divergence entre une disposition de la Convention et une disposition d'un règlement, la Convention prévaut.

Article 13

Finances de l'Union

1. Les dépenses de l'Union se répartissent en dépenses ordinaires et extraordinaires.

2. Les dépenses ordinaires de l'Union sont maintenues dans les limites établies par la Conférence de plénipotentiaires. Elles comprennent en particulier les frais afférents aux réunions du Conseil d'administration, les salaires du personnel et les autres dépenses du Secrétariat général de l'Union, du Comité international d'enregistrement des fréquences, des comités consultatifs internationaux, des laboratoires et installations techniques créés par l'Union. Elles sont supportées par tous les Membres et Membres associés.

3. (1) Les dépenses extraordinaires comprennent toutes les dépenses relatives aux conférences de plénipotentiaires, aux conférences administratives et aux réunions des comités consultatifs internationaux. Elles sont supportées par les Membres et Membres associés qui ont accepté de participer à ces conférences et réunions ou qui y ont effectivement participé.

(2) Uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne biorą udział w wydatkach tych konferencji administracyjnych, w których uczestniczą lub w których zgłosiły swe uczestnictwo.

(3) Organizacje międzynarodowe biorą udział w wydatkach Konferencji Pełnomocników i konferencji administracyjnych, do których zostały dopuszczone.

(4) Uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne biorą udział w kosztach zebrań komitetów doradczych, których są członkami. Podobnie organizacje międzynarodowe i organizacje naukowe lub przemysłowe biorą udział w kosztach zebrań komitetów doradczych, do których zostały dopuszczone.

(5) Rada Administracyjna może jednak zwolnić organizacje międzynarodowe od wszelkiego udziału w wydatkach nadzwyczajnych pod warunkiem wzajemności.

(6) Wydatki laboratoriów lub urzędów technicznych Związku powstałe wskutek pomiarów, prób lub badań specjalnych, wykonywanych dla poszczególnych członków lub członków stowarzyszonych, albo też grup członków lub członków stowarzyszonych, organizacji regionalnych lub innych ponoszą ci członkowie lub członkowie stowarzyszeni, grupy, organizacje itd., które je zleciły.

4. Udział w wydatkach Związku określa się według następującej skali:

Klasa 30 jednostek		Klasa 8 jednostek	
" 25	"	" 5	"
" 20	"	" 4	"
" 18	"	" 3	"
" 15	"	" 2	"
" 13	"	" 1	"
" 10	"	" 1/2	"

5. Członkowie i członkowie stowarzyszeni, uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne, organizacje międzynarodowe i organizacje naukowe lub przemysłowe mają prawo swobodnego wyboru klasy, według której będą uczestniczyć w pokrywaniu wydatków Związku.

6. (1) Każdy członek lub członek stowarzyszony przed wejściem w życie Konwencji powinien zawiadomić Sekretarza Generalnego, którą klasę wybrał.

(2) O decyzji tej Sekretarz Generalny zawiadamia członków i członków stowarzyszonych.

(3) Członkowie i członkowie stowarzyszeni mogą w każdym czasie zmienić klasę na wyższą, niż ta, którą wybrali poprzednio.

(4) Każde zgłoszenie pociągające za sobą zmniejszenie liczby jednostek udziału członka lub członka stowarzyszonego, złożone po dacie wejścia w życie Konwencji, przedstawia się następnej Konferencji Pełnomocników i nabiera mocy od daty ustalonej przez tę Konferencję.

7. Sekretarz Generalny w porozumieniu z Radą Administracyjną ustala dla uznanych prywatnych towarzystw eksploatacyjnych lub osób prywatnych cenę sprzedażną dokumentów, biorąc pod uwagę konieczność pokrycia kosztów własnych publikacji przez dochód z ich sprzedaży.

8. Członkowie i członkowie stowarzyszeni płacą z góry swoje składki roczne, obliczone na podstawie preliminarza wydatków Związku na nadchodzący rok budżetowy.

9. Sumy dłużne z tytułu wydatków zwyczajnych podlegają oprocentowaniu od początku każdego roku budżetowego Związku, a z tytułu wydatków nadzwyczajnych — po upływie 30 dni od daty wysłania rachunków członkom i członkom stowarzyszonym. Stopa procentowa wynosi 3% (trzy procent) rocznie dla pierwszych sześciu miesięcy i 6% (sześć procent) rocznie począwszy od siódmego miesiąca.

(2) Les exploitations privées reconnues contribuent aux dépenses des conférences administratives auxquelles elles participent ou auxquelles elles ont demandé à participer.

(3) Les organisations internationales contribuent aux dépenses des conférences de plénipotentiaires et des conférences administratives auxquelles elles sont admises.

(4) Les exploitations privées reconnues contribuent aux dépenses des réunions tenues par les comités consultatifs dont elles sont membres. De même, les organisations internationales et les organismes scientifiques ou industriels contribuent aux dépenses des réunions des comités consultatifs auxquelles ils sont admis à participer.

(5) Toutefois, le Conseil d'administration peut, sous réserve de réciprocité, exonérer les organisations internationales de toute participation aux dépenses extraordinaires.

(6) Les dépenses occasionnées aux laboratoires et installations techniques de l'Union par des mesures, des essais ou des recherches spéciales pour le compte de certains Membres et Membres associés, groupes de Membres ou Membres associés, organisations régionales ou autres, sont supportées par ces Membres ou Membres associés, groupes, organisations ou autres.

4. L'échelle des contributions aux dépenses de l'Union est fixée comme suit:

Classe de 30 unités		Classe de 8 unités	
" » 25 »	"	" » 5 »	"
" » 20 »	"	" » 4 »	"
" » 18 »	"	" » 3 »	"
" » 15 »	"	" » 2 »	"
" » 13 »	"	" » 1 unité	"
" » 10 »	"	" » 1/2 »	"

5. Les Membres et Membres associés, les exploitations privées reconnues, les organisations internationales et les organismes scientifiques ou industriels choisissent librement la classe de contribution selon laquelle ils entendent participer aux dépenses de l'Union.

6. (1) Chaque Membre ou Membre associé fait connaître au secrétaire général, avant l'entrée en vigueur de la Convention, la classe qu'il a choisie.

(2) Cette décision est notifiée aux Membres et Membres associés par le Secrétaire général.

(3) Les Membres et Membres associés peuvent à tout moment, choisir une classe de contribution supérieure à celle qu'ils avaient adoptée auparavant.

(4) Toute demande présentée postérieurement à la date d'entrée en vigueur de la Convention et ayant pour effet de réduire le nombre d'unités de contribution d'un Membre ou Membre associé est communiquée à la prochaine conférence de plénipotentiaires et prend effet à compter d'une date fixée par cette conférence.

7. Le prix de vente des documents aux administrations, aux exploitations privées reconnues ou à des particuliers est fixé par le secrétaire général, en collaboration avec le Conseil d'administration, en s'inspirant du souci de couvrir les dépenses de publication par la vente des documents.

8. Les Membres et Membres associés payent à l'avance leur part contributive annuelle calculée d'après les prévisions budgétaires.

9. Les sommes dues sont productives d'intérêt à partir du début de chaque année financière de l'Union en ce qui concerne les dépenses ordinaires, et après un délai de 30 jours à partir de la date à laquelle les comptes pour les dépenses extraordinaires sont envoyés aux Membres et Membres associés. Cet intérêt est fixé au taux de 3% (trois pour cent) par an pendant les six premiers mois et au taux de 6% (six pour cent) par an à partir du septième mois.

Artykuł 14

Języki

1. (1) Językami urzędowymi Związku są: angielski, chiński, hiszpański, francuski i rosyjski.

(2) Językami roboczymi Związku są: angielski, hiszpański i francuski.

(3) W wypadku rozbieżności wiarygodny jest tekst francuski.

2. (1) Dokumenty końcowe Konferencji Pełnomocników i konferencji administracyjnych, jak również ich akta końcowe, protokoły i uchwały powinny być sporządzone w językach urzędowych Związku w brzmieniu równoznacznym pod względem treści i formy.

(2) Wszystkie inne dokumenty tych konferencji powinny być wydawane w językach roboczych Związku.

3. (1) Dokumenty oficjalne Związku, dotyczące służb telekomunikacji, przewidziane w regulaminach administracyjnych, powinny być publikowane w pięciu językach urzędowych.

(2) Wszystkie inne dokumenty, które Sekretarz Generalny opracowuje dla powszechnego użytku w trakcie wykonywania swych zadań, powinny być sporządzane w trzech językach roboczych.

4. Wszystkie dokumenty, o których mowa powyżej w paragrafach 2 i 3, mogą być publikowane również w innych językach niż to przewidziano, pod warunkiem, że członkowie lub członkowie stowarzyszeni, którzy żądają takiej publikacji, zobowiążą się pokryć wszystkie koszty poniesione w związku z tłumaczeniem i publikacją.

5. Podczas obrad konferencji Związku i, ilekroć zajdzie tego potrzeba, podczas zebrań jego stałych organów dla ułatwienia obrad powinien być stosowany skuteczny system ustnego tłumaczenia z jednego na inne języki robocze.

6. (1) Podczas konferencji Związku i zebrań jego organów stałych inne języki niż trzy języki robocze mogą być używane:

a) jeżeli do Sekretarza Generalnego lub przełożonego odnośnego organu stałego wpłynął wniosek użycia dodatkowo jednego lub kilku języków w mowie lub piśmie pod warunkiem, że poniesione w związku z tym wydatki dodatkowe pokryte zostaną przez członków lub członków stowarzyszonych, którzy zgłosili wniosek lub go poparli;

b) gdy którakolwiek z delegacji bierze na siebie zorganizowanie na własny koszt ustnego tłumaczenia ze swego języka na którykolwiek z trzech języków roboczych.

(2) W przypadku przewidzianym powyżej w paragrafie 6 (1) a) Sekretarz Generalny lub przełożony odnośnego organu stałego uwzględni w miarę możliwości to życzenie, po otrzymaniu od zainteresowanych członków lub członków stowarzyszonych zobowiązania, że pokryją oni całkowicie poniesione przez Związek koszty.

(3) W przypadku wymienionym powyżej w paragrafie 6 (1) b) zainteresowana delegacja może ponadto, jeżeli sobie tego życzy, zorganizować na własny koszt tłumaczenie ustne z jednego z trzech języków roboczych na swój własny.

Article 14

Langues

1. (1) L'Union a pour langues officielles: l'anglais, le chinois, l'espagnol, le français et le russe.

(2) L'Union a pour langues de travail: l'anglais, l'espagnol et le français.

(3) En cas de contestation, le texte français fait foi.

2. (1) Les documents définitifs des conférences de plénipotentiaires et des conférences administratives, leurs actes finals, leurs protocoles et leurs résolutions sont établis dans les langues officielles de l'Union, d'après des rédactions équivalentes aussi bien dans la forme que dans le fond.

(2) Tous les autres documents de ces conférences sont rédigés dans les langues de travail de l'Union.

3. (1) Les documents officiels de service de l'Union prévus dans les règlements administratifs sont publiés dans les cinq langues officielles.

(2) Tous les autres documents dont le secrétaire général doit, conformément à ses attributions, assurer la distribution générale, sont établis dans les trois langues de travail.

4. Tous les documents dont il est question aux paragraphes 2 et 3 ci-dessus peuvent être publiés dans une autre langue que celles qui y sont prévues à condition que les Membres ou Membres associés qui demandent cette publication s'engagent à prendre à leur charge la totalité des frais de traduction et de publication encourus.

5. Dans les débats des conférences de l'Union, et, chaque fois que cela est nécessaire, dans les réunions de ses organismes permanents un système efficace d'interprétation réciproque dans les trois langues de travail doit être utilisé.

6. (1) Lors des conférences de l'Union et des réunions de ses organismes permanents, des langues autres que les trois langues de travail peuvent être employées:

a) s'il est demandé au secrétaire général ou au chef de l'organisme permanent intéressé d'assurer l'utilisation d'une ou de plusieurs langues supplémentaires, orales ou écrites, et à condition que les dépenses supplémentaires encourues de ce fait soient supportées par les Membres ou Membres associés qui ont fait cette demande ou qui l'ont appuyée;

b) si une délégation prend elle-même toutes dispositions pour assurer à ses propres frais la traduction orale de sa propre langue dans l'une quelconque des trois langues de travail.

(2) Dans le cas prévu à l'alinéa 6 (1) a) ci-dessus, le secrétaire général ou le chef de l'organisme permanent intéressé se conforme à cette demande dans la mesure du possible, après avoir obtenu des Membres ou Membres associés intéressés l'engagement que les dépenses encourues seront dûment remboursées par eux à l'Union.

(3) Dans le cas prévu à l'alinéa 6 (1) b) ci-dessus, la délégation intéressée peut en outre, si elle le désire, assurer à ses propres frais la traduction orale dans sa propre langue à partir d'une des trois langues de travail.

ROZDZIAŁ II

STOSOWANIE KONWENCJI I REGULAMINÓW

Artykuł 15

Ratyfikacja Konwencji

1. Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana przez każdy z Rządów, który ją podpisał. Dokumenty ratyfikacyjne powinny być złożone Sekretarzowi Generalnemu w możliwie najkrótszym czasie w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem Rządu kraju, w którym znajduje się siedziba Związku. Sekretarz Generalny zawiadomi członków i członków stowarzyszonych o każdym złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych.

2. (1) W ciągu dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji każdy z Rządów sygnatariuszy Konwencji korzysta z praw przyznanych członkom Związku w paragrafie 3 artykułu 1, nawet jeżeli nie złożył dokumentu ratyfikacyjnego przewidzianego w paragrafie 1 niniejszego artykułu.

(2) Po upływie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji Rząd, sygnatariusz Konwencji, który nie złożył dokumentu ratyfikacyjnego w sposób przewidziany w paragrafie 1 niniejszego artykułu, nie będzie uprawniony do głosowania na żadnej z konferencji Związku ani na zebraniach jego organów stałych, aż do chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego.

3. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji zgodnie z art. 50 każda ratyfikacja obowiązuje od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego Sekretarzowi Generalnemu.

4. W przypadku gdy jeden lub kilka Rządów-sygnatariuszy nie ratyfikowało Konwencji, będzie ona niemniej obowiązywała Rządy, które ją ratyfikowały.

Artykuł 16

Przystąpienie do Konwencji

1. Rząd kraju, który nie podpisał niniejszej Konwencji, może do niej przystąpić w każdej chwili zgodnie z postanowieniami artykułu 1.

2. Dokument przystąpienia powinien być złożony w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem Rządu kraju, w którym znajduje się siedziba Związku, Sekretarzowi Generalnemu, który zawiadamia członków i członków stowarzyszonych o przystąpieniu i przesyła każdemu z nich uwierzytelniony odpis tego dokumentu. Przystąpienie nabiera mocy od daty złożenia dokumentu, jeżeli w nim nie postanowiono inaczej.

Artykuł 17

Stosowanie Konwencji do krajów lub terytoriów, w których imieniu stosunki zagraniczne utrzymują Członkowie Związku

1. Członkowie Związku mogą w każdym czasie oświadczyć, że niniejsza Konwencja ma zastosowanie do wszystkich krajów lub terytoriów, w imieniu których członkowie utrzymują stosunki zagraniczne, względnie do grupy tych krajów lub terytoriów bądź też do jednego z nich.

2. Każde oświadczenie złożone zgodnie z postanowieniami paragrafu 1 niniejszego artykułu powinno być skierowane do Sekretarza Generalnego Związku, który zawiadamia o tym członków i członków stowarzyszonych.

CHAPITRE II

APPLICATION DE LA CONVENTION ET DES RÈGLEMENTS

Article 15

Ratification de la Convention

1. La présente Convention sera ratifiée par chacun des gouvernements signataires. Les instruments de ratification seront adressés, dans le plus bref délai possible, par la voie diplomatique et par l'entremise du gouvernement du pays siège de l'Union, au secrétaire général qui procédera à leur notification aux Membres et Membres associés.

2. (1) Pendant une période de deux ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention, tout gouvernement signataire jouit des droits conférés aux Membres de l'Union dans l'article 1, paragraphe 3, même s'il n'a pas déposé d'instrument de ratification dans les conditions prévues au paragraphe 1 ci-dessus.

(2) A l'expiration d'une période de deux ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention, un gouvernement signataire qui n'a pas déposé d'instrument de ratification dans les conditions prévues au paragraphe 1 ci-dessus n'a plus qualité pour voter à aucune conférence de l'Union ni à aucune réunion de ses organismes permanents, et ceci tant que l'instrument de ratification n'a pas été déposé.

3. Après l'entrée en vigueur de cette Convention, conformément à l'article 50, chaque instrument de ratification prendra effet à la date de dépôt au Secrétariat général.

4. Dans le cas où un ou plusieurs des gouvernements signataires ne ratifieraient pas la Convention, celle-ci n'en serait pas moins valable pour les gouvernements qui l'auront ratifiée.

Article 16

Adhésion à la Convention

1. Le gouvernement d'un pays qui n'a pas signé la présente Convention peut y adhérer en tout temps en se conformant aux dispositions de l'article 1.

2. L'instrument d'adhésion est adressé par la voie diplomatique et par l'entremise du gouvernement du pays siège de l'Union au secrétaire général, qui notifie l'adhésion aux Membres et Membres associés et transmet à chacun d'eux une copie authentifiée de l'Acte. L'adhésion prend effet du jour de son dépôt, à moins qu'il n'en soit stipulé autrement.

Article 17

Application de la Convention aux pays ou territoires dont les relations extérieures sont assurées par des Membres de l'Union

1. Les Membres de l'Union peuvent en tout temps déclarer que la présente Convention est applicable à l'ensemble, à un groupe, ou à un seul des pays ou territoires dont ils assurent les relations extérieures.

2. Toute déclaration faite conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article est adressée au secrétaire général de l'Union qui la notifie aux Membres et aux Membres associés.

3. Postanowienia paragrafów 1 i 2 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do krajów, terytoriów lub grup terytoriów wymienionych w załączniku I do niniejszej Konwencji.

Artykuł 18

Zastosowanie Konwencji do terytoriów powierniczych Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Organizacja Narodów Zjednoczonych może przystąpić do niniejszej Konwencji w imieniu terytorium lub grupy terytoriów, nad którymi sprawuje zarząd, zgodnie z umową o powiernictwie przewidzianą w art. 75 Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 19

Wykonywanie Konwencji i Regulaminów

1. Członkowie i członkowie stowarzyszeni są obowiązani do przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji i dołączonych do niej Regulaminów we wszystkich założonych lub eksploatowanych przez siebie urządach i stacjach telekomunikacyjnych, które pełnią służbę międzynarodową lub które mogą powodować szkodliwe zakłócenia służb radiokomunikacyjnych innych krajów. Nie dotyczy to służb, które na mocy postanowień artykułu 48 niniejszej Konwencji zwolnione są od tego obowiązku.

2. Poza tym są oni obowiązani do stosowania środków niezbędnych do tego, aby uznane prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne oraz inne przedsiębiorstwa uprawnione do zakładania i utrzymywania telekomunikacji przestrzegały postanowień niniejszej Konwencji i dołączonych do niej Regulaminów, jeżeli przedsiębiorstwa te pełnią służbę międzynarodową lub eksploatują stacje mogące powodować szkodliwe zakłócenia służby telekomunikacyjnej innych krajów.

Artykuł 20

Wypowiedzenie Konwencji.

1. Każdy członek lub członek stowarzyszony, który ratyfikował Konwencję lub do niej przystąpił, ma prawo wypowiedzieć ją przez notyfikację skierowaną do Sekretarza Generalnego Związku w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem Rządu kraju, w którym znajduje się siedziba Związku. Sekretarz Generalny Związku zawiadamia o tym pozostałych członków i członków stowarzyszonych.

2. Wypowiedzenie to nabiera mocy po upływie jednego roku od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 21

Wypowiedzenie Konwencji przez kraje lub terytoria, w których imieniu stosunki zagraniczne utrzymują Członkowie Związku.

1. W każdym czasie można zaprzestać stosowania niniejszej Konwencji w stosunku do kraju, terytorium lub zespołu terytoriów, do którego zastosowano postanowienia artykułu 17. Jeżeli kraj ten, terytorium lub zespół terytoriów jest członkiem stowarzyszonym, przestaje nim być z chwilą wypowiedzenia Konwencji.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne sont pas obligatoires pour les pays, territoires ou groupes de territoires énumérés dans l'annexe I à la présente Convention.

Article 18

Application de la Convention aux territoires sous tutelle des Nations Unies

Les Nations Unies peuvent adhérer à la présente Convention au nom d'un territoire ou groupe de territoires confiés à leur administration et faisant l'objet d'un accord de tutelle conformément à l'article 75 de la Charte des Nations Unies.

Article 19

Exécution de la Convention et des Règlements

1. Les Membres et Membres associés sont tenus de se conformer aux dispositions de la présente Convention et des Règlements y annexés dans tous les bureaux et dans toutes les stations de télécommunication établis ou exploités par eux et qui assurent des services internationaux ou qui peuvent provoquer des brouillages nuisibles aux services de radiocommunication d'autres pays, sauf en ce qui concerne les services qui échappent à ces obligations en vertu des dispositions de l'article 48 de la présente Convention.

2. Ils doivent, en outre, prendre les mesures nécessaires pour imposer l'observation des dispositions de la présente Convention et des Règlements y annexés aux exploitations privées reconnues et aux autres exploitations autorisées à établir et à exploiter des télécommunications, qui assurent des services internationaux ou qui exploitent des stations pouvant provoquer des brouillages nuisibles aux services de radiocommunication d'autres pays.

Article 20

Dénonciation de la Convention

1. Tout Membre ou Membre associé ayant ratifié la Convention, ou y ayant adhéré, a le droit de la dénoncer par une notification adressée au secrétaire général de l'Union par la voie diplomatique et par l'entremise du gouvernement du pays siège de l'Union. Le secrétaire général en avise les autres Membres et Membres associés.

2. Cette dénonciation produit son effet à l'expiration d'une période d'une année à partir du jour de réception de la notification par le secrétaire général.

Article 21

Dénonciation de la Convention par des pays ou territoires dont les relations extérieures sont assurées par des Membres de l'Union

1. Lorsque la présente Convention a été rendue applicable à un pays, à un territoire ou à un groupe de territoires conformément aux dispositions de l'article 17, il peut être mis fin, à tout moment, à cette situation. Si ce pays, territoire, ou groupe de territoires, est Membre associé, il perd cette qualité au même moment.

2. Wypowiedzenie wspomniane w poprzednim paragrafie notyfikuje się w sposób określony w paragrafie 1 artykułu 20; nabiera ono mocy z zachowaniem warunków przewidzianych w paragrafie 2 tegoż artykułu.

Artykuł 22

Uchylenie poprzedniej Konwencji

Niniejsza Konwencja uchyla i zastępuje w stosunkach między umawiającymi się Rządami Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną z Atlantic City, 1947.

Artykuł 23

Ważność obowiązujących regulaminów administracyjnych

Regulaminy administracyjne wspomniane w paragrafie 2 artykułu 12 uważa się za dołączone do niniejszej Konwencji; pozostają one w mocy aż do chwili wejścia w życie nowych regulaminów opracowanych przez właściwe konferencje administracyjne zwyczajne bądź nadzwyczajne.

Artykuł 24

Stosunki z państwami nie będącymi stronami Konwencji

1. Każdy członek i członek stowarzyszony zastrzega dla siebie, jak również dla uznanych przez siebie prywatnych towarzystw eksploatacyjnych prawo określenia warunków, na jakich odbywać się będzie wymiana telekomunikacyjna z państwem nie będącym stroną w Konwencji.

2. Jeżeli członek lub członek stowarzyszony przejmie od państwa nie będącego stroną Konwencji wiadomość telekomunikacyjną, powinien przesłać tę wiadomość dalej; w obrębie dróg telekomunikacyjnych członka lub członka stowarzyszonego mają w tym przypadku zastosowanie obowiązujące postanowienia Konwencji i Regulaminów, jak również normalne stawki.

Artykuł 25

Załatwianie sporów

1. Członkowie i członkowie stowarzyszeni mogą załatwiać swe spory w sprawach dotyczących stosowania niniejszej Konwencji lub Regulaminów wspomnianych w artykule 12 na drodze dyplomatycznej lub stosując procedurę ustanowioną w układach dwustronnych lub wielostronnych, zawartych między nimi w przedmiocie rozstrzygnięcia sporów międzynarodowych, a także w każdy inny sposób, na jaki wspólnie się zgodzą.

2. W przypadku gdy żaden z tych sposobów nie zostanie przyjęty, każdy członek lub członek stowarzyszony będący stroną w sporze może uciec się do rozjemstwa zgodnie z postanowieniami określonymi w załączniku 4.

ROZDZIAŁ III

STOSUNKI Z ORGANIZACJĄ NARODÓW ZJEDNOCZONYCH I ORGANIZACJAMI MIĘDZYNARODOWYMI

Artykuł 26

Stosunki z Organizacją Narodów Zjednoczonych

1. Stosunki pomiędzy Organizacją Narodów Zjednoczonych a Międzynarodowym Związkiem Telekomunikacyjnym określa układ, którego tekst zamieszczony jest w załączniku 6 do niniejszej Konwencji.

2. Les dénonciations prévues au paragraphe précédent sont notifiées dans les conditions fixées au paragraphe 1 de l'article 20; elles prennent effet dans les conditions prévues au paragraphe 2 du même article.

Article 22

Abrogation de la Convention antérieure

La présente Convention abroge et remplace la Convention internationale des télécommunications d'Atlantic City, 1947, dans les relations entre les gouvernements contractants.

Article 23

Validité des règlements administratifs en vigueur

Les règlements administratifs visés à l'article 12, paragraphe 2, sont considérés comme annexés à la présente Convention et demeurent valables jusqu'au moment de l'entrée en vigueur des nouveaux règlements élaborés par les conférences administratives compétentes ordinaires et éventuellement extraordinaires.

Article 24

Relations avec des Etats non contractants

1. Tous les Membres et Membres associés se réservent pour eux-mêmes et pour les exploitations privées reconnues, la faculté de fixer les conditions dans lesquelles ils admettent les télécommunications échangées avec un Etat qui n'est pas partie à la présente Convention.

2. Si une télécommunication originale d'un Etat non contractant est acceptée par un Membre ou Membre associé, elle doit être transmise et, pour autant qu'elle emprunte les voies d'un Membre ou Membre associé, les dispositions obligatoires de la Convention et des Règlements ainsi que les taxes normales lui sont appliquées.

Article 25

Règlement des différends

1. Les Membres et les Membres associés peuvent régler leurs différends sur les questions relatives à l'application de la présente Convention ou des Règlements prévus à l'article 12 par la voie diplomatique, ou suivant les procédures établies par les traités bilatéraux ou multilatéraux conclus entre eux pour le règlement des différends internationaux, ou par toute autre méthode dont ils pourraient décider de commun accord.

2. Au cas où aucun de ces moyens de règlement ne serait adopté, tout Membre ou Membre associé, partie dans un différend, peut avoir recours à l'arbitrage, conformément à la procédure définie à l'annexe 4.

CHAPITRE III

RELATIONS AVEC LES NATIONS UNIES ET LES ORGANISATIONS INTERNATIONALES

Article 26

Relations avec les Nations Unies

1. Les relations entre les Nations Unies et l'Union internationale des télécommunications sont définies dans l'accord dont le texte figure dans l'annexe 6 à la présente Convention.

2. Zgodnie z postanowieniami artykułu XVI wyżej wspomnianego układu służby telekomunikacyjne Organizacji Narodów Zjednoczonych mają prawa i obowiązki, określone w niniejszej Konwencji i dołączonych do niej Regulaminach. Zgodnie z powyższym są one uprawnione do uczestniczenia z głosem doradczym we wszystkich konferencjach Związku, włącznie z zebraniem międzynarodowych komitetów doradczych. Nie mogą one być wybierane do żadnego organu Związku, do którego członkowie są wybierani przez Konferencję Pełnomocników lub konferencje administracyjne.

Artykuł 27

Stosunki z organizacjami międzynarodowymi

Dla osiągnięcia pełnej współpracy międzynarodowej w dziedzinie telekomunikacji Związek współdziała z organizacjami międzynarodowymi o pokrewnej działalności i zainteresowaniach.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE TELEKOMUNIKACJI

Artykuł 28

Prawo publiczności do korzystania z międzynarodowej służby telekomunikacyjnej

Członkowie i członkowie stowarzyszeni uznają prawo publiczności do korzystania z urządzeń międzynarodowej służby publicznej dla przesyłania wiadomości. Usługi, opłaty i gwarancja dla każdego rodzaju korespondencji są jednakowe dla wszystkich użytkowników bez prawa pierwszeństwa lub jakiegokolwiek uprzywilejowania.

Artykuł 29

Zatrzymywanie telekomunikacji

1. Członkowie i członkowie stowarzyszeni zastrzegają sobie prawo wstrzymania przesyłki każdego telegramu prywatnego, którego treść wydaje się zagrażać bezpieczeństwu państwa lub uchybiać jego prawu, porządkowi publicznemu bądź dobrem obyczajom, pod warunkiem natychmiastowego zawiadomienia urzędu nadawczego o zatrzymaniu telegramu w całości lub też jakiegokolwiek jego części, z wyjątkiem przypadku, gdy wysłanie takiego zawiadomienia wydaje się grozić bezpieczeństwu państwa.

2. Członkowie i członkowie stowarzyszeni zastrzegają sobie prawo przerywania każdej prywatnej rozmowy telefonicznej lub prywatnej korespondencji telegraficznej, która wydaje się grozić bezpieczeństwu państwa lub uchybiać jego prawu, porządkowi publicznemu bądź dobrem obyczajom.

Artykuł 30

Zawieszenie służby

Każdy członek lub członek stowarzyszony zastrzega sobie prawo zawieszenia międzynarodowej służby telekomunikacyjnej na czas nieokreślony, bądź całkowicie, bądź też w pewnych relacjach lub dla pewnych rodzajów korespondencji wychodzącej, przychodzącej, tranzytowej, pod warunkiem niezwłocznego zawiadomienia o tym wszystkich pozostałych członków i członków stowarzyszonych za pośrednictwem Sekretariatu Generalnego.

2. Conformément aux dispositions de l'article XVI de l'accord ci-dessus mentionné, les services d'exploitation des télécommunications des Nations Unies jouissent des droits et sont soumis aux obligations prévus par cette Convention et les Règlements y annexés. Ils ont, en conséquence, le droit d'assister, à titre consultatif, à toutes les conférences de l'Union, y compris les réunions des comités consultatifs internationaux. Ils ne peuvent faire partie d'aucun organisme de l'Union dont les Membres sont désignés par une conférence de plénipotentiaires ou administrative.

Article 27

Relations avec des organisations internationales

Afin d'aider à la réalisation d'une entière coordination internationale dans le domaine des télécommunications, l'Union collabore avec les organisations internationales ayant des intérêts et des activités connexes.

CHAPITRE IV

DISPOSITIONS GÉNÉRALES RELATIVES AUX TÉLÉCOMMUNICATIONS

Article 28

Droit du public à utiliser le service international des télécommunications

Les Membres et les Membres associés reconnaissent au public le droit de correspondre au moyen du service international de la correspondance publique. Le service, les taxes, les garanties sont les mêmes pour tous les usagers, dans chaque catégorie de correspondance, sans priorité ni préférence quelconque.

Article 29

Arrêt des télécommunications

1. Les Membres et les Membres associés se réservent le droit d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sûreté de l'Etat ou contraire à ses lois, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs, à charge d'aviser immédiatement le bureau d'origine de l'arrêt total du télégramme ou d'une partie quelconque de celui-ci, sauf dans le cas où cette notification paraîtrait dangereuse pour la sûreté de l'Etat.

2. Les Membres et les Membres associés se réservent aussi le droit de couper toute communication télégraphique ou téléphonique privée qui peut paraître dangereuse pour la sûreté de l'Etat ou contraire à ses lois, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs.

Article 30

Suspension du service

Chaque Membre ou Membre associé se réserve le droit de suspendre le service des télécommunications internationales pour un temps indéterminé, soit d'une manière générale, soit seulement pour certaines relations et/ou pour certaines natures de correspondances de départ, d'arrivée ou de transit, à charge pour lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Membres et Membres associés, par l'intermédiaire du Secrétariat général.

Artykuł 31

Odpowiedzialność

Członkowie i członkowie stowarzyszeni nie biorą żadnej odpowiedzialności w stosunku do użytkowników międzynarodowej służby telekomunikacji, w szczególności z tytułu roszczeń o odszkodowanie.

Artykuł 32

Tajemnica korespondencji

1. Członkowie i członkowie stowarzyszeni zobowiązują się stosować wszelkie możliwe środki dające się pogodzić z użytym systemem telekomunikacji w celu zapewnienia tajemnicy korespondencji międzynarodowej.

2. Członkowie lub członkowie stowarzyszeni zastrzegają sobie jednak prawo zawiadamiania właściwych władz o treści tej korespondencji w celu zapewnienia stosowania prawodawstwa krajowego lub wykonania umów międzynarodowych, których oni są stronami.

Artykuł 33

Zakładanie, eksploatacja i zabezpieczenie urzędzeń i dróg telekomunikacyjnych

1. Członkowie i członkowie stowarzyszeni podejmą wszelkie niezbędne kroki mające na celu uruchomienie w najlepszych warunkach technicznych dróg i urzędzeń niezbędnych dla zapewnienia szybkiego i nieprzerwanego międzynarodowego ruchu telekomunikacyjnego.

2. W miarę możliwości drogi te i urzędzenia powinny być eksploatowane według najlepszych metod i wzorów, opracowanych na podstawie doświadczenia nabytego w praktyce, oraz utrzymane w stanie zdającym do użytku i na poziomie odpowiadającym postępowi nauki i techniki.

3. Członkowie i członkowie stowarzyszeni w ramach swego prawodawstwa zapewnią ochronę tych dróg i urzędzeń.

4. Jeżeli układy specjalne nie stanowią inaczej, każdy z członków i członków stowarzyszonych stosuje środki niezbędne do zapewnienia konserwacji tych międzynarodowych odcinków obwodów telekomunikacyjnych, które znajdują się pod ich kontrolą.

Artykuł 34

Zawiadamianie o wykroczeniach

Dla ułatwienia stosowania artykułu 19 członkowie i członkowie stowarzyszeni zobowiązują się informować się wzajemnie o wykroczeniach przeciwko postanowieniom niniejszej Konwencji i dołączonych do niej Regulaminów.

Artykuł 35

Opłaty i zwolnienie od opłat

Postanowienia dotyczące opłat telekomunikacyjnych oraz różnych przypadków zwolnienia od opłat są zawarte w Regulaminach dołączonych do niniejszej Konwencji.

Article 31

Responsabilité

Les Membres et les Membres associés n'acceptent aucune responsabilité à l'égard des usagers des services internationaux de télécommunication, notamment en ce qui concerne les réclamations visant à obtenir des dommages et intérêts.

Article 32

Secret des télécommunications

1. Les Membres et les Membres associés s'engagent à prendre toutes les mesures possibles, compatibles avec le système de télécommunication employé, en vue d'assurer le secret des correspondances internationales.

2. Toutefois, ils se réservent le droit de communiquer ces correspondances aux autorités compétentes afin d'assurer l'application de leur législation intérieure ou l'exécution des conventions internationales auxquelles ils sont parties.

Article 33

Etablissement, exploitation et sauvegarde des installations et des voies de télécommunication

1. Les Membres et les Membres associés prennent les mesures utiles en vue d'établir, dans les meilleures conditions techniques, les voies et installations nécessaires pour assurer l'échange rapide et ininterrompu des télécommunications internationales.

2. Autant que possible, ces voies et installations doivent être exploitées selon les méthodes et procédés les meilleurs adoptés à la suite d'expériences acquises par la pratique, entretenues en bon état d'utilisation et maintenues au niveau des progrès scientifiques et techniques.

3. Les Membres et les Membres associés assurent la sauvegarde de ces voies et installations dans les limites de leur juridiction.

4. A moins d'arrangements particuliers fixant d'autres conditions, tous les Membres et Membres associés prennent les mesures utiles pour assurer la maintenance des sections de circuits des télécommunications internationales comprises dans les limites de leur contrôle.

Article 34

Notification des contraventions

Afin de faciliter l'application des dispositions de l'article 19, les Membres et les Membres associés s'engagent à se renseigner mutuellement au sujet des contraventions aux dispositions de la présente Convention et des Règlements y annexés.

Article 35

Taxes et franchise

Les dispositions relatives aux taxes des télécommunications et les divers cas dans lesquels la franchise est accordée sont fixés dans les Règlements annexés à la présente Convention.

Artykuł 36

Prawo pierwszeństwa dla wiadomości telekomunikacyjnych dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego

Międzynarodowe służby telegraficzne i telefoniczne obowiązane są do udzielania bezwzględnego pierwszeństwa wiadomościom telekomunikacyjnym, dotyczącym bezpieczeństwa życia ludzkiego na morzu, lądzie i w powietrzu, jak również wyjątkowo pilnym epidemiologicznym wiadomościom telekomunikacyjnym Światowej Organizacji Zdrowia.

Artykuł 37

Prawo pierwszeństwa dla telegramów i rozmów państwowych

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 46 telegramy państwowe, gdy zażąda tego nadawca, korzystają z prawa pierwszeństwa w stosunku do innych telegramów. Również państwowe rozmowy telefoniczne mogą na każde żądanie korzystać, w miarę możliwości, z prawa pierwszeństwa przed innymi rozmowami telefonicznymi.

Artykuł 38

Język tajny

1. Telegramy państwowe, jak również telegramy służbowe mogą być redagowane w języku tajnym we wszystkich relacjach.

2. Prywatne telegramy zredagowane w języku tajnym mogą być dopuszczone w komunikacji między wszystkimi krajami z wyjątkiem tych, które uprzednio zawiadomiły za pośrednictwem Sekretariatu Generalnego, że nie dopuszczają języka tajnego do tego rodzaju korespondencji.

3. Członkowie i członkowie stowarzyszeni, którzy nie dopuszczają telegramów prywatnych zredagowanych w języku tajnym, wychodzących lub przychodzących na ich terytorium, muszą zezwolić jednak na tranzyt tych telegramów, z wyjątkiem wypadku zawieszenia służby, wymienionego w artykule 30.

Artykuł 39

Sporządzanie i wyrównywanie rachunków

1. Zarządy członków i członków stowarzyszonych oraz uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne, biorące udział w międzynarodowej służbie telekomunikacyjnej, uzgadniają wysokość swych wierzytelności i zobowiązań.

2. Rachunki dotyczące wierzytelności i zobowiązań, wymienione w poprzednim paragrafie, sporządza się zgodnie z postanowieniami Regulaminów, dołączonych do niniejszej Konwencji, chyba że zainteresowane strony zawarły odrębne porozumienia w tej sprawie.

3. Wyrównywanie rachunków międzynarodowych należy traktować jako transakcje bieżące i dokonywać je zgodnie z bieżącymi zobowiązaniami międzynarodowymi zainteresowanych krajów, jeżeli ich Rządy zawarły porozumienie w tej sprawie. W braku takich porozumień lub układów specjalnych, zawartych na podstawie artykułu 41 niniejszej Konwencji, regulowanie rachunków odbywa się zgodnie z Regulaminami.

Article 36

Priorité des télécommunications relatives à la sécurité de la vie humaine

Les services télégraphiques et téléphoniques internationaux doivent accorder la priorité absolue aux télécommunications relatives à la sécurité de la vie humaine en mer, sur terre ou dans les airs, et aux télécommunications épidémiologiques d'urgence exceptionnelle de l'Organisation mondiale de la santé.

Article 37

Priorité des télégrammes d'Etat, des appels et des conversations téléphoniques d'Etat

Sous réserve des dispositions des articles 36 et 46, les télégrammes d'Etat jouissent d'un droit de priorité sur les autres télégrammes, lorsque l'expéditeur en fait la demande. Les appels et les conversations téléphoniques d'Etat peuvent également, sur demande expresse et dans la mesure du possible, bénéficier d'un droit de priorité sur les autres appels et conversations téléphoniques.

Article 38

Langage secret

1. Les télégrammes d'Etat, ainsi que les télégrammes de service, peuvent être rédigés en langage secret dans toutes les relations.

2. Les télégrammes privés en langage secret peuvent être admis entre tous les pays à l'exception de ceux ayant préalablement notifié, par l'intermédiaire du Secrétariat général, qu'ils n'admettent pas ce langage pour ces catégories de correspondance.

3. Les Membres et les Membres associés qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, en provenance ou à destination de leur propre territoire, doivent les accepter en transit, sauf dans le cas de suspension de service prévu à l'article 30.

Article 39

Etablissement et reddition des comptes

1. Les administrations des Membres et Membres associés et les exploitations privées reconnues, qui exploitent des services internationaux de télécommunication, doivent se mettre d'accord sur le montant de leurs créances et de leurs dettes.

2. Les comptes afférents aux débits et crédits visés au paragraphe précédent sont établis conformément aux dispositions des Règlements annexés à la présente Convention, à moins d'arrangements particuliers entre les parties intéressées.

3. Les règlements de comptes internationaux sont considérés comme transactions courantes et effectués en accord avec les obligations internationales courantes des pays intéressés, lorsque les gouvernements ont conclu des accords à ce sujet. En l'absence d'accords de ce genre ou d'arrangements particuliers conclus dans les conditions prévues à l'article 41 de la présente Convention, ces règlements de comptes sont effectués conformément aux Règlements.

Artykuł 40

Jednostka monetarna

Jednostką monetarną, stosowaną przy układaniu taryf międzynarodowej korespondencji telekomunikacyjnej i wystawianiu rachunków międzynarodowych, jest frank złoty, mający 100 centymów, o wadze 10/31 grama i próbie 0,900.

Artykuł 41

Układy specjalne

Członkowie i członkowie stowarzyszeni zastrzegają sobie i dla uznanych przez siebie prywatnych towarzystw eksploatacyjnych oraz dla innych towarzystw, należycie do tego celu upoważnionych, prawo zawierania układów specjalnych w sprawach telekomunikacji, które nie dotyczą ogółu członków i członków stowarzyszonych. Układy te nie powinny jednak naruszać postanowień Konwencji lub dołączonych do niej Regulaminów, dotyczących szkodliwych zakłóceń, które mogłyby wynikać dla służb radiokomunikacyjnych innych krajów wskutek wykonania tych układów.

Artykuł 42

Konferencje, umowy i organizacje regionalne

Członkowie i członkowie stowarzyszeni zastrzegają sobie prawo odbywania konferencji regionalnych, zawierania umów regionalnych i powoływania do życia organizacji regionalnych dla załatwiania spraw telekomunikacji mogących znaleźć rozwiązanie w skali regionalnej. Umowy regionalne nie powinny jednak naruszać postanowień niniejszej Konwencji.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WYŁĄCZNIE RADIOKOMUNIKACJI

Artykuł 43

Racjonalne wykorzystanie częstotliwości i szerokości wstęgi widma

Członkowie i członkowie stowarzyszeni uznają za pożądane ograniczenie ilości częstotliwości i szerokości wstęgi widma do minimum, które jest niezbędne dla zadowalającego działania potrzebnych służb.

Artykuł 44

Korespondencja wzajemna

1. Stacje prowadzące wymianę radiokomunikacyjną w służbie ruchomej obowiązane są w granicach normalnego ich działania wymieniać wzajemnie korespondencję radiową, niezależnie od stosowanego przez nie systemu radiowego.

2. Jednakże, aby nie hamować postępu wiedzy, postanowienia poprzedniego paragrafu nie stoją na przeszkodzie w zastosowaniu systemu radiowego nie nadającego się do współpracy z innymi systemami, pod warunkiem, że niezdo-

Article 40

Unité monétaire

L'unité monétaire employée à la composition des tarifs des télécommunications internationales et à l'établissement des comptes internationaux est le franc-or à 100 centimes, d'un poids de 10/31 de gramme et d'un titre de 0,900.

Article 41

Arrangements particuliers

Les Membres et les Membres associés se réservent, pour eux-mêmes, pour les exploitations privées reconnues par eux et pour d'autres exploitations dûment autorisées à cet effet, la faculté de conclure des arrangements particuliers sur des questions de télécommunication qui n'intéressent pas la généralité des Membres et Membres associés. Toutefois, ces arrangements ne doivent pas aller à l'encontre des dispositions de la Convention ou des Règlements y annexés, en ce qui concerne les brouillages nuisibles que leur mise à exécution serait susceptible de causer aux services de radiocommunication des autres pays.

Article 42

Conférences régionales, accords régionaux, organisations régionales

Les Membres et Membres associés se réservent le droit de tenir des conférences régionales, de conclure des accords régionaux et de créer des organisations régionales, en vue de régler des questions de télécommunication susceptibles d'être traitées sur un plan régional. Toutefois, les accords régionaux ne doivent pas être en contradiction avec la présente Convention.

CHAPITRE V

DISPOSITIONS SPÉCIALES AUX RADIOCOMMUNICATIONS

Article 43

Utilisation rationnelle des fréquences et de l'espace du spectre

Les Membres et les Membres associés reconnaissent souhaitable que le nombre de fréquences et l'espace du spectre utilisés soient limités au minimum indispensable pour assurer de manière satisfaisante le fonctionnement des services nécessaires.

Article 44

Intercommunication

1. Les stations assurant les radiocommunications dans le service mobile sont tenues, dans les limites de leur affectation normale, d'échanger réciproquement les radiocommunications sans distinction du système radioélectrique adopté par elles.

2. Toutefois, afin de ne pas entraver les progrès scientifiques, les dispositions du paragraphe précédent n'empêchent pas l'emploi d'un système radioélectrique incapable de communiquer avec d'autres systèmes, pourvu que cette incapacité

ność ta wynika z istoty danego systemu, a nie jest wynikiem zastosowania urządzeń, mających na celu jedynie uniemożliwienie współpracy.

3. Bez względu na postanowienia paragrafu 1, stacja może być przydzielona do międzynarodowej ograniczonej służby telekomunikacyjnej, określonej przez cel tej telekomunikacji lub przez inne okoliczności, niezależnie od stosowanego systemu.

Artykuł 45

Szkodliwe zakłócenia

1. Wszystkie stacje, bez względu na ich przeznaczenie, powinny być tak urządzone i eksploatowane, aby nie powodowały zakłóceń szkodliwych w korespondencji lub dla służb radiowych pozostałych członków i członków stowarzyszonych, uznanych przez nich prywatnych towarzystw eksploatacyjnych i innych towarzystw, należycie uprawnionych do pełnienia służby radiokomunikacyjnej, działających zgodnie z postanowieniami Regulaminu Radiokomunikacyjnego.

2. Każdy członek lub członek stowarzyszony zobowiązuje się nałożyć na uznane przez siebie prywatne towarzystwa eksploatacyjne i inne należycie uprawnione do tego towarzystwa obowiązek przestrzegania postanowień poprzedniego paragrafu.

3. Poza tym członkowie i członkowie stowarzyszeni uznają za pożądane poczynienie wszelkich możliwych praktycznie kroków dla zabezpieczenia korespondencji radiowej i służb radiowych, wymienionych w paragrafie 1 niniejszego artykułu, przed szkodliwymi zakłóceniami, powodowanymi działaniem wszelkiego rodzaju aparatów i urządzeń elektrycznych.

Artykuł 46

Wezwania i korespondencja w niebezpieczeństwie

Stacje radiokomunikacyjne zobowiązane są odbierać z prawem bezwzględnej pierwszeństwa wezwania i korespondencję w niebezpieczeństwie, bez względu na ich pochodzenie, odpowiadać na te wezwania w ten sam sposób i podejmować niezwłocznie kroki, jakich sytuacja wymaga.

Artykuł 47

Falszywe lub zwodnicze sygnały niebezpieczeństwa lub dotyczące bezpieczeństwa Nieprawidłowe używanie znaków wywoławczych

Członkowie i członkowie stowarzyszeni zobowiązują się przedsięwziąć wszelkie środki, aby zapobiec nadawaniu lub dalszemu przekazywaniu fałszywych lub zwodniczych sygnałów niebezpieczeństwa bądź bezpieczeństwa oraz używania przez stacje znaków wywoławczych nie przydzielonych im przepisowo.

Artykuł 48

Urządzenia obrony narodowej

1. Członkowie i członkowie stowarzyszeni zachowują całkowitą swobodę w zakresie wojskowych urządzeń radiokomunikacyjnych swych armii, sił zbrojnych morskich i powietrznych.

2. Przy używaniu tych urządzeń należy jednak przestrzegać w miarę możliwości postanowień regulaminowych, dotyczących niesienia pomocy w wypadkach niebezpieczeństwa, podejmowania środków przeciwdziałających powstawa-

soit due à la nature spécifique de ce système et qu'elle ne soit pas l'effet de dispositifs adoptés uniquement en vue d'empêcher l'intercommunication.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, une station peut être affectée à un service international restreint de télécommunication, déterminé par le but de cette télécommunication ou par d'autres circonstances indépendantes du système employé.

Article 45

Brouillages nuisibles

1. Toutes les stations, quel que soit leur objet, doivent être établies et exploitées de manière à ne pas causer de brouillages nuisibles aux communications ou services radio-électriques des autres Membres ou Membres associés, des exploitations privées reconnues et des autres exploitations dûment autorisées à assurer un service de radiocommunication et qui fonctionnent en se conformant aux dispositions du Règlement des radiocommunications.

2. Chaque Membre ou Membre associé s'engage à exiger des exploitations privées reconnues par lui et des autres exploitations dûment autorisées à cet effet l'observation des prescriptions du paragraphe précédent.

3. De plus, les Membres et les Membres associés reconnaissent désirable de prendre les mesures pratiquement possibles pour empêcher que le fonctionnement des appareils et installations électriques de toutes sortes ne causent des brouillages nuisibles aux communications ou services radioélectriques visés au paragraphe 1 du présent article.

Article 46

Appels et messages de détresse

Les stations de radiocommunication sont obligées d'accepter par priorité absolue les appels et messages de détresse quelle qu'en soit la provenance, de répondre de même à ces messages et d'y donner immédiatement la suite qu'ils comportent.

Article 47

Signaux de détresse ou de sécurité faux ou trompeurs Usage irrégulier d'indicatifs d'appel

Les Membres et les Membres associés s'engagent à prendre les mesures utiles pour réprimer la transmission ou la mise en circulation de signaux de détresse ou de sécurité faux ou trompeurs et l'usage, par une station, d'indicatifs d'appel qui ne lui ont pas été régulièrement attribués.

Article 48

Installation des services de défense nationale

1. Les Membres et les Membres associés conservent leur entière liberté relativement aux installations radioélectriques militaires de leurs armées, de leurs forces navales et aériennes.

2. Toutefois, ces installations doivent, autant que possible, observer les dispositions réglementaires relatives aux secours à prêter en cas de détresse, aux mesures à prendre pour empêcher les brouillages nuisibles, et les prescriptions des

niu szkodliwych zakłóceń, jak również, zależnie od rodzaju pełnionej przez nie służby, postanowień Regulaminów, dotyczących typu nadawań i dopuszczalnych częstotliwości.

3. Ponadto, gdy urządzenia te biorą udział w międzynarodowej służbie korespondencji publicznej lub w innych służbach, podpadających pod przepisy Regulaminów dołączonych do niniejszej Konwencji, w zasadzie powinny one przy pełnieniu tej służby stosować się do postanowień regulaminowych.

ROZDZIAŁ VI

OKREŚLENIA

Artykuł 49

Określenia

Gdy z treści Konwencji inaczej nie wynika:

- a) określenia podane w załączniku 3 posiadają znaczenie nadane im przez załącznik;
- b) inne określenia podane w Regulaminach wspomnianych w artykule 12 posiadają znaczenie nadane im przez Regulaminy.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KONCOWE

Artykuł 50

Wejście w życie Konwencji

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego stycznia tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego czwartego roku w stosunkach pomiędzy krajami, terytoriami lub grupami terytoriów, w odniesieniu do których przed tą datą złożono dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia.

Na dowód czego odnośni pełnomocnicy podpisali Konwencję sporządzoną w jednym egzemplarzu w językach angielskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim, z tym że w razie sporu rozstrzygać będzie tekst francuski; egzemplarz ten zostanie złożony w archiwum Rządu Republiki Argentyny, a odpis jego zostanie doręczony każdemu z Rządów sygnatariuszy.

Sporządzono w Buenos Aires, dnia 22 grudnia 1952 r.

Następują podpisy za:

Afganistan, Ludową Republikę Albanii, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republikę Argentyńską, Federację Australijską, Austrię, Belgię, Białoruską Socjalistyczną Republikę Radziecką, Boliwię, Brazylię, Ludową Republikę Bułgarii, Królestwo Kambodży, Kanadę, Cejlon, Chile, Chiny, Watykan, Republikę Kolumbii, Kongo Belgijskie i terytorium Ruanda Urundi, Republikę Korei, Costa Rikę, Kuba, Danię, Republikę Dominikańską, Egipt, Hiszpanię, Stany Zjednoczone Ameryki, Etiopię, Finlandię, Francję, Grecję, Gwatemalę, Węgierską Republikę Ludową, Republikę Indii, Republikę Indonezji, Iran, Irak, Irlandię, Islandię, Państwo Izrael, Włochy, Japonię, Królestwo Haszemickie Jordanii, Królestwo Laosu, Liban, Luxem-

Règlements concernant les types d'émission et les fréquences à utiliser, selon la nature du service qu'elles assurent.

3. En outre, lorsque ces installations participent au service de la correspondance publique ou aux autres services régis par les Règlements annexés à la présente Convention, elles doivent se conformer, en général, aux prescriptions réglementaires pour l'exécution de ces services.

CHAPITRE VI

DÉFINITIONS

Article 49

Définitions

A moins de contradiction avec le contexte:

- a) les termes qui sont définis en annexe 3 ont le sens qui leur est assigné;
- b) les autres termes définis dans les Règlements visés à l'article 12 ont le sens qui leur est assigné dans ces Règlements.

CHAPITRE VII

DISPOSITION FINALE

Article 50

Mise en vigueur de la Convention

La présente Convention entrera en vigueur le premier janvier mil neuf cent cinquante-quatre entre les pays, territoires ou groupes de territoires pour lesquels les ratifications ou les adhésions auront été déposées avant cette date.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la Convention en un exemplaire dans chacune des langues anglaise, chinoise, espagnole, française et russe, le texte français faisant foi en cas de contestation; cet exemplaire restera déposé aux archives du Gouvernement de la République Argentine et une copie en sera remise à chacun des gouvernements signataires.

Fait à Buenos Aires, le 22 décembre 1952.

Suivent les signatures:

pour l'Afghanistan, pour la République Populaire d'Albanie, pour le Royaume de l'Arabie Saoudite, pour la République Argentine, pour la Fédération de l'Australie, pour l'Autriche, pour la Belgique, pour la République Socialiste Soviétique de Biélorussie, pour la Bolivie, pour le Brésil, pour la République Populaire de Bulgarie, pour le Royaume du Cambodge, pour le Canada, pour Ceylan, pour le Chili, pour la Chine, pour l'Etat de la Cité du Vatican, pour la République de Colombie, pour le Congo Belge et territoire du Ruanda-Urundi, pour la République de Corée, pour Costa Rica, pour Cuba, pour le Danemark, pour la République Dominicaine, pour l'Egypte, pour l'Espagne, pour les Etats-Unis d'Amérique, pour l'Ethiopie, pour la Finlande, pour la France, pour la Grèce, pour le Guatemala, pour la République Populaire Hongroise, pour la République de l'Inde, pour la République d'Indonésie,

burg, Meksyk, Monako, Nikaraguę, Norwegię, Nową Zelandię, Pakistan, Paragwaj, Holandię, Surinam, Antyle Holenderskie, Nową Gwineę, Peru, Republikę Filipińską, Polską Rzeczpospolitą Ludową, Portugalie, Protektoraty francuskie Maroko i Tunis, Niemiecką Republikę Federalną, Federacyjną Ludową Republikę Jugosławii, Ukraińską Socjalistyczną Republikę Radziecką, Rumuńską Republikę Ludową, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, Szwecję, Konfederację Szwajcarską, Republikę Syryjską, Czechosłowację, Terytoria zamorskie Republiki Francuskiej i terytoria administrowane jako takie, Terytoria zamorskie Portugalii, Tajland, Turcję, Unię Południowo-Afrykańską i terytorium Afryki Południowo-Zachodniej, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, Republikę Wschodnią Urugwaju, Stany Zjednoczone Wenezueli, Wietnam, Strefę hiszpańską Maroka i zespół posiadłości hiszpańskich.

pour l'Iran, pour l'Iraq, pour l'Irlande, pour l'Islande, pour l'Etat d'Israël, pour l'Italie, pour le Japon, pour le Royaume Hachémite de Jordanie, pour le Royaume du Laos, pour le Liban, pour le Luxembourg, pour le Mexique, pour Monaco, pour le Nicaragua, pour la Norvège, pour la Nouvelle-Zélande, pour le Pakistan, pour le Paraguay, pour les Pays-Bas, Surinam, Antilles néerlandaises, Nouvelle-Guinée, pour le Pérou, pour la République des Philippines, pour la République Populaire de Pologne, pour le Portugal, pour les Protectorats français du Maroc et de la Tunisie, pour la République Fédérale d'Allemagne, pour la République Fédérative Populaire de Yougoslavie, pour la République Socialiste Soviétique de l'Ukraine, pour la République Populaire Roumaine, pour le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, pour la Suède, pour la Confédération Suisse, pour la République Syrienne, pour la Tchécoslovaquie, pour les Territoires d'outre-mer de la République Française et territoires administrés comme tels, pour les Territoires portugais d'outre-mer, pour la Thaïlande, pour la Turquie, pour l'Union de l'Afrique du Sud et territoire de l'Afrique du Sud-Ouest, pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques, pour la République orientale de l'Uruguay, pour les Etats-Unis du Vénézuéla, pour l'Etat du Viêt-Nam, pour la Zone espagnole du Maroc et ensemble des possessions espagnoles.

ZALĄCZNIK 1

(Patrz ust. 2a artykułu 1)

Afganistan	Egipt
Ludowa Republika Albanii	Republika El Salvador
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Ekwador
Republika Argentyńska	Hiszpania
Federacja Australijska	Stany Zjednoczone Ameryki
Austria	Etiopia
Belgia	Finlandia
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	Francja
Burma	Grecja
Boliwia	Gwatemala
Brazylia	Republika Haiti
Ludowa Republika Bułgarii	Republika Honduras
Królestwo Kambodży	Węgierska Republika Ludowa
Kanada	Republika Indii
Cejlon	Republika Indonezji
Chili	Iran
Chiny	Irak
Watykan	Irlandia
Republika Kolumbii	Islandia
Kolonie, protektoraty, terytoria zamorskie i terytoria mandatowe lub powiernicze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	Państwo Izrael
Końgo Belgijskie i terytorium Ruanda-Urundi	Włochy
Republika Korei	Japonia
Costa Rica	Królestwo Haszemickie Jordanii
Kuba	Królestwo Laosu
Dania	Liban
Republika Dominikańska	Liberia
	Zjednoczone Królestwo Libii
	Luksemburg
	Meksyk
	Monako
	Nikaragua
	Norwegia
	Nowa Zelandia
	Pakistan
	Panama

ANNEXE 1

[Voir article 1, alinéa 2 a)]

Afghanistan	Egypte
Albanie (République Populaire d')	El Salvador (République de)
Arabie Saoudite (Royaume de l')	Equateur
Argentine (République)	Espagne
Australie (Fédération de l')	Etats-Unis d'Amérique
Autriche	Ethiopie
Belgique	Finlande
Biélorussie (République Socialiste Soviétique, de)	France
Birmanie	Grèce
Bolivie	Guatemala
Brésil	Haiti (République d')
Bulgarie (République Populaire de)	Honduras (République de)
Cambodge (Royaume du)	Hongroise (République Populaire)
Canada	Inde (République de l')
Ceylan	Indonésie (République d')
Chili	Iran
Chine	Iraq
Cité du Vatican (Etat de la)	Irlande
Colombie (République de)	Islande
Colonies, protectorats, territoires d'outre-mer et territoires sous mandat ou tuteile du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord	Israël (Etat d')
Congo Belge et territoire du Ruanda-Urundi	Italie
Corée (République de)	Japon
Costa Rica	Jordanie (Royaume Hachémite de)
Cuba	Laos (Royaume du)
Danemark	Liban
Dominicaine (République)	Libéria
	Libye (Royaume-Uni de)
	Luxembourg
	Mexique
	Monaco
	Nicaragua
	Norvège
	Nouvelle-Zélande
	Pakistan
	Panama

Paragwaj	Republika Syryjska	Paraguay	Syrienne (République)
Holandia, Surinam, Antyle Holenderskie, Nowa Gwinea	Czechosłowacja	Pays-Bas, Surinam, Antilles néerlandaises, Nouvelle- Guinée	Tchécoslovaquie
Peru	Terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki	Pérou	Territoires des Etats-Unis d'Amérique
Republika Filipińska	Terytoria zamorskie Republiki Francuskiej i terytoria administrowane jako takie	Philippines (République des)	Territoires d'outre-mer de la République Française et territoires administrés comme tels
Polska Rzeczpospolita Ludowa	Terytoria zamorskie Portugalii	Pologne (République Populaire de)	Territoires portugais d'outre-mer
Portugalia	Tajland	Portugal	Thaïlande
Protectoraty francuskie Maroko i Tunis	Turcja	Protectorats français du Maroc et de la Tunisie	Turquie
Niemiecka Republika Federalna	Unia Południowo-Afrykańska i terytorium Afryki Południowo-Zachodniej	République Fédérale d'Allemagne	Union de l'Afrique du Sud et territoire de l'Afrique du Sud-Ouest
Federacyjna Ludowa Republika Jugosławii	Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	République Fédérative Populaire de Yougoslavie	Union des Républiques Socialistes Soviétiques
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	Republika Wschodnia Urugwaju	République Socialiste Soviétique de l'Ukraine	Uruguay (République orientale de l')
Rodezja Południowa	Stany Zjednoczone Wenezueli	Rhodesia du Sud	Vénézuéla (Etats-Unis de)
Rumuńska Republika Ludowa	Państwo Wietnam	Roumaine (République Populaire)	Viêt-Nam (Etat du)
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	Jemen	Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord	Yémen
Szwecja	Strefa hiszpańska Maroka i zespół posiadłości hiszpańskich	Suède	Zone espagnole du Maroc et ensemble des possessions espagnoles
Konfederacja Szwajcarska		Suisse (Confédération)	

ZALĄCZNIK 2

(Patrz ust. 4a artykułu 1)

Brytyjska Afryka Zachodnia
Brytyjska Afryka Wschodnia

ZALĄCZNIK 3

(Patrz artykuł 49)

Określenie terminów użytych w Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej i w jej załącznikach

Administracja: każdy resort lub organ państwowy odpowiedzialny za wywiązanie się z zobowiązań nałożonych przez Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną i dołączone do niej Regulaminy.

Prywatne towarzystwo eksploatacyjne: każda osoba fizyczna lub prawna, poza zakładami lub organami państwowymi, która prowadzi eksploatację urządzeń telekomunikacyjnych, przeznaczonych do międzynarodowej służby telekomunikacyjnej lub takich, które są w stanie spowodować szkodliwe zakłócenie tej służby.

Uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne: każde towarzystwo podpadające pod poprzednie określenie, które pełni służbę korespondencji publicznej lub prowadzi eksploatację radiofonii i na które nałożone zostały przez członka lub członka stowarzyszonego, na którego terytorium znajduje się siedziba zarządu tego przedsiębiorstwa, zobowiązania przewidziane w artykule 19.

Delegat: osoba wysłana przez rząd członka lub członka stowarzyszonego Związku, na Konferencję Pełnomocników lub osoba reprezentująca rząd lub administrację członka lub członka stowarzyszonego na konferencji administracyjnej lub zebraniu międzynarodowego komitetu doradczego.

Przedstawiciel: osoba wysłana przez uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne na konferencję administracyjną lub zebranie międzynarodowego komitetu doradczego.

ANNEXE 2

[Voir article 1, alinéa 4 a)]

Afrique occidentale britannique
Afrique orientale britannique

ANNEXE 3

(Voir article 49)

Définition de termes employés dans la Convention Internationale des Télécommunications et ses annexes

Administration: Tout service ou département gouvernemental responsable des mesures à prendre pour exécuter les obligations de la Convention internationale des télécommunications et des Règlements y annexés.

Exploitation privée: Tout particulier ou société, autre qu'une institution ou agence gouvernementale, qui exploite une installation de télécommunication destinée à assurer un service de télécommunication internationale ou qui est susceptible de produire des brouillages nuisibles à un tel service.

Exploitation privée reconnue: Toute exploitation privée répondant à la définition ci-dessus, qui exploite un service de correspondance publique ou de radiodiffusion et à laquelle les obligations prévues à l'article 19 sont imposées par le Membre ou le Membre associé sur le territoire duquel est installé le siège social de cette exploitation.

Délégué: Personne envoyée par le gouvernement d'un Membre ou d'un Membre associé de l'Union à une conférence de plénipotentiaires, ou personne représentant le gouvernement ou l'administration d'un Membre ou d'un Membre associé de l'Union à une conférence administrative ou à une réunion d'un comité consultatif international.

Représentant: Personne envoyée par une exploitation privée reconnue à une conférence administrative ou à une réunion d'un comité consultatif international.

Rzeczoznawca: osoba wysłana przez krajową instytucję naukową lub przemysłową, upoważnioną przez rząd lub administrację swojego kraju do brania udziału w zebraniach komisji badań jednego z międzynarodowych komitetów doradczych.

Obserwator: osoba wysłana przez:

- Organizację Narodów Zjednoczonych na mocy postanowień artykułu 26 Konwencji;
- rząd kraju nie będącego stroną Konwencji;
- jedną z organizacji międzynarodowych zaproszonych lub dopuszczonych do brania udziału w pracach konferencji zgodnie z postanowieniami Regulaminu Ogólnego;
- rząd członka lub członka stowarzyszonego Związku uczestniczący bez prawa głosowania w konferencji specjalnej o charakterze regionalnym zgodnie z postanowieniami artykułu 10 Konwencji.

Delegacja: zespół delegatów i ewentualnie przedstawicieli, doradców i tłumaczy wysłanych przez ten sam kraj.

Każdy członek lub członek stowarzyszony decyduje według swego uznania o składzie swej delegacji. W szczególności może on włączyć w skład swej delegacji w charakterze delegatów lub doradców osoby należące do uznanych przez siebie prywatnych towarzystw eksploatacyjnych lub osoby należące do innych przedsiębiorstw prywatnych zainteresowanych dziedziną telekomunikacji.

Służba międzynarodowa: służba telekomunikacyjna, w której biorą udział wszelkiego rodzaju urzędy lub stacje stałe, lądowe lub ruchome, znajdujące się w różnych krajach lub należące do nich.

Służba ruchoma: służba radiokomunikacyjna pomiędzy stacjami ruchomymi i stacjami lądowymi lub pomiędzy stacjami ruchomymi.

Służba radiodiffuzyjna: służba radiokomunikacyjna zajmująca się nadawaniem programów przeznaczonych do bezpośredniego odbioru przez szeroki ogół. Do służby tej zalicza się bądź nadawania dźwiękowe, bądź telewizyjne, fototelegraficzne i wszelkie inne rodzaje nadawań.

Telekomunikacja: każde przesyłanie, nadawanie lub odbiór znaków, sygnałów, pisma, obrazów, dźwięków lub wszelkiego rodzaju wiadomości przewodami, drogą radiową, optyczną lub za pomocą innych systemów elektromagnetycznych.

Telegrafia: system telekomunikacji służący do przesyłania pisma przy pomocy umówionych sygnałów.

Telefonia: system telekomunikacji służący do przesyłania mowy lub w pewnych wypadkach innych dźwięków.

Telegram: wiadomość na piśmie przeznaczona do wysłania drogą telegraficzną. Określenie to obejmuje również radiotelegramy w przypadkach, gdy nie postanowiono inaczej.

Telegramy i rozmowy telefoniczne państwowe: są to telegramy i rozmowy pochodzące od władz wymienionych poniżej:

- głowy państwa;
- szefa i członków rządu;
- szefa kolonii, protektoratu, terytorium zamorskiego znajdującego się pod zwierzchnictwem, władzą, powiernictwem lub mandatem członka lub członka stowarzyszonego lub Organizacji Narodów Zjednoczonych;

Expert: Personne envoyée par un établissement national scientifique ou industriel, autorisée par le gouvernement ou l'administration de son pays à assister aux réunions des commissions d'études d'un comité consultatif international.

Observateur: Personne envoyée par:

- les Nations Unies en exécution des dispositions de l'article 26 de la Convention;
- le gouvernement d'un pays non partie à la Convention;
- une des organisations internationales invitées ou admises conformément aux dispositions du Règlement général à participer aux travaux d'une conférence;
- le gouvernement d'un Membre ou Membre associé de l'Union participant sans droit de vote à une conférence spéciale de caractère régional conformément aux dispositions de l'article 10 de la Convention.

Délégation: Ensemble des délégués et, éventuellement, des représentants, attachés ou interprètes envoyés par un même pays.

Chaque Membre et Membre associé est libre de composer sa délégation à sa convenance. En particulier, il peut y inclure en qualité de délégués, ou d'attachés, des personnes appartenant à des exploitations privées reconnues par lui ou des personnes appartenant à d'autres entreprises privées qui s'intéressent au domaine des télécommunications.

Service international: Un service de télécommunication entre toute combinaison possible de bureaux ou de stations fixes, terrestres ou mobiles, qui sont dans des pays différents ou appartiennent à des pays différents.

Service mobile: Un service de radiocommunication entre stations mobiles et stations terrestres, ou entre stations mobiles.

Service de radiodiffusion: Un service de radiocommunication effectuant des émissions destinées à être reçues directement par le public en général. Ce service peut comprendre, soit des émissions sonores, soit des émissions de télévision, de fac-similé ou d'autres genres d'émissions.

Télécommunication: Toute transmission, émission ou réception de signes, de signaux, d'écrits, d'images, de sons ou de renseignements de toute nature, par fil, radioélectricité, optique ou autres systèmes électromagnétiques.

Télégraphie: Un système de télécommunication assurant la transmission des écrits par l'utilisation d'un code de signaux.

Téléphonie: Un système de télécommunication établi en vue de la transmission de la parole, ou, dans certains cas, d'autres sons.

Télégramme: Ecrit destiné à être transmis par télégraphie. Ce terme comprend aussi le radiotélégramme, sauf spécification contraire.

Télégrammes, appels et conversations téléphoniques d'Etat: Ce sont les télégrammes, et les appels et conversations téléphoniques émanant de l'une des autorités ci-après:

- chef d'un Etat;
- chef du gouvernement et membres d'un gouvernement;
- chef de colonie, protectorat, territoire d'outre-mer ou territoire sous souveraineté, autorité, tutelle ou mandat d'un Membre ou Membre associé ou des Nations Unies;

- naczelnych dowódców sił zbrojnych, lądowych, morskich lub powietrznych;
- przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych;
- Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, szefów organów głównych lub szefów organów pomocniczych Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Ha-dze.

Odpowiedzi na telegramy państwowe wymienione powyżej uważa się również za telegramy państwowe.

Telegramy służbowe: patrz obowiązujący Regulamin Telegraficzny.

Telegramy prywatne: wszystkie telegramy poza telegramami państwowymi i służbowymi.

Rozmowy służbowe: patrz obowiązujący Regulamin Telefoniczny.

Korespondencja publiczna: każda wiadomość telekomunikacyjna, którą urzędy lub stacje obowiązane są przyjąć do wysłania ze względu na fakt, że są otwarte do użytku publicznego.

Radiokomunikacja: każda wiadomość telekomunikacyjna przesłana przy użyciu fal Hertza.

Fale Hertza: fale elektromagnetyczne o częstotliwości między 10 Hz i 3000000 MHz.

Radio: określenie ogólne odnoszące się do zastosowania fal Hertza (odpowiadający przymiotnik: „radiowy”).

Szkodliwe zakłócenia: każde promieniowanie lub indukcja, która zagraża działaniu służby radionawigacyjnej lub służby bezpieczeństwa¹⁾, albo która przeszkadza lub przerywa w sposób stale powtarzający się służbę radiokomunikacyjną działającą zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym.

ZALĄCZNIK 4

(Patrz artykuł 25)

Rozjemstwo

1. Strona odwołująca się do rozjemstwa otwiera postępowanie przesyłając stronie pozwanej zawiadomienie o wszczęciu postępowania rozjemczego.

2. Strony powinny porozumieć się wzajemnie, czy rozjemstwo ma być powierzone osobom, administracjom czy też rządowi. Jeżeli w ciągu miesiąca od daty zawiadomienia o wszczęciu postępowania rozjemczego strony nie dojdą do porozumienia w tej sprawie, rozjemstwo powierza się rządowi.

3. Jeżeli rozjemstwo powierza się osobom, rozjemcy nie mogą być obywatelami krajów będących stronami w sporze ani też mieć miejsca zamieszkania w tych krajach, bądź też być na ich służbie.

4. Jeżeli rozjemstwo powierza się rządowi lub ich administracjom, należy wybrać je spośród członków lub członków stowarzyszonych nie zainteresowanych w sporze, lecz będących stronami umowy, której stosowanie wywołało spór.

¹⁾ Jako służbę bezpieczeństwa uważa się każdą służbę radiokomunikacyjną działającą stale lub okresowo w interesie bezpieczeństwa życia ludzkiego lub ratowania dobytku.

commandants en chef des forces militaires, terrestres, navales ou aériennes;
agents diplomatiques ou consulaires;
Secrétaire général des Nations Unies, chefs des organes principaux et chefs des organes subsidiaires des Nations Unies;

Cour internationale de Justice de La Haye.

Les réponses aux télégrammes d'Etat définis ci-dessus sont également considérées comme des télégrammes d'Etat.

Télégrammes de service: Voir le Règlement télégraphique en vigueur.

Télégrammes privés: Les télégrammes autres que les télégrammes de service ou d'Etat.

Conversations de service: Voir le Règlement téléphonique en vigueur.

Correspondance publique: Toute télécommunication que les bureaux et stations, par le fait de leur mise à la disposition du public, doivent accepter pour transmission.

Radiocommunication: Toute télécommunication à l'aide des ondes hertziennes.

Ondes hertziennes: Ondes électromagnétiques dont la fréquence est comprise entre 10 kc/s et 3.000.000 Mc/s.

Radioélectricité: Terme général s'appliquant à l'emploi des ondes hertziennes (l'adjectif correspondant est «radio-électrique»).

Brouillage nuisible: Tout rayonnement ou toute induction qui compromet le fonctionnement d'un service de radionavigation ou d'un service de sécurité¹⁾, ou qui gêne ou interrompt de façon répétée un service de radiocommunication fonctionnant conformément au Règlement des radiocommunications.

ANNEXE 4

(Voir article 25)

Arbitrage

1. La partie qui fait appel entame la procédure en transmettant à l'autre partie une notification de demande d'arbitrage.

2. Les parties décident de commun accord si l'arbitrage doit être confié à des personnes, à des administrations ou à des gouvernements. Au cas où, dans le délai d'un mois à compter du jour de la notification de la demande d'arbitrage, les parties n'ont pas pu tomber d'accord sur ce point, l'arbitrage est confié à des gouvernements.

3. Si l'arbitrage est confié à des personnes, les arbitres ne doivent être ni des ressortissants d'un pays partie dans le différend, ni avoir leur domicile dans un de ces pays, ni être à leur service.

4. Si l'arbitrage est confié à des gouvernements ou à des administrations de ces gouvernements, ceux-ci doivent être choisis parmi les Membres ou Membres associés qui ne sont pas impliqués dans le différend, mais qui sont parties à l'accord dont l'application a provoqué le différend.

¹⁾ On considère comme service de sécurité tout service de radiocommunication dont le fonctionnement intéresse directement, de façon permanente ou temporaire, la sécurité de la vie humaine ou la sauvegarde des biens.

5. W ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania rozjemczego każda ze stron będąca w sporze wyznaczy rozjemcę.

6. Jeżeli w sporze są zainteresowane więcej niż dwie strony, każda z dwu grup posiadających wspólne interesy w sporze wyznacza jednego rozjemcę zgodnie z postępowaniem określonym w paragrafach 4 i 5.

7. Obaj w ten sposób wyznaczeni rozjemcy porozumiewają się co do osoby trzeciego, który, jeżeli dwaj pierwsi są osobami a nie rządami lub administracjami, powinien odpowiadać warunkom określonym powyżej w paragrafie 3, a ponadto mieć inną przynależność państwową niż dwaj pierwsi. W braku porozumienia między dwoma rozjemcami, co do wyboru osoby trzeciego rozjemcy, każdy z rozjemców proponuje trzeciego nie zainteresowanego w jakikolwiek sposób w sporze. Sekretarz Generalny Związku dokona wyboru trzeciego rozjemcy drogą losowania.

8. Strony będące w sporze mogą porozumieć się co do załatwienia ich sporu przez jednego rozjemcę, wyznaczonego za wspólną zgodą stron. Każda ze stron może również wybrać rozjemcę i prosić Sekretarza Generalnego Związku o dokonanie wyboru między nimi drogą losowania.

9. Rozjemca lub rozjemcy ustalają według swego swobodnego uznania procedurę, jaka ma być stosowana.

10. Orzeczenie pojedynczego rozjemcy jest ostateczne i wiążące dla stron będących w sporze. Jeżeli rozjemstwo jest powierzone kilku rozjemcom, orzeczenie, które zapadło większością głosów rozjemców, jest ostateczne i wiążące strony.

11. Każda strona ponosi koszty, które spowodowała w związku ze zbadaniem sprawy i jej skierowaniem na drogę postępowania rozjemczego. Koszty inne niż koszty spowodowane przez same strony obciążają w równych częściach strony biorące udział w sporze.

12. Związek dostarczy wszelkich informacji odnoszących się do sporu, których będzie potrzebował rozjemca lub rozjemcy.

5. Dans le délai de trois mois à compter de la date de réception de la notification de la demande d'arbitrage, chacune des deux parties en cause désigne un arbitre.

6. Si plus de deux parties sont impliquées dans le différend, chacun des deux groupes de parties ayant des intérêts communs dans le différend désigne un arbitre conformément à la procédure prévue aux paragraphes 4 et 5.

7. Les deux arbitres ainsi désignés s'entendent pour nommer un troisième arbitre qui, si les deux premiers sont des personnes et non des gouvernements ou des administrations, doit répondre aux conditions fixées au paragraphe 3 ci-dessus et qui, de plus, doit être d'une nationalité différente de celles des deux autres. A défaut d'accord entre les deux arbitres sur le choix du troisième arbitre, chaque arbitre propose un troisième arbitre n'ayant aucun intérêt dans le différend. Le secrétaire général de l'Union procède alors à un tirage au sort pour désigner le troisième arbitre.

8. Les parties en désaccord peuvent s'entendre pour faire régler leur différend par un arbitre unique désigné de commun accord; elles peuvent aussi désigner chacune un arbitre et demander au secrétaire général de l'Union de procéder à un tirage au sort pour désigner l'arbitre unique.

9. Le ou les arbitres décident librement de la procédure à suivre.

10. La décision de l'arbitre unique est définitive et lie les parties au différend. Si l'arbitrage est confié à plusieurs arbitres, la décision intervenue à la majorité des votes des arbitres est définitive et lie les parties.

11. Chaque partie supporte les dépenses qu'elle a exposées à l'occasion de l'instruction et de l'introduction de l'arbitrage. Les frais d'arbitrage, autres que ceux exposés par les parties elles-mêmes, sont répartis d'une manière égale entre les parties en litige.

12. L'Union fournira tous les renseignements se rapportant au différend dont le ou les arbitres pourraient avoir besoin.

ZALĄCZNIK 5

REGULAMIN OGÓLNY DOŁĄCZONY DO MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI TELEKOMUNIKACYJNEJ

CZĘŚĆ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE KONFERENCYJ

* Rozdział 1

Zaproszenie i dopuszczenie na Konferencje Pełnomocników

1. Rząd zapraszający ustala w porozumieniu z Radą Administracyjną ostateczną datę i dokładne miejsce konferencji.

2. (1) Na rok przed tą datą rząd zapraszający wysyła zaproszenia do rządów każdego kraju członka Związku i do każdego z członków stowarzyszonych Związku.

(2) Zaproszenia te mogą być przesłane bezpośrednio bądź za pośrednictwem Sekretarza Generalnego lub innego rządu.

3. Sekretarz Generalny wysyła zaproszenie Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z postanowieniami artykułu 26 Konwencji.

ANNEXE 5

RÈGLEMENT GÉNÉRAL ANNEXÉ À LA CONVENTION INTERNATIONALE DES TÉLÉCOMMUNICATIONS

1re PARTIE

DISPOSITIONS GÉNÉRALES CONCERNANT LES CONFÉRENCES

Chapitre 1

Invitation et admission aux Conférences de Plénipotentiaires

1. Le gouvernement invitant, en accord avec le Conseil d'administration, fixe la date définitive et le lieu exact de la conférence.

2. (1) Un an avant cette date, le gouvernement invitant envoie une invitation au gouvernement de chaque pays Membre de l'Union et à chaque Membre associé de l'Union.

(2) Ces invitations peuvent être adressées soit directement, soit par l'entremise du secrétaire général, soit par l'intermédiaire d'un autre gouvernement.

3. Le secrétaire général adresse une invitation aux Nations Unies conformément aux dispositions de l'article 26 de la Convention.

4. Rząd zapraszający może w porozumieniu z Radą Administracyjną bądź na jej wniosek zaprosić do wysłania obserwatorów z głosem doradczym na konferencje Związku organizacje wyspecjalizowane Organizacji Narodów Zjednoczonych, które na zasadzie wzajemności dopuszczają przedstawicieli Związku na swe konferencje.

5. Rząd zapraszający może w porozumieniu z Radą Administracyjną bądź na jej wniosek zaprosić rządy nie będące stronami w Konwencji do wysłania na konferencje swych obserwatorów z głosem doradczym.

6. Rząd zapraszający powinien otrzymać odpowiedzi członków i członków stowarzyszonych najpóźniej na miesiąc przed otwarciem konferencji; w miarę możliwości odpowiedzi powinny zawierać wszystkie szczegóły dotyczące składu delegacji.

7. Każdy stały organ Związku ma prawo do uczestniczenia w konferencji z głosem doradczym, jeżeli konferencja rozpatruje sprawy należące do jego kompetencji. W razie potrzeby konferencja może zaprosić organ, który uczestnictwa swego nie uważał za konieczne.

8. Do udziału w konferencji pełnomocników dopuszcza się:

- delegacje w rozumieniu podanym w załączniku 3 do Konwencji;
- obserwatorów Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- obserwatorów organizacji wyspecjalizowanych, zgodnie z paragrafem 4 niniejszego rozdziału;
- ewentualnie obserwatorów przewidzianych w paragrafie 5.

Rozdział 2

Zaproszenie i dopuszczenie na konferencje administracyjne

1. (1) Postanowienia paragrafów 1 do 6 rozdziału 1 mają zastosowanie do konferencji administracyjnych.

(2) Jednakże w odniesieniu do nadzwyczajnych konferencji administracyjnych okres czasu przewidziany dla przesłania zaproszenia może być skrócony do 6 miesięcy.

(3) Członkowie i członkowie stowarzyszeni Związku mogą zawiadamiać o otrzymaniu zaproszenia uznane przez nich prywatnie towarzystwa eksploatacyjne.

2. (1) Rząd zapraszający może w porozumieniu z Radą Administracyjną lub na jej wniosek zawiadomić o konferencji organizacje międzynarodowe, które są zainteresowane w delegowaniu na konferencje swych obserwatorów z głosem doradczym.

(2) Zainteresowane organizacje międzynarodowe w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania notyfikacji zwrócić się do rządu zapraszającego z prośbą o dopuszczenie.

(3) Rząd zapraszający zbiera zgłoszenia, a konferencja sama poweźmie decyzję o dopuszczeniu.

3. (1) Do udziału w konferencjach administracyjnych dopuszcza się:

- delegacje w rozumieniu podanym w załączniku 3 do Konwencji;
- obserwatorów Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- obserwatorów organizacji wyspecjalizowanych, zgodnie z postanowieniem paragrafu 4 rozdziału 1;
- obserwatorów organizacji międzynarodowych dopuszczonych zgodnie z postanowieniami paragrafu 2;
- zależnie od okoliczności — obserwatorów nie będących stronami Konwencji;

4. Le gouvernement invitant, en accord avec le Conseil d'administration ou sur proposition de ce dernier, peut inviter les institutions spécialisées qui sont en rapport avec l'Organisation des Nations Unies et qui admettent réciproquement la représentation de l'Union à leurs réunions, à envoyer des observateurs pour participer aux conférences avec voix consultative.

5. Le gouvernement invitant, en accord avec le Conseil d'administration ou sur proposition de ce dernier, peut inviter des gouvernements non contractants à envoyer des observateurs pour prendre part aux conférences avec voix consultative.

6. Les réponses des Membres et Membres associés doivent parvenir au gouvernement invitant au plus tard un mois avant l'ouverture de la conférence; elles doivent, autant que possible, donner toutes indications sur la composition de la délégation.

7. Tout organisme permanent de l'Union a le droit d'être représenté à la conférence à titre consultatif lorsque celle-ci traite des affaires qui relèvent de sa compétence. En cas de besoin, la conférence peut inviter un organisme qui n'aurait pas jugé utile de s'y faire représenter.

8. Sont admis aux conférences de plénipotentiaires:

- les délégations, telles qu'elles sont définies dans l'annexe 3 à la Convention;
- les observateurs des Nations Unies;
- les observateurs des institutions spécialisées conformément au paragraphe 4;
- éventuellement les observateurs prévus au paragraphe 5.

Chapitre 2

Invitation et admission aux conférences administratives

1. (1) Les dispositions des paragraphes 1 à 6 du chapitre 1 sont applicables aux conférences administratives.

(2) Toutefois, en ce qui concerne les conférences administratives extraordinaires, le délai pour l'envoi des invitations peut être réduit à six mois.

(3) Les Membres et Membres associés de l'Union peuvent faire part de l'invitation qui leur a été adressée aux exploitations privées reconnues par eux.

2. (1) Le gouvernement invitant, en accord avec le Conseil d'administration ou sur proposition de ce dernier, peut adresser une notification aux organisations internationales qui ont intérêt à envoyer des observateurs pour participer aux travaux de la conférence à titre consultatif.

(2) Les organisations internationales intéressées adressent au gouvernement invitant une demande d'admission dans un délai de deux mois à partir de la date de la notification.

(3) Le gouvernement invitant rassemble les demandes et la décision d'admission est prise par la conférence elle-même.

3. (1) Sont admis aux conférences administratives:

- les délégations, telles qu'elles sont définies dans l'annexe 3 à la Convention;
- les observateurs des Nations Unies;
- les observateurs des institutions spécialisées conformément au chapitre 1, paragraphe 4;
- les observateurs des organisations internationales agréées conformément aux dispositions du paragraphe 2;
- éventuellement les observateurs des gouvernements non contractants;

- f) przedstawiciele uznanych prywatnych towarzystw eksploatacyjnych należycie upoważnionych przez kraj członkowski, do którego należą;
- g) stałe organy Związku na warunkach określonych w paragrafie 7 rozdziału 1.

(2) Poza tym na konferencje specjalne o charakterze regionalnym są dopuszczani obserwatorzy z ramienia członków i członków stowarzyszonych, którzy nie należą do zainteresowanego regionu.

Rozdział 3

Terminy i sposób przedkładania wniosków na konferencje

1. Niezwłocznie po wysłaniu zaproszeń przez rząd zapraszający Sekretarz Generalny zwraca się z prośbą do członków i członków stowarzyszonych o przysłanie mu w terminie czterech miesięcy wniosków dotyczących prac konferencji.

2. Każdy zgłoszony wniosek, którego przyjęcie pociąga za sobą rewizję tekstu Konwencji lub Regulaminów, powinien zawierać dane pozwalające na określenie rozdziału, artykułu lub paragrafu tych części tekstu, które wymagają rewizji.

3. Sekretarz Generalny gromadzi i uzgadnia otrzymane wnioski oraz co najmniej na trzy miesiące przed otwarciem konferencji powiadamia o nich wszystkich członków i członków stowarzyszonych.

Rozdział 4

Postanowienia szczególne odnoszące się do Konferencji, które odbywają się w siedzibie Związku

1. Jeżeli konferencja ma się zebrać bez udziału rządu zapraszającego, Sekretarz Generalny, po porozumieniu się z Rządem Konfederacji Szwajcarskiej, przedsięwzięcie kroki niezbędne do zwołania konferencji w siedzibie Związku.

2. W tym przypadku Sekretarz Generalny podejmuje zadania organizacyjne, które normalnie przypadają w udziale rządowi zapraszającemu.

Rozdział 5

Pełnomocnictwa na konferencje

1. (1) Delegacja wysłana przez członka Związku dla wzięcia udziału w konferencji, aby móc korzystać z prawa głosu, powinna być należycie akredytowana oraz powinna posiadać niezbędne pełnomocnictwa do podpisania Aktów Końcowych.

(2) Delegacja wysłana na konferencję przez członka stowarzyszonego, aby móc brać udział w jej pracach zgodnie z paragrafem 6 artykułu 1 Konwencji, powinna być należycie akredytowana.

2. W odniesieniu do konferencji pełnomocników:

(1) a) delegacja powinna być akredytowana aktem podpisanym przez głowę państwa lub szefa rządu bądź ministra spraw zagranicznych;

b) może być jednak akredytowana tymczasowo przez szefa misji dyplomatycznej przy rządzie kraju, w którym odbywa się konferencja.

f) les représentants des exploitations privées reconnues, dûment autorisées par le pays Membre dont elles dépendent;

g) les organismes permanents de l'Union dans les conditions prévues au chapitre 1, paragraphe 7.

(2) En outre sont admis aux conférences spéciales de caractère régional les observateurs des Membres et Membres associés qui n'appartiennent pas à la région intéressée.

Chapitre 3

Délais et modalités de présentation des propositions aux conférences

1. Immédiatement après que le gouvernement invitant a envoyé les invitations, le secrétaire général prie les Membres et Membres associés de lui faire parvenir dans un délai de quatre mois leurs propositions relatives aux travaux de la conférence.

2. Toute proposition présentée dont l'adoption entraîne la révision du texte de la Convention ou des Règlements doit contenir des références permettant d'identifier par numéro de chapitre, d'article ou de paragraphe les parties du texte qui appellent cette révision.

3. Le secrétaire général rassemble et coordonne les propositions reçues et les communique trois mois au moins avant l'ouverture de la conférence à tous les Membres et Membres associés.

Chapitre 4

Dispositions particulières aux Conférences se réunissant au siège de l'Union

1. Lorsqu'une conférence doit être réunie sans la participation d'un gouvernement invitant, le secrétaire général, après entente avec le Gouvernement de la Confédération suisse, prend les dispositions nécessaires pour la convoquer au siège de l'Union.

2. Dans ce cas, le secrétaire général assume les tâches relatives à l'organisation qui incombent normalement à un gouvernement invitant.

Chapitre 5

Pouvoirs aux conférences

1. (1) La délégation envoyée par un Membre de l'Union pour participer à une conférence doit être dûment accréditée en vue d'exercer son droit de vote et être munie des pouvoirs nécessaires pour signer les Actes finals.

(2) La délégation envoyée à une conférence par un Membre associé doit être dûment accréditée pour participer aux travaux, conformément à l'article 1, paragraphe 6, de la Convention.

2. Pour les conférences de plénipotentiaires:

(1) a) les délégations sont accréditées par des actes signés par le chef de l'Etat; ou par le chef du gouvernement; ou par le ministre des Affaires étrangères;

b) elles peuvent cependant être provisoirement accréditées par le chef de la mission diplomatique près du gouvernement du pays où se tient la conférence.

(2) Dla podpisania Aktów Końcowych konferencji delegacje powinny być zaopatrzone w pełnomocnictwa, podpisane przez władze wymienione w ustępie (1) a).

3. W odniesieniu do konferencji administracyjnych:

(1) stosuje się postanowienia paragrafu 2;

(2) poza tym delegacja może być akredytowana i zaopatrzona w pełnomocnictwa podpisane przez ministra kompetentnego dla spraw rozpatrywanych przez konferencję.

4. Sprawdzenie pełnomocnictw każdej delegacji powierza się specjalnej komisji; komisja ta przedstawi swe wnioski w terminie określonym przez zgromadzenie ogólne.

5. (1) Delegacji członka Związku przysługuje prawo głosu z chwilą rozpoczęcia przez nią pracy na konferencji.

(2) Delegacja nie będzie jednak miała prawa głosu z chwilą, gdy zgromadzenie ogólne uzna, że jej pełnomocnictwa nie są prawidłowe, aż do czasu usunięcia tych nieprawidłowości.

6. W zasadzie kraje członkowskie powinny starać się o wysłanie na konferencję Związku swych własnych delegacji. Tym niemniej gdy ze względów wyjątkowych członek nie może wysłać swej własnej delegacji, może on akredytować delegację innego członka Związku i udzielić tej ostatniej pełnomocnictwa do działania i podpisu w jego imieniu.

7. Delegacja należycie akredytowana może upoważnić inną należycie akredytowaną delegację do głosowania w jej imieniu na jednym lub kilku posiedzeniach, w których nie może uczestniczyć. W tych przypadkach powinna ona zawiadomić przewodniczącego konferencji.

8. We wszystkich przypadkach przewidzianych w paragrafach 6 i 7 delegacja nie może rozporządzać zastępczo więcej niż jednym głosem.

Rozdział 6

Tryb postępowania przy zwoływaniu nadzwyczajnych konferencji administracyjnych na żądanie członków Związku lub na wniosek Rady Administracyjnej

1. Członkowie Związku, którzy życzą sobie zwołania nadzwyczajnej konferencji administracyjnej, powiadamiają o tym Sekretarza Generalnego, proponując porządek obrad, miejsce i datę konferencji.

2. Sekretarz Generalny po otrzymaniu dwudziestu zgodnych żądań przesyła telegraficznie zawiadomienie wszystkim członkom i członkom stowarzyszonym, prosząc członków o powiadomienie go w terminie sześciu tygodni, czy zgadzają się lub nie zgadzają na propozycję.

3. Jeżeli większość członków wypowie się na korzyść całości propozycji, to jest wyrazi zgodę jednocześnie na porządek obrad, datę i miejsce proponowanego zebrania, Sekretarz Generalny powiadamia o tym telegramem okólnym wszystkim członków i członków stowarzyszonych Związku.

4. (1) Jeżeli na skutek przyjętej propozycji zwołuje się konferencję w innym miejscu, a nie w siedzibie Związku, Sekretarz Generalny zwraca się do rządu zainteresowanego kraju z zapytaniem, czy zgadza się on być rządem zapraszającym.

(2) W przypadku zgody Sekretarz Generalny w porozumieniu z tym rządem przedsięwzięcie kroki niezbędne do zwołania konferencji.

(3) W braku zgody Sekretarz Generalny prosi członków, którzy żądali zwołania konferencji, o przedstawienie nowych propozycji co do miejsca konferencji.

(2) En vue de signer les Actes finals de la conférence, les délégations doivent être munies de pleins pouvoirs signés par les hautes autorités désignées à l'alinéa (1) a).

3. Pour les conférences administratives:

(1) les dispositions du paragraphe 2 sont applicables;

(2) en outre, une délégation peut être accréditée et munie de pleins pouvoirs signés par le ministre compétent pour les questions traitées au cours de la conférence.

4. Une commission spéciale est chargée de vérifier les pouvoirs de chaque délégation; elle formule ses conclusions dans le délai spécifié par l'assemblée plénière.

5. (1) La délégation d'un Membre de l'Union exerce son droit de vote dès l'instant où elle commence à participer aux travaux de la conférence.

(2) Toutefois une délégation n'aura plus droit de vote à partir du moment où l'assemblée plénière estime que ses pouvoirs ne sont pas en règle et tant que la situation ne sera pas régularisée.

6. En règle générale, les pays Membres doivent s'efforcer d'envoyer aux conférences de l'Union leurs propres délégations. Néanmoins, si pour des raisons exceptionnelles, un Membre ne peut pas envoyer sa propre délégation, il peut accréditer la délégation d'un autre Membre de l'Union et donner à cette dernière le pouvoir d'agir et signer en son nom.

7. Une délégation dûment accréditée peut donner mandat à une autre délégation dûment accréditée d'exercer son droit de vote au cours d'une ou de plusieurs séances auxquelles il ne lui est pas possible d'assister. Dans ce cas, elle doit en informer le président de la conférence.

8. Dans tous les cas prévus aux paragraphes 6 et 7, une délégation ne peut exercer plus d'un vote par procuration.

Chapitre 6

Procédure pour la convocation de conférences administratives extraordinaires à la demande de Membres de l'Union ou sur proposition du Conseil d'administration

1. Les Membres de l'Union désirant qu'une conférence administrative extraordinaire soit convoquée en informent le secrétaire général en indiquant l'ordre du jour, le lieu et la date proposés pour la convocation.

2. Le secrétaire général, au reçu de vingt requêtes concordantes, transmet la communication par télégramme à tous les Membres et Membres associés en priant les Membres de lui indiquer, dans un délai de six semaines, s'ils acceptent ou non la proposition formulée.

3. Si la majorité des Membres se prononce en faveur de l'ensemble de la proposition, c'est-à-dire acceptent à la fois l'ordre du jour, la date et le lieu de réunion proposés, le secrétaire général en informe tous les Membres et Membres associés de l'Union par télégramme-circulaire.

4. (1) Si la proposition acceptée tend à réunir la conférence ailleurs qu'au siège de l'Union, le secrétaire général demande au gouvernement du pays intéressé s'il accepte de devenir gouvernement invitant.

(2) Dans l'affirmative, le secrétaire général, en accord avec ce gouvernement, prend les dispositions nécessaires pour la réunion de la conférence.

(3) Dans la négative, le secrétaire général invite les Membres qui ont demandé la convocation de la conférence à formuler de nouvelles propositions quant au lieu de la réunion.

5. W przypadku przyjęcia propozycji zwołania konferencji w siedzibie Związku mają zastosowanie postanowienia rozdziału 4.

6. (1) Jeżeli propozycja nie została przyjęta w całości (porządek obrad, data i miejsce) przez większość członków, Sekretarz Generalny podaje otrzymane wypowiedzi do wiadomości członkom i członkom stowarzyszonym Związku, prosząc członków o wypowiedzenie się ostatecznie co do punktu lub punktów nie rozstrzygniętych.

(2) Punkty te uważa się za przyjęte, jeżeli większość członków je zatwierdzi.

7. Wspomniany wyżej sposób postępowania ma zastosowanie również wtedy, gdy propozycję zwołania nadzwyczajnej konferencji administracyjnej zgłosi Rada Administracyjna.

Rozdział 7

Tryb postępowania przy zwoływaniu specjalnych konferencji administracyjnych na żądanie członków Związku lub na wniosek Rady Administracyjnej

1. Postanowienia rozdziału 6 mają zastosowanie w całości do światowych konferencji specjalnych.

2. W przypadku konferencji specjalnych regionalnych sposób postępowania podany w rozdziale 6 ma zastosowanie tylko do członków odnośnego obszaru. Jeżeli konferencja ma być zwołana z inicjatywy członków tego obszaru, wystarczy, gdy Sekretarz Generalny otrzyma zgodne żądania od czwartej części członków tego obszaru.

Rozdział 8

Postanowienia wspólne dla wszystkich konferencji Zmiana daty i miejsca konferencji

1. Postanowienia rozdziałów 6 i 7 stosuje się przez analogię, gdy członkowie Związku żądają zmiany daty bądź miejsca zebrania konferencji lub gdy z taką propozycją wystąpi Rada Administracyjna. Jednakże zmiany te można przeprowadzić tylko wtedy, gdy większość zainteresowanych członków wypowie się za nimi.

2. W takich przypadkach Sekretarz Generalny w zawiadomieniu przewidzianym w paragrafie 2 rozdziału 6 wskaże na przypuszczalne następstwa finansowe wynikające ze zmiany miejsca lub daty, na przykład na poczynione już wydatki dla przygotowania zebrania konferencji w miejscu początkowo wyznaczonym.

Rozdział 9

Regulamin wewnętrzny konferencji

Artykuł 1

Otwarcie konferencji

Konferencję otwiera osoba wyznaczona przez rząd zapraszający. Jeżeli nie ma rządu zapraszającego, konferencję otwiera przewodniczący Rady Administracyjnej lub, pod jego nieobecność, Sekretarz Generalny.

5. Lorsque la proposition acceptée tend à réunir la conférence au siège de l'Union, les dispositions du chapitre 4 sont applicables.

6. (1) Si l'ensemble de la proposition (ordre du jour, lieu et date) n'est pas accepté par la majorité des Membres, le secrétaire général communique les réponses reçues aux Membres et Membres associés de l'Union, en invitant les Membres à se prononcer de façon définitive sur le ou les points controversés.

(2) Ces points sont considérés comme adoptés lorsqu'ils ont été approuvés par la majorité des Membres.

7. La procédure indiquée ci-dessus est applicable lorsque la proposition de convocation d'une conférence administrative extraordinaire est présentée par le Conseil d'administration.

Chapitre 7

Procédure pour la convocation de conférences administratives spéciales à la demande de Membres de l'Union ou sur proposition du Conseil d'administration

1. Les dispositions du chapitre 6 sont intégralement applicables aux conférences spéciales mondiales.

2. Dans le cas des conférences spéciales régionales, la procédure prévue au chapitre 6 s'applique aux seuls Membres de la région intéressée. Si la convocation doit se faire sur l'initiative des Membres de la région, il suffit que le secrétaire général reçoive des demandes concordantes émanant du quart des Membres de cette région.

Chapitre 8

Dispositions communes à toutes les conférences Changement de date et de lieu d'une conférence

1. Les dispositions des chapitres 6 et 7 s'appliquent par analogie lorsqu'il s'agit, à la demande de Membres de l'Union ou sur proposition du Conseil d'administration, de changer la date et le lieu ou l'un des deux seulement de la réunion d'une conférence. Toutefois, de tels changements ne peuvent être opérés que si la majorité des Membres intéressés s'est prononcée en leur faveur.

2. Le cas échéant, le secrétaire général fait connaître dans la communication prévue au chapitre 6, paragraphe 2, les conséquences financières probables résultant du changement de lieu ou du changement de date, par exemple lorsque les dépenses ont été faites pour préparer la réunion de la conférence au lieu prévu initialement.

Chapitre 9

Règlement intérieur des conférences

Article 1

Inauguration de la conférence

La conférence est inaugurée par une personnalité désignée par le gouvernement invitant. S'il n'y a pas de gouvernement invitant, elle est inaugurée par le président du Conseil d'administration ou, à défaut de celui-ci, par le secrétaire général.

Artykuł 2

Porządek miejsc

Na posiedzeniach zgromadzenia ogólnego delegacje zajmują miejsca w porządku alfabetycznym nazw swych krajów w języku francuskim.

Artykuł 3

Wybór przewodniczącego i zastępców przewodniczącego Utworzenie sekretariatu.

Na pierwszym posiedzeniu zgromadzenia ogólnego przystępuje się do:

- a) wyboru przewodniczącego konferencji i jego zastępców;
- b) utworzenia sekretariatu konferencji, który składa się z personelu Sekretariatu Generalnego Związku, a w razie potrzeby — z personelu administracji zapraszającego rządu.

Artykuł 4

Uprawnienia przewodniczącego konferencji

1. Przewodniczący — poza wszelkimi uprawnieniami przysługującymi mu na podstawie niniejszego regulaminu — otwiera i zamyka każde posiedzenie zgromadzenia ogólnego, kieruje obradami, czuwa nad przestrzeganiem regulaminu wewnętrznego, udziela głosu, poddaje sprawy pod głosowanie i ogłasza zapadłe decyzje.

2. Przewodniczący sprawuje ogólne kierownictwo nad pracami konferencji i czuwa nad utrzymaniem porządku w czasie posiedzeń zgromadzenia ogólnego. Rozstrzyga on o kwestiach formalnych, a w szczególności ma prawo proponować odroczenie lub zamknięcie dyskusji bądź też zawieszenie lub odroczenie posiedzenia. Może on również decydować o odroczeniu zwołania zgromadzenia ogólnego lub jego posiedzenia, jeżeli uzna to za konieczne.

3. Obowiązkiem przewodniczącego jest chronić prawo wszystkich delegacji do swobodnego i całkowitego wyrażania swych poglądów na rozpatrywaną sprawę.

4. Przewodniczący czuwa, aby obrady ograniczały się do sprawy rozpatrywanej; może on przerwać każdemu mówcy, który odbiega od tematu obrad, i żądać od niego ograniczenia swej wypowiedzi do sprawy rozpatrywanej.

Artykuł 5

Powołanie komisji

Zgromadzenie ogólne może powołać komisje do rozpatrzenia spraw zgłoszonych na obrady konferencji. Komisje te mogą powoływać podkomisje. Komisje i podkomisje mogą również, o ile jest to potrzebne, wyłaniać zespoły robocze.

Artykuł 6

Skład komisji

1. Konferencja Pełnomocników:

Komisje składają się z delegatów członków i członków stowarzyszonych oraz obserwatorów wspomnianych w para-

Article 2

Ordre des places

Aux séances de l'assemblée plénière, les délégations sont rangées dans l'ordre alphabétique des noms en français des pays représentés.

Article 3

Election du président et des vice-présidents Constitution du secrétariat

A la première séance de l'assemblée plénière, il est procédé:

- a) à l'élection du président et des vice-présidents de la conférence;
- b) à la constitution du secrétariat de la conférence, lequel est composé de personnel du Secrétariat général de l'Union et, le cas échéant, de personnel de l'administration du gouvernement invitant.

Article 4

Prérogatives du président de la conférence

1. Outre l'exercice de toutes les autres prérogatives qui lui sont conférées par le présent règlement, le président prononce l'ouverture et la clôture de chaque séance de l'assemblée plénière, dirige les débats, veille à l'application du règlement intérieur, donne la parole, met les questions aux voix et proclame les décisions adoptées.

2. Il a la direction générale des travaux de la conférence et veille au maintien de l'ordre au cours des séances de l'assemblée plénière. Il statue sur les motions et points d'ordre et a, en particulier, le pouvoir de proposer l'ajournement ou la clôture du débat, la levée ou la suspension d'une séance. Il peut aussi décider d'ajourner la convocation d'une assemblée ou d'une séance plénière, s'il le juge nécessaire.

3. Il protège le droit de toutes les délégations d'exprimer librement et pleinement leur avis sur le sujet en discussion.

4. Il veille à ce que les débats soient limités au sujet en discussion et il peut interrompre tout orateur qui s'écarterait de la question traitée, pour lui rappeler la nécessité de s'en tenir à cette question.

Article 5

Institution des commissions

L'assemblée plénière peut instituer des commissions pour examiner les questions soumises aux délibérations de la conférence. Ces commissions peuvent instituer des sous-commissions. Les commissions et sous-commissions peuvent également, si cela est nécessaire, constituer des groupes de travail.

Article 6

Composition des commissions

1. Conférences de plénipotentiaires:

Les commissions sont composées des délégués des Membres et Membres associés et des observateurs prévus au cha-

grafie 8 rozdziału 1 Regulaminu Ogólnego, którzy zgłosili swój udział w komisji lub zostali do niej wyznaczeni przez zgromadzenie ogólne.

2. Konferencje administracyjne:

Komisje składają się z delegatów członków i członków stowarzyszonych, obserwatorów i przedstawicieli wspomnianych w paragrafie 3 rozdziału 2 Regulaminu Ogólnego, którzy zgłosili swój udział w komisji lub zostali do niej wyznaczeni przez zgromadzenie ogólne.

Artykuł 7

Przewodniczący, zastępcy przewodniczących i sprawozdawcy komisji

1. Przewodniczący konferencji przedstawia do zatwierdzenia zgromadzeniu ogólnemu kandydatury przewodniczącego i zastępcy lub zastępców przewodniczącego każdej komisji.

2. Przewodniczący każdej komisji proponuje swej komisji wyznaczenie sprawozdawców oraz kandydatury przewodniczących, zastępców przewodniczących i sprawozdawców podkomisyj, jakie mogą być przez nie powołane.

Artykuł 8

Zwoływanie posiedzeń

O posiedzeniach zgromadzenia ogólnego, komisji, podkomisyj i zespołów roboczych należy ogłaszać zawczasu w siedzibie konferencji.

Artykuł 9

Wnioski zgłoszone przed otwarciem konferencji

Wnioski zgłoszone przed otwarciem konferencji zgromadzenie ogólne przydziela właściwym dla nich komisjom, powołanym zgodnie z postanowieniami artykułu 5 niniejszego regulaminu. Jednakże zgromadzenie ogólne może zająć się samo bezpośrednio jakimkolwiek wnioskiem.

Artykuł 10

Wnioski lub poprawki składane w toku obrad konferencji

1. Wnioski lub poprawki zgłoszone po otwarciu konferencji wręcza się przewodniczącemu konferencji lub przewodniczącemu właściwej dla nich komisji, zaleźnie od sprawy, lub też sekretariatowi konferencji w celu ich publikacji i rozdziału jako dokumentów konferencji.

2. Nie można zgłaszać wniosków lub poprawek, jeżeli nie są one podpisane lub zatwierdzone przez szefa zainteresowanej delegacji lub przez jego zastępcę.

3. Każdy wniosek lub poprawka powinny w sposób treściwy i dokładny zawierać tekst podlegający rozpatrzeniu.

4. (1) Do przewodniczącego konferencji lub przewodniczącego właściwej dla wniosku komisji należy w każdym przypadku decyzja, czy wniosek lub poprawkę należy przedłożyć delegacjom pisemnie, czy ustnie.

(2) Zasadniczo tekst każdego ważniejszego wniosku, który powinien być poddany pod głosowanie zgromadzenia ogólnego, powinien być rozestany w językach roboczych konferencji na tyle wcześniej, aby można było zaznajomić się dokładnie z jego treścią przed obradami.

pitre 1, paragraphe 8, du Règlement général, qui en ont fait la demande ou qui ont été désignés par l'assemblée plénière.

2. Conférences administratives:

Les commissions sont composées des délégués des Membres et Membres associés, des observateurs et des représentants prévus au chapitre 2, paragraphe 3, du Règlement général qui en ont fait la demande ou qui ont été désignés par l'assemblée plénière.

Article 7

Présidents, vice-présidents et rapporteurs des commissions

1. Le président de la conférence soumet à l'approbation de l'assemblée plénière le choix du président et du ou des vice-présidents de chaque commission.

2. Le président de chaque commission propose à sa commission la nomination des rapporteurs et le choix des présidents, vice-présidents et rapporteurs des sous-commissions qu'elle institue.

Article 8

Convocation aux séances

Les séances de l'assemblée plénière, des commissions, sous-commissions et groupes de travail sont annoncées suffisamment à l'avance au siège de la conférence.

Article 9

Propositions soumises avant l'ouverture de la conférence

Les propositions soumises avant l'ouverture de la conférence sont réparties par l'assemblée plénière entre les commissions compétentes, constituées conformément aux dispositions de l'article 5 du présent règlement. Toutefois, l'assemblée plénière peut traiter directement n'importe quelle proposition.

Article 10

Propositions ou amendements présentés au cours de la conférence

1. Les propositions ou amendements présentés après l'ouverture de la conférence seront remis au président de la conférence ou au président de la commission compétente selon le cas, ou bien au secrétariat de la conférence en vue de la publication et de la distribution comme document de conférence.

2. Aucune proposition ou amendement ne peut être présenté s'il n'est signé ou approuvé par le chef de la délégation intéressée ou par son suppléant.

3. Toute proposition ou amendement doit contenir en termes concrets et précis le texte à examiner.

4. (1) Le président de la conférence ou le président de la commission compétente, décide dans chaque cas si une proposition ou un amendement doit être présenté aux délégations par écrit ou verbalement.

(2) En général, le texte de toute proposition importante qui doit faire l'objet d'un vote de l'assemblée plénière doit être distribué dans les langues de travail de la conférence suffisamment tôt pour permettre son étude avant la discussion.

(3) Ponadto przewodniczący konferencji, który otrzyma wnioski lub poprawki wspomniane w paragrafie 1 niniejszego artykułu, powinien — zależnie od treści — skierować je do właściwych dla nich komisji lub na zgromadzenie ogólne.

5. Każda osoba upoważniona może odczytać lub żądać odczytania na zgromadzeniu ogólnym każdego wniosku lub poprawki zgłoszonej przez nią w toku konferencji oraz uzasadnić ten wniosek lub poprawkę.

Artykuł 11

Warunki, którym powinny odpowiadać wnioski lub poprawki, aby być przedmiotem obrad i głosowania

1. Żaden wniosek lub poprawka, zgłoszone przed otwarciem konferencji lub przez delegacje w czasie trwania konferencji, nie mogą być poddane pod dyskusję, jeżeli nie są poparte przynajmniej przez jeszcze jedną delegację.

2. Każdy wniosek lub poprawka należyte poparte powinny być poddane pod głosowanie po dyskusji.

Artykuł 12

Wnioski lub poprawki pominięte lub odroczone

Gdy wniosek lub poprawka zostały pominięte bądź rozpatrzenie ich odroczone, delegacja, która była wnioskodawcą, powinna czuwać, aby wniosek ten lub poprawka nie zostały w toku dalszych obrad przeoczone.

Artykuł 13

Prowadzenie obrad na zgromadzeniu ogólnym

1. Quorum

Dla ważności głosowania na zgromadzeniu ogólnym na posiedzeniu powinna być obecna lub reprezentowana więcej niż połowa delegacji akredytowanych na konferencję i mających prawo głosowania.

2. Porządek obrad

(1) Osoby pragnące zabrać głos mogą to uczynić tylko za zgodą przewodniczącego. W zasadzie zabierając głos należy podać, w jakim charakterze się przemawia.

(2) Każda osoba zabierająca głos powinna wyrażać się powoli i wyraźnie, oddzielając dobrze słowa i zatrzymując się od czasu do czasu, aby pozwolić wszystkim wiernie uchwycić swoją myśl.

3. Wnioski i kwestie formalne

(1) W czasie obrad delegacja może zgłosić w chwili, jaką uzna za właściwą, jakikolwiek wniosek formalny lub wysunąć kwestię formalną, które powinny być przedmiotem decyzji przewodniczącego zgodnie z niniejszym Regulaminem. Każda delegacja może odwołać się od decyzji przewodniczącego, która pozostaje w mocy w całej rozciągłości, jeżeli nie zostanie uchylona przez większość delegacji obecnych i głosujących.

(2) Delegacja, która zgłasza wniosek formalny w toku swego wystąpienia, nie może przy jego składaniu poruszać treści dyskutowanej sprawy.

(3) En outre, le président de la conférence, qui reçoit les propositions ou les amendements visés au paragraphe 1 du présent article, doit les aiguiller selon le cas, vers les commissions compétentes ou l'assemblée plénière.

5. Toute personne autorisée peut lire ou demander qu'il soit donné lecture en séance plénière de toute proposition ou amendement présenté par elle au cours de la conférence et peut en exposer les motifs.

Article 11

Conditions requises pour l'examen et le vote d'une proposition ou d'un amendement

1. Aucune proposition ou amendement présenté avant l'ouverture de la conférence ou par une délégation durant la conférence, ne peut être mis en discussion si, au moment de son examen, il n'est pas appuyé par au moins une autre délégation.

2. Toute proposition ou amendement dûment appuyé doit être, après discussion, mis au vote.

Article 12

Propositions ou amendements omis ou différés

Quand une proposition ou un amendement a été omis ou lorsque son examen a été différé, la délégation sous les auspices de laquelle il a été présenté doit veiller à ce que cette proposition ou cet amendement ne soit par perdu de vue par la suite.

Article 13

Conduite des débats en assemblée plénière

1. Quorum

Pour qu'un vote soit valablement pris au cours d'une séance d'assemblée plénière, plus de la moitié des délégations accréditées à la conférence et ayant droit de vote doivent être présentes ou représentées à la séance.

2. Ordre de discussion

(1) Les personnes désirant prendre la parole ne peuvent le faire qu'après avoir obtenu le consentement du président. En règle générale, elles commencent par indiquer à quel titre elles parlent.

(2) Toute personne ayant la parole doit s'exprimer lentement et distinctement, en séparant bien les mots et en marquant les temps d'arrêt nécessaires pour permettre à tous de bien comprendre sa pensée.

3. Motions d'ordre et points d'ordre

(1) Au cours des débats, une délégation peut présenter toute motion d'ordre ou soulever tout point d'ordre au moment qu'elle juge opportun, lesquels donnent immédiatement lieu à une décision du président conformément au présent règlement. Toute délégation peut en appeler de la décision du président, mais celle-ci reste valable en son intégrité si elle n'est pas annulée par la majorité des délégations présentes et votant.

(2) La délégation qui présente une motion d'ordre ne peut pas, dans son intervention, traiter du fond de la question en discussion.

4. Kolejność wniosków i kwestii formalnych.

Wnioski i kwestie formalne, o których mowa w paragrafie 3 niniejszego artykułu, są rozpatrywane w następującej kolejności:

- a) wszelkie kwestie formalne dotyczące zastosowania niniejszego Regulaminu;
- b) zawieszenie posiedzenia;
- c) zamknięcie posiedzenia;
- d) odroczenie obrad nad sprawą będącą w toku dyskusji;
- e) zamknięcie obrad w sprawie będącej w toku dyskusji;
- f) wszelkie inne wnioski lub kwestie formalne, które mogą być wysunięte i których kolejność ustala przewodniczący.

5. Wniosek o zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia.

W toku dyskusji nad sprawą delegacja może zaproponować zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia, podając uzasadnienie swej propozycji. Jeżeli propozycja ta będzie poparta, udziela się głosów dwóm mówcom wypowiadającym się przeciwko zamknięciu i jedynie w tej sprawie, po czym wniosek poddaje się pod głosowanie.

6. Wniosek o odroczenie obrad

W toku dyskusji nad każdą sprawą delegacja może proponować odroczenie obrad na określony okres. W przypadku gdy na temat wniosku wywiąże się dyskusja, udział w niej może wziąć tylko trzech mówców, nie licząc projektodawcy, jeden — za, a dwóch — przeciwko wnioskowi.

7. Wniosek o zamknięcie dyskusji

W każdej chwili delegacja może zaproponować zamknięcie dyskusji nad rozpatrywaną sprawą po wyczerpaniu listy mówców zapisanych do głosu w chwili złożenia wniosku. W tym wypadku udziela się głosów tylko dwóm mówcom przeciwnym zamknięciu dyskusji, po czym wniosek poddaje się pod głosowanie.

8. Ograniczenie wystąpień

(1) Zgromadzenie ogólne może w razie potrzeby ograniczyć czas trwania i liczbę wystąpień tej samej delegacji w tej samej sprawie.

(2) Jednakże w kwestiach proceduralnych przewodniczący ograniczy czas trwania każdego wystąpienia najwyżej do pięciu minut.

(3) Jeżeli mówca przekroczy czas udzielony mu na przemówienie, przewodniczący zawiadamia o tym zgromadzenie i prosi mówcę, aby zechciał szybko zakończyć swe przemówienie.

9. Zamknięcie listy mówców

(1) W toku obrad przewodniczący może zarządzić odczytanie listy zapisanych do głosu mówców dodając do niej nazwy delegacji, które proszą jeszcze o głos, i za zgodą zgromadzenia może ogłosić listę mówców za zamkniętą. Jednakże gdy uważa to za właściwe, przewodniczący może w drodze wyjątku udzielić nawet po zamknięciu listy prawa odpowiedzi na każde wygłoszone przemówienie.

(2) Po wyczerpaniu listy mówców przewodniczący ogłasza zamknięcie dyskusji.

4. Ordre de priorité des motions et points d'ordre

L'ordre de priorité à assigner aux motions et points d'ordre dont il est question au paragraphe 3 du présent article est le suivant:

- a) tout point d'ordre relatif à l'application du présent règlement;
- b) suspension de la séance;
- c) levée de la séance;
- d) ajournement du débat sur la question en discussion;
- e) clôture du débat sur la question en discussion;
- f) toutes autres motions ou points d'ordre qui pourraient être présentés et dont la priorité relative est fixée par le président.

5. Motion de suspension ou de levée de la séance

Pendant la discussion d'une question, une délégation peut proposer de suspendre ou de lever la séance en indiquant les motifs de sa proposition. Si cette proposition est appuyée, la parole est donnée à deux orateurs s'exprimant contre la clôture et uniquement sur ce sujet, après quoi la motion est mise aux voix.

6. Motion d'ajournement du débat

Pendant la discussion de toute question, une délégation peut proposer l'ajournement du débat pour une période déterminée. Au cas où une telle motion est suivie d'un débat, seuls trois orateurs, outre l'auteur de la motion, peuvent y prendre part, l'un en faveur de la motion et deux contre.

7. Motion de clôture du débat

A tout moment, une délégation peut proposer que le débat sur la question en discussion soit clos, après épuisement de la liste des orateurs inscrits à ce moment-là. En ce cas, la parole n'est accordée qu'à deux orateurs opposés à la clôture, après quoi la motion est mise aux voix.

8. Limitation des interventions

(1) L'assemblée plénière peut éventuellement limiter la durée et le nombre des interventions d'une même délégation sur un sujet déterminé.

(2) Toutefois, sur les questions de procédure, le président limite la durée de chaque intervention à cinq minutes au maximum.

(3) Quand un orateur dépasse le temps de parole qui lui a été accordé, le président en avise l'assemblée et prie l'orateur de vouloir bien conclure son exposé à bref délai.

9. Clôture de la liste des orateurs

(1) Au cours d'un débat, le président peut donner lecture de la liste des orateurs inscrits; il y ajoute le nom des délégations qui en manifestent le désir et, avec l'assentiment de l'assemblée, peut déclarer la liste close. Cependant, s'il le juge opportun, le président peut accorder, à titre exceptionnel, le droit de répondre à tout discours prononcé, même après la clôture de la liste.

(2) Lorsque la liste des orateurs est épuisée, le président prononce la clôture du débat.

10. Sprawy kompetencji

Sprawy dotyczące kompetencji, które mogą się wyłonić, powinny być rozstrzygane przed przystąpieniem do głosowania nad istotą sprawy będącej przedmiotem dyskusji.

11. Wycofanie i ponowne zgłoszenie wniosku

Wnioskodawca może wycofać swój wniosek, dopóki nie został on poddany pod głosowanie. Każdy wniosek w ten sposób wycofany, z poprawką lub bez poprawki, może być zgłoszony ponownie lub może być podjęty bądź przez delegację, która jest autorem poprawki, bądź przez każdą inną delegację.

Artykuł 14

Prawo głosowania

1. Na wszystkich posiedzeniach konferencji delegacja członka Związku należycie upoważniona przez członka do udziału w pracach konferencji ma prawo jednego głosu zgodnie z artykułem 1 Konwencji.

2. Delegacja członka Związku korzysta ze swego prawa do głosowania na warunkach określonych w rozdziale 5 Regulaminu Ogólnego.

Artykuł 15

Głosowanie

1. Określenie większości.

(1) Większość tworzy połowa plus jedna z delegacji obecnych i głosujących.

(2) Wstrzymanie się od głosowania nie jest brane pod uwagę przy obliczaniu głosów potrzebnych do utworzenia większości.

(3) W przypadku równości głosów wniosek lub poprawkę do wniosku uważa się za odrzucone.

(4) Dla celów niniejszego regulaminu jako „delegację obecną i głosującą” uważa się każdą delegację, która wypowiedzie się za lub przeciw wnioskowi.

(5) Delegacje obecne, które nie biorą udziału w określonym głosowaniu lub wyraźnie oświadczą, że nie chcą uczestniczyć, nie są uważane za nieobecne, gdy chodzi o ustalenie quorum, ani za wstrzymujące się od głosowania, gdy chodzi o zastosowanie postanowień paragrafu 3 niniejszego artykułu.

2. Większość kwalifikowana

Większość wymagana przy przyjmowaniu członków Związku ustala artykuł 1 Konwencji.

3. Więcej niż pięćdziesiąt procent wstrzymujących się od głosowania

W przypadku gdy liczba wstrzymujących się od głosowania przekracza połowę złożonych głosów (za, przeciw i wstrzymujących się od głosowania), rozpatrzenie wniosku odkłada się na jedno z późniejszych posiedzeń, podczas którego nie bierze się pod uwagę liczby wstrzymujących się od głosowania.

4. Procedura głosowania

(1) Z wyjątkiem przypadku przewidzianego dalej w paragrafie 5 tryb postępowania przy głosowaniu jest następujący:

10. Questions de compétence

Les questions de compétence qui peuvent se présenter doivent être réglées avant qu'il soit voté sur le fond de la question en discussion.

11. Retrait et nouvelle présentation d'une motion

L'auteur d'une motion peut la retirer avant qu'elle soit mise aux voix. Toute motion, amendée ou non, qui serait ainsi retirée, peut être présentée à nouveau ou reprise soit par la délégation auteur de l'amendement soit par toute autre délégation.

Article 14

Droit de vote

1. A toutes les séances de la conférence, la délégation d'un Membre de l'Union, dûment accréditée par ce dernier pour participer aux travaux de la conférence, a droit à une voix, conformément à l'article 1 de la Convention.

2. La délégation d'un Membre de l'Union exerce son droit de vote dans les conditions précisées au chapitre 5 du Règlement général.

Article 15

Vote

1. Définition de la majorité

(1) La majorité est constituée par la moitié plus une des délégations présentes et votant.

(2) Les abstentions ne sont pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité.

(3) En cas d'égalité des voix, la proposition ou l'amendement est considéré comme rejeté.

(4) Aux fins du présent règlement, est considérée comme «délégation présente et votant» toute délégation qui se prononce pour ou contre une proposition.

(5) Les délégations présentes qui ne participent pas à un vote déterminé ou qui déclarent expressément ne pas vouloir y participer, ne sont pas considérées comme absentes, en vue de la détermination du quorum, ni comme s'étant abstenues, pour l'application des dispositions du paragraphe 3 du présent article.

2. Majorité spéciale

En ce qui concerne l'admission des Membres de l'Union, la majorité nécessaire est fixée par l'article 1 de la Convention.

3. Plus de cinquante pour cent d'abstentions

Lorsque le nombre des abstentions dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés (pour, contre, abstentions), l'examen de la question en discussion est renvoyé à une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions n'entreront plus en ligne de compte.

4. Procédure de vote

(1) Sauf dans le cas prévu au paragraphe 5 ci-après, les procédures de vote sont les suivantes:

- a) w zasadzie glosuje się przez podniesienie ręki,
- b) gdy przy głosowaniu przez podniesienie ręki większość nie jest wyraźna lub gdy tego zażąda jedna z delegacji, glosuje się imiennie.

(2) Głosowanie imienne odbywa się przez wywołanie reprezentowanych członków w porządku alfabetycznym ich nazw w języku francuskim.

5. Głosowanie tajne

Głosowanie tajne odbywa się na żądanie co najmniej pięciu obecnych i uprawnionych do głosowania delegacji. W tym wypadku sekretariat podejmuje niezwłocznie niezbędne środki zabezpieczające tajemnicę głosowania.

6. Zakaz przerywania głosowania

Żadnej z delegacji nie wolno przerywać rozpoczętego głosowania, z wyjątkiem gdy chodzi o zgłoszenie uwagi proceduralnej, odnoszącej się do sposobu głosowania.

7. Uzasadnienie głosowania

Po zakończeniu głosowania przewodniczący udzieli głosu delegacjom, które chcą podać motywy swego głosowania.

8. Głosowanie nad wnioskiem częściami

(1) Jeżeli wnioskodawca tego sobie życzy lub gdy zgromadzenie uważa to za stosowne, wniosek dzieli się na poszczególne części, które poddaje się oddzielnie pod głosowanie. Części wniosku, które zostaną przyjęte, poddaje się następnie pod głosowanie jako całość.

(2) Jeżeli wszystkie części wniosku zostaną odrzucone, sam wniosek uważa się za odrzucony.

9. Kolejność głosowania nad wnioskami dotyczącymi tej samej sprawy

(1) Jeżeli ta sama sprawa jest przedmiotem kilku wniosków, wnioski te poddaje się pod głosowanie w kolejności ich zgłoszenia, jeżeli zgromadzenie nie postanowi inaczej.

(2) Po każdym głosowaniu zgromadzenie decyduje, czy należy przystąpić do głosowania nad następnym z kolei wnioskiem czy nie.

10. Poprawki

(1) Za poprawkę uważa się każdą propozycję zmiany polegającą jedynie na skreśleniu, dodaniu lub zmianie części pierwotnego wniosku.

(2) Każda poprawka do wniosku przyjęta przez delegację, która wniosek ten zgłosiła, powinna być natychmiast wcielona do pierwotnego tekstu.

(3) Propozycja zmiany nie będzie uważana za poprawkę, jeżeli zgromadzenie jest zdania, że nie da się jej pogodzić z wnioskiem pierwotnym.

11. Głosowanie nad poprawkami

(1) Jeżeli wniosek jest przedmiotem poprawki, najpierw odbywa się głosowanie nad poprawką.

(2) Jeżeli wniosek jest przedmiotem kilku poprawek, najpierw odbywa się głosowanie nad tą z poprawek, która najbardziej odbiega od tekstu pierwotnego, po czym poddaje się pod głosowanie tę z pozostałych poprawek, która jeszcze najdalej odchyła się od tekstu wniosku pierwotnego; w ten sposób postępuje się dotąd, póki wszystkie poprawki nie zostaną poddane pod głosowanie.

a) à main levée, en règle générale,

b) par appel nominal, si une majorité ne se dégage pas clairement d'un vote selon la procédure précédente ou si une délégation le demande.

(2) Il est procédé au vote par appel nominal dans l'ordre alphabétique des noms en français des Membres représentés.

5. Vote au scrutin secret

Il est procédé à un vote secret lorsque cinq au moins des délégations présentes et ayant qualité pour voter le demandent. Dans ce cas, le secrétariat prend immédiatement les mesures nécessaires pour assurer le secret du scrutin.

6. Interdiction d'interrompre le vote

Quand le scrutin est commencé, aucune délégation ne peut l'interrompre, sauf s'il s'agit d'un point d'ordre relatif à la manière dont s'effectue le scrutin.

7. Explications de vote

Le président donne la parole aux délégations qui désirent expliquer leur vote postérieurement au vote lui-même.

8. Vote d'une proposition par parties

(1) Lorsque l'auteur d'une proposition le demande, ou lorsque l'assemblée le juge opportun, cette proposition est subdivisée et ses différentes parties sont mises aux voix séparément. Les parties de la proposition qui ont été adoptées sont ensuite mises aux voix comme un tout.

(2) Si toutes les parties d'une proposition sont rejetées, la proposition elle-même est considérée comme rejetée.

9. Ordre de vote des propositions relatives à une même question

(1) Si la même question fait l'objet de plusieurs propositions, celles-ci sont mises aux voix dans l'ordre où elles ont été présentées, à moins que l'assemblée n'en décide autrement.

(2) Après chaque vote, l'assemblée décide s'il y a lieu ou non de mettre aux voix la proposition suivante.

10. Amendements

(1) Est considérée comme amendement toute proposition de modification comportant uniquement une suppression, une addition à une partie de la proposition originale ou la revision d'une partie de cette proposition.

(2) Tout amendement à une proposition accepté par la délégation qui présente cette proposition est aussitôt incorporé au texte primitif de la proposition.

(3) Aucune proposition de modification ne sera considérée comme un amendement si l'assemblée est d'avis qu'elle se révèle incompatible avec la proposition initiale.

11. Vote sur les amendements

(1) Si une proposition est l'objet d'un amendement, il est voté en premier lieu sur cet amendement.

(2) Si une proposition est l'objet de plusieurs amendements, il est voté en premier lieu sur celui des amendements qui s'écarte le plus du texte original, il est ensuite voté sur celui des amendements, parmi ceux qui restent, qui s'écarte encore le plus du texte original et ainsi de suite jusqu'à ce que tous les amendements aient été examinés.

(3) Jeżeli jedna lub kilka poprawek zostanie przyjętych, wniosek tak zmieniony poddaje się z kolei pod głosowanie.

(4) Jeżeli żadna z poprawek nie zostanie przyjęta, głosowanie odbywa się nad wnioskiem pierwotnym.

Artykuł 16

Komisje i podkomisje Prowadzenie obrad i procedura głosowania

1. Przewodniczącym komisji i podkomisji przysługują analogiczne uprawnienia, jakie artykuł 4 przyznaje przewodniczącemu konferencji.

2. Postanowienia określone w artykule 13, dotyczące prowadzenia obrad zgromadzenia ogólnego, stosuje się do obrad komisji i podkomisji, z wyjątkiem postanowień dotyczących quorum.

3. Postanowienia określone w artykule 15 stosuje się przy głosowaniu na komisjach i podkomisjach, z wyjątkiem wypadku wspomnianego w paragrafie 2.

Artykuł 17

Zastrzeżenia

1. Delegacje, które nie zdołały przekonać o słuszności swych poglądów inne delegacje, powinny w zasadzie — w miarę możliwości — przyjąć zdanie większości.

2. Jednakże gdy delegacji wydaje się, że któreś z postanowień jest tego rodzaju, iż może stać na przeszkodzie ratyfikacji Konwencji lub zatwierdzenia zmian Regulaminów przez jej Rząd, delegacja ta może zgłosić zastrzeżenia tymczasowe lub ostateczne w sprawie tego postanowienia.

Artykuł 18

Protokoły posiedzeń zgromadzenia ogólnego

1. Protokoły, posiedzeń zgromadzenia ogólnego sporządza sekretariat konferencji, który stara się o możliwie szybkie rozesłanie ich delegacjom przed datą, w której te protokoły mają być rozpatrywane.

2. Po rozesłaniu protokołów zainteresowane delegacje mogą składać na piśmie sekretariatowi konferencji, i to w możliwie najkrótszym czasie, poprawki, które uważają za uzasadnione, co nie stoi na przeszkodzie w ustnym zgłoszeniu poprawek na posiedzeniu, na którym protokoły są zatwierdzane.

3. (1) W zasadzie protokoły zawierają tylko propozycje i wnioski wraz z uzasadnieniem podanym w sposób możliwie jak najbardziej zwięzły.

(2) Jednakże każda delegacja ma prawo zażądać zamieszczenia w streszczeniu lub w pełnym brzmieniu każdego swojego oświadczenia wygłoszonego w czasie obrad. W tym przypadku delegacja powinna w zasadzie zapowiedzieć to na początku swojego wystąpienia w celu ułatwienia zadań sprawozdawcom. Delegacja powinna, poza tym sama dostarczyć tekst sekretariatowi konferencji najpóźniej w ciągu dwu godzin po zamknięciu posiedzenia.

4. Z uprawnienia ustępu 2 paragrafu 3 niniejszego artykułu dotyczącego zamieszczania oświadczeń należy jednakże korzystać w sposób ogólny.

(3) Si un ou plusieurs amendements sont adoptés, la proposition ainsi modifiée est ensuite elle-même mise aux voix.

(4) Si aucun amendement n'est adopté, le vote a lieu sur la proposition initiale.

Article 16

Commissions et sous-commissions Conduite des débats et procédure de vote

1. Les présidents des commissions et sous-commissions ont des attributions analogues à celles dévolues par l'article 4 au président de la conférence.

2. Les dispositions prévues à l'article 13 pour la conduite des débats en assemblée plénière sont applicables aux débats des commissions ou sous-commissions, sauf en matière de quorum.

3. Les dispositions prévues à l'article 15 sont applicables aux votes dans les commissions ou sous-commissions sauf dans le cas du paragraphe 2.

Article 17

Réserves

1. En règle générale, les délégations qui ne peuvent faire partager leur point de vue par les autres délégations doivent s'efforcer, dans la mesure du possible, de se rallier à l'opinion de la majorité.

2. Toutefois, s'il apparaît à une délégation qu'une décision quelconque est de nature à empêcher son gouvernement de ratifier la Convention ou d'approuver la révision des Règlements, cette délégation peut faire des réserves à titre provisoire ou définitif au sujet de cette décision.

Article 18

Procès-verbaux des assemblées plénières

1. Les procès-verbaux des assemblées plénières sont établis par le secrétariat de la conférence qui s'efforce d'en assurer la distribution aux délégations le plus tôt possible avant la date à laquelle ces procès-verbaux doivent être examinés.

2. Lorsque les procès-verbaux ont été distribués, les délégations intéressées peuvent déposer par écrit au secrétariat de la conférence, et ceci dans le plus bref délai possible, les corrections qu'elles estiment justifiées, ce qui ne les empêche pas de présenter oralement des modifications à la séance au cours de laquelle les procès-verbaux sont approuvés.

3. (1) En règle générale, les procès-verbaux ne contiennent que les propositions et les conclusions, avec les arguments sur lesquels elles sont fondées, dans une rédaction aussi concise que possible.

(2) Néanmoins, toute délégation a le droit de demander l'insertion analytique ou in extenso, de toute déclaration formulée par elle au cours des débats. Dans ce cas, elle doit, en règle générale, l'annoncer au début de son intervention, en vue de faciliter la tâche des rapporteurs. Elle doit, en outre, en fournir elle-même le texte au secrétariat de la conférence, dans les deux heures qui suivent la fin de la séance.

4. Il ne doit, en tout cas, être usé qu'avec discrétion de la faculté accordée par l'alinéa 3 (2) ci-dessus, en ce qui concerne l'insertion des déclarations.

Artykuł 19

Protokoły i sprawozdania komisji i podkomisji

1. (1) Obrady komisji i podkomisji streszcza się w kolejności posiedzeń w sprawozdaniach odzwierciedlających zasadnicze momenty dyskusji, poszczególne opinie wymagające zanolowania, jak również propozycje i wnioski wynikające z przebiegu całości obrad.

(2) Każda delegacja ma jednak również prawo skorzystać z uprawnienia wynikającego z paragrafu 3(2) artykułu 18.

(3) Delegacje powinny korzystać oględnie z uprawnienia wspomnianego powyżej.

2. Komisje i podkomisje mogą przygotować wszelkie tymczasowe sprawozdania, jakie uznają za konieczne, i ewentualnie mogą przy końcu swych prac przedstawić ostateczne sprawozdanie, streszczające w zwięzłych słowach propozycje i wnioski wynikające z powierzonych im badań.

Artykuł 20

Zatwierdzenie protokołów i sprawozdań z posiedzeń

1. (1) W zasadzie na początku każdego następnego posiedzenia zgromadzenia ogólnego lub każdego posiedzenia komisji lub podkomisji przewodniczący zapytuje, czy delegacje mają uwagi do protokołu lub sprawozdania z poprzedniego posiedzenia. Protokoły i sprawozdania uważa się za przyjęte, jeśli do sekretariatu nie wpłynęło żadne sprostowanie lub jeżeli nie zgłoszono sprzeciwu ustnie. W przeciwnym wypadku niezbędne sprostowania wnoszą się do protokołu lub sprawozdania.

(2) Każde sprawozdanie tymczasowe czy też ostateczne powinno być przyjęte przez zainteresowaną komisję lub podkomisję.

2. (1) Protokół z ostatniego posiedzenia zgromadzenia ogólnego bada i zatwierdza przewodniczący tego posiedzenia.

(2) Sprawozdanie z ostatniego posiedzenia komisji lub podkomisji bada i zatwierdza przewodniczący tej komisji lub podkomisji.

Artykuł 21

Komisja redakcyjna

1. Teksty Konwencji, Regulaminów i innych Aktów Końcowych konferencji przygotowane przez poszczególne komisje, w miarę możliwości w brzmieniu ostatecznym z uwzględnieniem wyrażonych życzeń, przedstawia się komisji redakcyjnej, której zadaniem jest udoskonalenie ich pod względem formy bez naruszenia sensu i połączenie ich w jedną całość z tymi częściami tekstów poprzednich, które nie uległy zmianom.

2. Teksty te komisja redakcyjna przedstawia zgromadzeniu ogólnemu konferencji, które je zatwierdza lub odsyła właściwej komisji do ponownego zbadania.

Artykuł 22

Numeracja

1. Numeracja rozdziałów, artykułów i paragrafów tekstów podlegających rewizji pozostaje bez zmiany aż do

Article 19

Comptes rendus et rapports des commissions et sous-commissions

1. (1) Les débats des commissions et sous-commissions sont résumés, séance par séance, dans des comptes rendus où se trouvent mis en relief les points essentiels des discussions, les diverses opinions qu'il convient de noter, ainsi que les propositions et conclusions qui se dégagent de l'ensemble.

(2) Néanmoins, toute délégation a également le droit d'user de la faculté prévue à l'article 18, alinéa 3 (2).

(3) Il ne doit être recouru qu'avec discrétion à la faculté à laquelle se réfère l'alinéa ci-dessus.

2. Les commissions et sous-commissions peuvent établir les rapports partiels qu'elles estiment nécessaires et, éventuellement, à la fin de leurs travaux, elles peuvent présenter un rapport final dans lequel elles récapitulent, sous une forme concise, les propositions et les conclusions qui résultent des études qui leur ont été confiées.

Article 20

Approbation des procès-verbaux, comptes rendus et rapports

1. (1) En règle générale, au commencement de chaque séance d'assemblée plénière, ou de chaque séance de commission ou de sous-commission, le président demande si les délégations ont des observations à formuler quant au procès-verbal ou au compte rendu de la séance précédente. Ceux-ci sont considérés comme approuvés si aucune correction n'a été communiquée au secrétariat ou si aucune opposition ne se manifeste verbalement. Dans le cas contraire, les corrections nécessaires sont apportées au procès-verbal ou au compte rendu.

(2) Tout rapport partiel ou final doit être approuvé par la commission ou la sous-commission intéressée.

2. (1) Le procès-verbal de la dernière assemblée plénière est examiné et approuvé par le président de cette assemblée.

(2) Le compte rendu de la dernière séance des commissions ou sous-commissions est examiné et approuvé par le président de ces commissions ou sous-commissions.

Article 21

Commission de rédaction

1. Les textes de la Convention, des Règlements et des autres Actes finals de la conférence établis autant que possible dans leur forme définitive par les diverses commissions, en tenant compte des avis exprimés, sont soumis à la commission de rédaction chargée d'en perfectionner la forme sans en altérer le sens, et de les assembler avec les textes anciens non amendés.

2. Ces textes sont soumis par la commission de rédaction à l'assemblée plénière de la conférence qui les approuve ou les renvoie pour nouvel examen, à la commission compétente.

Article 22

Numérotage

1. Les numéros des chapitres, articles et paragraphes des textes soumis à révision sont conservés, jusqu'à première

pierwszego czytania przez zgromadzenie ogólne. Teksty dodane otrzymują tymczasowe numery bis, ter itd., a numerów tekstów skreślonych nie używa się.

2. Ostateczną numerację rozdziałów, artykułów i paragrafów, po ich przyjęciu w pierwszym czytaniu, powierza się komisji redakcyjnej.

Artykuł 23

Przyjęcie ostateczne

Teksty Konwencji, Regulaminów i innych Aktów Końcowych uważa się za ostateczne po przyjęciu ich w drugim czytaniu przez zgromadzenie ogólne.

Artykuł 24

Podpisanie

Teksty ostateczne przyjęte przez konferencję przedstawia się do podpisu delegatom, posiadającym pełnomocnictwa określone w rozdziale 5 Regulaminu Ogólnego, w porządku alfabetycznym nazw francuskich reprezentowanych przez nich krajów.

Artykuł 25

Komunikaty prasowe

Komunikaty urzędowe o pracach konferencji przesyła się prasie tylko z upoważnienia przewodniczącego konferencji lub jednego z jego zastępców.

Artykuł 26

Zwolnienie od opłat

W czasie trwania konferencji członkowie delegacji, członkowie Rady Administracyjnej, wyżsi funkcjonariusze stałych organów Związku i personel Sekretariatu Związku przydzielony na konferencję mają prawo korzystać bezpłatnie z usług poczty, telegrafu i telefonu w zakresie ustalonym przez rząd kraju, w którym odbywa się konferencja, w porozumieniu z innymi rządami i zainteresowanymi prywatnymi towarzystwami eksploatacyjnymi.

CZĘŚĆ II

MIĘDZYNARODOWE KOMITETY DORADCZE

Rozdział 10

Postanowienia ogólne

1. Postanowienia drugiej części Regulaminu Ogólnego są uzupełnieniem artykułu 7 Konwencji, który określa uprawnienia i organizację międzynarodowych komitetów doradczych.

2. Komitety doradcze powinny również przestrzegać mających do nich zastosowanie postanowień regulaminu wewnętrznego konferencji, zawartego w pierwszej części Regulaminu Ogólnego.

Rozdział 11

Warunki uczestnictwa

1. (1) Członkami międzynarodowych komitetów doradczych są:

lecture en assemblée plénière. Les textes ajoutés prennent provisoirement des numéros bis, ter, etc... et les numéros des textes supprimés ne sont pas utilisés.

2. Le numérotage définitif des chapitres, articles et paragraphes est confié à la commission de rédaction, après leur adoption en première lecture.

Article 23

Approbation définitive

Les textes de la Convention, des Règlements et des autres Actes finals sont considérés comme définitifs lorsqu'ils ont été approuvés en seconde lecture par l'assemblée plénière.

Article 24

Signature

Les textes définitivement approuvés par la conférence sont soumis à la signature des délégués munis des pleins pouvoirs définis au chapitre 5 du Règlement général en suivant l'ordre alphabétique des noms en français des pays représentés.

Article 25

Communiqués de presse

Des communiqués officiels sur les travaux de la conférence ne peuvent être transmis à la presse qu'avec l'autorisation du président ou de l'un des vice-présidents.

Article 26

Franchise

Pendant la durée de la conférence, les membres des délégations, les membres du Conseil d'administration, les hauts fonctionnaires des organismes permanents de l'Union et le personnel du Secrétariat de l'Union détachés à la conférence ont droit à la franchise postale, télégraphique et téléphonique dans la mesure où le gouvernement du pays où se tient la conférence a pu s'entendre à ce sujet avec les autres gouvernements et avec les exploitations privées reconnues intéressées.

2e PARTIE

COMITÉS CONSULTATIFS INTERNATIONAUX

Chapitre 10

Dispositions générales

1. Les dispositions de la deuxième partie du Règlement général complètent l'article 7 de la Convention où sont définies les attributions et la structure des comités consultatifs internationaux.

2. Les comités consultatifs doivent également observer dans la mesure où il leur est applicable, le règlement intérieur des conférences contenu dans la première partie du Règlement général.

Chapitre 11

Conditions de participation

1. (1) Les membres de chaque comité consultatif international sont:

a) z mocy samego prawa administracje wszystkich członków i członków stowarzyszonych Związku;

b) każde uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne, które za zgodą uznającego je członka lub członka stowarzyszonego i z zachowaniem procedury podanej poniżej wyrazi chęć uczestniczenia w pracach komitetu.

(2) Prośba uznanego prywatnego towarzystwa eksploatacyjnego o dopuszczenie do uczestnictwa w pracach komitetu doradczego, złożona po raz pierwszy, powinna być skierowana do Sekretariatu Generalnego, który podaje ją do wiadomości wszystkim członkom i członkom stowarzyszonym oraz dyrektorowi odnośnego komitetu doradczego. Prośba uznanego prywatnego towarzystwa eksploatacyjnego powinna być potwierdzona przez członka lub członka stowarzyszonego, który je uznaje.

2. (1) Organizacje międzynarodowe o podobnym zakresie działania, które uzgadniają swe prace z pracami Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, mogą być dopuszczone z głosem doradczym do udziału w pracach komitetów doradczych.

(2) Prośba organizacji międzynarodowej o dopuszczenie do uczestnictwa w pracach komitetu doradczego, złożona po raz pierwszy, powinna być skierowana do Sekretarza Generalnego, który podaje ją telegraficznie do wiadomości wszystkich członków i członków stowarzyszonych i prosi ich o wypowiedzenie się, czy prośba ma być uwzględniona. Będzie ona uwzględniona, jeżeli większość odpowiedzi otrzymanych od członków w ciągu miesiąca będzie przychylna. Sekretarz Generalny zawiadamia członków i członków stowarzyszonych oraz dyrektora właściwego komitetu doradczego o wyniku konsultacji.

(3) Warunki, na jakich każda administracja, uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne lub organizacja międzynarodowa może wycofać się z prac komitetu doradczego, podane są w paragrafie 5 rozdziału 20 niniejszego Regulaminu.

3. (1) Instytucje naukowe i organizacje przemysłowe, prowadzące badania nad zagadnieniami telekomunikacji lub zajmujące się projektowaniem albo wytwarzaniem sprzętu dla służb telekomunikacyjnych, mogą być dopuszczone z głosem doradczym na posiedzenia komisji badań komitetów doradczych, pod warunkiem uzyskania na swe uczestnictwo zgody ze strony administracji zainteresowanych krajów.

(2) Wniosek instytucji naukowej lub organizacji przemysłowej o dopuszczenie na posiedzenia komisji badań międzynarodowego komitetu doradczego, złożony po raz pierwszy, powinien być skierowany do dyrektora tego komitetu doradczego; wniosek ten powinien być potwierdzony przez administrację odnośnego kraju.

Rozdział 12

Zadania zgromadzenia ogólnego.

Zgromadzenie ogólne:

- a) rozpatruje sprawozdania komisji badań i zatwierdza, zmienia lub odrzuca projekty zaleceń, zawarte w tych sprawozdaniach;
- b) decyduje o tym, jakie nowe zagadnienia mają być poddane studiom zgodnie z postanowieniami paragrafu 2 artykułu 7 Konwencji i, jeżeli zajdzie tego potrzeba, ustala program badań;
- c) zależnie od potrzeby utrzymuje istniejące komisje badań lub tworzy nowe;

a) de droit, les administrations de tous les Membres et Membres associés de l'Union;

b) toute exploitation privée reconnue qui, avec l'approbation du Membre ou Membre associé qui l'a reconnue et sous réserve de l'application de la procédure ci-dessous, demande à participer aux travaux de ce comité.

(2) La première demande de participation aux travaux d'un comité consultatif émanant d'une exploitation privée reconnue est adressée au secrétaire général qui la porte à la connaissance de tous les Membres et Membres associés et du directeur de ce comité consultatif. La demande émanant d'une exploitation privée reconnue doit être approuvée par le Membre ou Membre associé qui l'a reconnue.

2. (1) Les organisations internationales qui coordonnent leurs travaux avec ceux de l'Union internationale des télécommunications et qui ont des activités connexes, peuvent être admises à participer, à titre consultatif, aux travaux des comités consultatifs.

(2) La première demande de participation aux travaux d'un comité consultatif émanant d'une organisation internationale est adressée au secrétaire général qui la porte par la voie télégraphique à la connaissance de tous les Membres et Membres associés et invite les Membres à se prononcer sur l'acceptation de cette demande; la demande est acceptée si la majorité des réponses des Membres parvenues dans le délai d'un mois est favorable. Le secrétaire général porte le résultat de cette consultation à la connaissance de tous les Membres et Membres associés et du directeur du comité consultatif intéressé.

(3) Les conditions dans lesquelles toute administration, exploitation privée reconnue ou organisation internationale peut cesser de participer aux travaux d'un comité consultatif sont stipulées au chapitre 20, paragraphe 5, du présent Règlement.

3. (1) Les organismes scientifiques ou industriels qui se consacrent à l'étude de problèmes de télécommunication, ou à l'étude ou à la fabrication de matériels destinés aux services de télécommunication peuvent être admis à participer, à titre consultatif, aux réunions des commissions d'études des comités consultatifs, sous réserve de l'approbation des administrations des pays intéressés.

(2) La première demande d'admission aux séances des commissions d'études d'un comité consultatif émanant d'un organisme scientifique ou industriel, est adressée au directeur de ce comité consultatif. Cette demande doit être approuvée par l'administration du pays intéressé.

Chapitre 12

Rôle de l'assemblée plénière

L'assemblée plénière:

- a) examine les rapports des commissions d'études et approuve, modifie ou rejette les projets d'avis qui contiennent ces rapports;
- b) arrête la liste des questions nouvelles à mettre à l'étude, conformément aux dispositions de l'article 7, paragraphe 2, de la Convention et, si besoin est, établit un programme d'études;
- c) selon les nécessités, maintient les commissions d'études existantes et en crée de nouvelles;

- d) przydziela komisjom badań zagadnienia do studiów;
- e) rozpatruje i zatwierdza sprawozdanie dyrektora z działalności komitetu od ostatniego zgromadzenia ogólnego;
- f) zatwierdza sprawozdanie o potrzebach finansowych komitetu na okres aż do następnego walnego zgromadzenia ogólnego; sprawozdanie to dyrektor przedstawia Radzie Administracyjnej;
- g) rozpatruje wszelkie inne zagadnienia, zbadanie których uzna za niezbędne w ramach postanowień artykułu 7 Konwencji i drugiej części Regulaminu Ogólnego.

Rozdział 13

Zebrania zgromadzenia ogólnego.

1. Zgromadzenie ogólne zbiera się w zasadzie co trzy lata.

2. Data zebrania zgromadzenia ogólnego może być zmieniona za zgodą większości członków Związku, którzy uczestniczyli w poprzednim zebraniu zgromadzenia ogólnego lub którzy, jakkolwiek nie uczestniczyli w tym zebraniu, zawiadomili Sekretarza Generalnego o swym zamiarze wzięcia czynnego udziału w pracach odnośnego komitetu doradczego.

3. (1) O ile to możliwe, zebrania zgromadzenia ogólnego powinny się odbywać w siedzibie Związku.

(2) Każde zebranie zgromadzenia ogólnego może jednak ustalić inne miejsce dla następnego zebrania. Miejsce to może być następnie zmienione z zachowaniem trybu postępowania omówionego powyżej w paragrafie 2.

4. Na każdym z tych zebrań zgromadzeniu ogólnemu przewodniczy szef delegacji kraju, w którym odbywa się zebranie, a w przypadku gdy zebranie odbywa się w siedzibie Związku — osoba wybrana przez samo zgromadzenie ogólne; przewodniczący ma do pomocy wice-przewodniczących, wybranych przez zgromadzenie ogólne.

5. Jako sekretariat zgromadzenia ogólnego komitetu doradczego działa sekretariat wyspecjalizowany tego komitetu, w razie potrzeby przy pomocy personelu administracji zapraszającego rządu i sekretariatu generalnego.

Rozdział 14

Języki i sposób głosowania na zgromadzeniach ogólnych

1. Artykuł 14 Konwencji określa języki używane na walnych zgromadzeniach ogólnych oraz w aktach urzędowych komitetów doradczych.

2. Paragraf 3 (2) artykułu 1 oraz paragraf 2 artykułu 15 Konwencji wymieniają kraje uprawnione do głosowania na zgromadzeniach ogólnych komitetów doradczych. Jednakże gdy kraj nie jest reprezentowany przez administrację, przedstawiciele uznanych prywatnych towarzystw eksploatacyjnych tego kraju mają jako całość, niezależnie od liczby, prawo jednego głosu.

Rozdział 15

Skład komisji badań.

1. Zgromadzenie ogólne powołuje komisje badań niezbędne do opracowania zagadnień, które powinny być poddane badaniom. Administracje, uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne i dopuszczone zgodnie z postanowieniami pa-

d) attribue aux commissions d'études les questions à étudier;

e) examine et approuve le rapport du directeur sur les travaux du comité depuis la dernière réunion de l'assemblée plénière;

f) approuve un rapport sur les besoins financiers du comité jusqu'à la prochaine assemblée plénière, rapport qui sera soumis par le directeur au Conseil d'administration;

g) examine les autres questions jugées nécessaires dans le cadre des dispositions de l'article 7 de la Convention et de la deuxième partie du Règlement général.

Chapitre 13

Réunions de l'assemblée plénière

1. L'assemblée plénière se réunit normalement tous les trois ans.

2. La date d'une réunion de l'assemblée plénière peut être modifiée avec l'approbation de la majorité des Membres de l'Union qui avaient participé à l'assemblée plénière précédente ou qui, n'ayant pas participé à cette assemblée, ont néanmoins fait savoir au secrétaire général leur intention de prendre une part active aux travaux du comité.

3. (1) Autant que possible l'assemblée plénière se réunit au siège de l'Union.

(2) Toutefois chaque réunion de l'assemblée plénière peut fixer un autre endroit pour la réunion suivante. Cet endroit peut être changé ultérieurement en appliquant la procédure mentionnée au paragraphe 2.

4. A chacune de ces réunions, l'assemblée plénière d'un comité consultatif est présidée par le chef de la délégation du pays dans lequel la réunion a lieu ou, lorsque cette réunion se tient au siège de l'Union, par une personne élue par l'assemblée plénière elle-même; le président est assisté de vice-présidents élus par l'assemblée plénière.

5. Le secrétariat de l'assemblée plénière d'un comité consultatif est assuré par le secrétariat spécialisé de ce comité, avec, si cela est nécessaire, le concours de l'administration du gouvernement invitant et du personnel du Secrétariat général.

Chapitre 14

Langues et mode de votation des assemblées plénières

1. Les langues utilisées au cours des assemblées plénières et dans les documents officiels des comités consultatifs sont celles prévues à l'article 14 de la Convention.

2. Les pays qui sont autorisés à voter aux séances des assemblées plénières des comités consultatifs sont ceux qui sont visés dans l'article 1, alinéa 3 (2) et dans l'article 15, paragraphe 2, de la Convention. Toutefois, lorsqu'un pays n'est pas représenté par une administration, les représentants de ses exploitations privées reconnues ont, ensemble et quel que soit leur nombre, droit à une seule voix.

Chapitre 15

Constitution des commissions d'études

1. L'assemblée plénière constitue les commissions d'études nécessaires pour traiter les questions qu'elle a mises à l'étude. Les administrations, les exploitations privées reconnues et les organisations internationales admises confor-

ragrafu 2 rozdziału 11 organizacje międzynarodowe, które chcą wziąć udział w pracach komisji badań, zgłaszają swój udział podczas zebrania zgromadzenia ogólnego lub też później dyrektorowi odnośnego komitetu doradczego.

2. Poza tym do udziału w każdym posiedzeniu jakiegokolwiek komisji badań mogą być dopuszczeni z głosem doradczym rzeczoznawcy instytucji naukowych lub organizacji przemysłowych, z zastrzeżeniem postanowień paragrafu 3 rozdziału 11 niniejszego Regulaminu.

3. Dla każdej komisji badań zgromadzenie ogólne mianuje głównego sprawozdawcę, który powinien przewodniczyć komisji, jak również jego zastępcę. Jeżeli w przerwie między dwoma zebraniem zgromadzenia ogólnego główny sprawozdawca nie może wykonywać swych funkcji, jego miejsce zajmuje zastępca głównego sprawozdawcy, a komisja badań wybiera spośród swych członków nowego zastępcę.

Rozdział 16

Bieg spraw w komisjach badań

1. Normalnie komisje badań prowadzą swe prace w drodze wymiany korespondencji.

2. (1) Zgromadzenie ogólne może jednak dać wytyczne w sprawie zwołania posiedzeń komisji badań, których odbycie wydaje się niezbędne dla opracowania większych zespołów zagadnień.

(2) Ponadto, jeżeli po zgromadzeniu ogólnym główny sprawozdawca komisji badań uzna, że dla przedyskutowania zagadnień, które nie mogły być rozwiązane w drodze wymiany korespondencji, konieczne jest odbycie nie przewidzianego przez zgromadzenie ogólne posiedzenia jego komisji badań, może on za zgodą swej administracji i po porozumieniu się z właściwym dyrektorem oraz z członkami swej komisji badań zaproponować odbycie posiedzenia w dogodnym miejscu, uwzględniając konieczność utrzymania wydatków na najniższym poziomie.

3. Jednakże, aby uniknąć zbędnych podróży i dłuższych nieobecności, dyrektor komitetu doradczego za zgodą różnych zainteresowanych komisji badań sporządza ogólny plan zebrań komisji badań według grup, których posiedzenia powinny się odbyć równocześnie i w tym samym miejscu.

4. Dyrektor przesyła sprawozdania końcowe komisji badań uczestniczącym administracjom, uznanym prywatnym towarzystwom eksploatacyjnym, które są członkami komitetu doradczego, i, jeżeli okoliczności tego wymagają, organizacjom międzynarodowym, które w nim uczestniczą. Sprawozdania te powinny być przesyłane możliwie jak najszybciej, a w każdym bądź razie tak, aby otrzymano je przynajmniej na miesiąc przed datą następnego zebrania zgromadzenia ogólnego. Zagadnienia, które nie były przedmiotem przesłanego w ten sposób sprawozdania, nie mogą figurować na porządku obrad zgromadzenia ogólnego.

Rozdział 17

Funkcje dyrektora. Sekretariat wyspecjalizowany

1. (1) Dyrektor komitetu doradczego koordynuje prace komitetu doradczego łącznie z pracami jego zgromadzenia ogólnego i komisji badań oraz jest odpowiedzialny za organizację prac komitetu doradczego.

(2) Ma pieczę nad archiwum komitetu.

(3) Dyrektor ma do pomocy sekretariat utworzony z personelu wyspecjalizowanego, który pracuje pod jego bezpośrednim kierownictwem nad organizacją prac komitetu.

mément aux dispositions du chapitre 11, paragraphe 2, désireuses de prendre part aux travaux de commissions d'études, donnent leur nom à la réunion de l'assemblée plénière, soit ultérieurement, au directeur du comité consultatif intéressé.

2. En outre, et sous réserve des dispositions du chapitre 11, paragraphe 3, du présent Règlement, les experts des organismes scientifiques ou industriels peuvent être admis à participer, à titre consultatif, à toute réunion de l'une quelconque des commissions d'études.

3. L'assemblée plénière nomme le rapporteur principal qui doit présider chacune de ces commissions d'études et un vice-rapporteur principal. Si dans l'intervalle de deux réunions de l'assemblée plénière, un rapporteur principal vient à être empêché d'exercer ses fonctions, le vice-rapporteur principal prend sa place, et la commission d'études élit parmi ses membres un nouveau vice-rapporteur principal.

Chapitre 16

Traitement des affaires des commissions d'études

1. Les questions confiées aux commissions d'études sont normalement traitées par correspondance.

2. (1) Cependant, l'assemblée plénière peut utilement donner des directives au sujet des réunions de commissions d'études qui apparaissent nécessaires pour traiter des groupes importants de questions.

(2) En outre, s'il apparaît à un rapporteur principal, après l'assemblée plénière, qu'une réunion de sa commission d'études non prévue par l'assemblée plénière est nécessaire pour discuter verbalement des questions qui n'ont pu être traitées par correspondance, alors le rapporteur principal peut, avec l'autorisation de son administration et après consultation du directeur intéressé et des membres de sa commission, proposer une réunion à un endroit convenable, en tenant compte de la nécessité de réduire les dépenses au minimum.

3. Toutefois, pour éviter des voyages inutiles et des absences prolongées, le directeur d'un comité consultatif, d'accord avec les rapporteurs principaux, présidents des diverses commissions d'études intéressées, établit le plan général des réunions du groupe des commissions d'études qui doivent siéger en un même lieu, pendant la même période.

4. Le directeur envoie les rapports finals des commissions d'études aux administrations participantes, aux exploitations privées reconnues du comité consultatif et, éventuellement, aux organisations internationales qui auront participé. Ces rapports sont envoyés aussitôt que possible et, en tout cas, assez tôt pour qu'ils leur parviennent au moins un mois avant la date de la prochaine assemblée plénière; les questions qui n'ont pas fait l'objet d'un rapport parvenu dans les conditions ci-dessus ne peuvent être inscrites à l'ordre du jour de l'assemblée plénière.

Chapitre 17

Fonctions du directeur. Secrétariat spécialisé

1. (1) Le directeur d'un comité consultatif coordonne les travaux du comité consultatif, y compris ceux de son assemblée plénière et de ses commissions d'études; il est responsable de l'organisation des travaux du comité consultatif.

(2) Il a la garde des archives du comité.

(3) Le directeur est assisté par un secrétariat formé de personnel spécialisé qui travaille sous son autorité directe à l'organisation des travaux du comité.

(4) Dyrektor Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego ma do pomocy również zastępcę zgodnie z artykułem 7 Konwencji.

2. Dyrektor doбира personel techniczny i administracyjny w ramach budżetu zatwierdzonego przez Konferencję Pełnomocników lub Radę Administracyjną. Mianowanie personelu technicznego i administracyjnego następuje w drodze zarządzenia Sekretarza Generalnego, wydanego w porozumieniu z dyrektorem.

3. Dyrektor z samego prawa bierze udział z głosem doradczym w obradach zgromadzenia ogólnego i komisji badań. Podejmuje on wszelkie kroki niezbędne dla przygotowania posiedzeń zgromadzenia ogólnego i komisji badań.

4. Zastępca dyrektora Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego z samego prawa bierze udział z głosem doradczym w obradach zgromadzenia ogólnego i komisji badań, gdy na porządku dziennym są sprawy dotyczące jego zakresu działalności.

5. Dyrektor przedstawia zgromadzeniu ogólnemu sprawozdanie z działalności komitetu doradczego od czasu ostatniego posiedzenia zgromadzenia ogólnego. Sprawozdanie to po przyjęciu przesyła się Sekretarzowi Generalnemu dla przedstawienia Radzie Administracyjnej.

6. Dyrektor przedstawia do zatwierdzenia zgromadzeniu ogólnemu raport dotyczący potrzeb finansowych komitetu doradczego, obejmujący okres do następnego zgromadzenia ogólnego; po zatwierdzeniu przez zgromadzenie ogólne dyrektor przesyła ten raport Sekretarzowi Generalnemu do właściwego załatwienia.

Rozdział 18

Przygotowanie wniosków na konferencje administracyjne

Na rok przed odpowiedzialną konferencją administracyjną przedstawiciele zainteresowanych komisji badań każdego komitetu doradczego porozumiewają się drogą korespondencyjną lub też zbierając się z przedstawicielami Sekretariatu Generalnego w celu wybrania spośród zaleceń wydanych przez ten komitet od czasu ostatniej konferencji administracyjnej propozycji dotyczących zmiany odnośnych Regulaminów.

Rozdział 19

Stosunki pomiędzy komitetami doradczymi oraz stosunki z innymi organizacjami międzynarodowymi

1. (1) Zgromadzenia ogólne komitetów doradczych mogą powoływać do życia komisje mieszane, mające na celu prowadzenie badań i wydawanie zaleceń w zakresie zagadnień wspólnie je interesujących.

(2) Dyrektorzy komitetów doradczych w porozumieniu z głównymi sprawozdawcami komisji badań mogą organizować wspólne posiedzenia komisji badań różnych komitetów doradczych w celu opracowania i przygotowania projektów zaleceń z zakresu zagadnień wspólnie je interesujących. Projekty zaleceń przedstawia się najbliższemu posiedzeniu zgromadzenia ogólnego każdego z zainteresowanych komitetów doradczych.

2. Zgromadzenie ogólne lub dyrektor komitetu doradczego może zaprosić przedstawiciela tego komitetu do wzięcia udziału z głosem doradczym w posiedzeniach innych komitetów doradczych lub innych organizacji międzynarodowych, na które ten komitet doradczy otrzymał zaproszenie.

(4) Le directeur du Comité consultatif international des radiocommunications est également assisté d'un vice-directeur, conformément à l'article 7 de la Convention.

2. Le directeur choisit le personnel technique et administratif de ce secrétariat dans le cadre du budget approuvé par la conférence de plénipotentiaires ou par le Conseil d'administration. La nomination de ce personnel technique et administratif est arrêté par le secrétaire général, en accord avec le directeur.

3. Le directeur participe de plein droit à titre consultatif aux délibérations de l'assemblée plénière et des commissions d'études. Il prend toutes mesures concernant la préparation des réunions de l'assemblée plénière et des commissions d'études.

4. Le vice-directeur du Comité consultatif international des radiocommunications participe de plein droit à titre consultatif aux délibérations de l'assemblée plénière et des commissions d'études lorsque des questions à l'ordre du jour intéressent son activité.

5. Le directeur rend compte, dans un rapport présenté à l'assemblée plénière, de l'activité du comité consultatif, depuis la dernière réunion de l'assemblée plénière. Ce rapport après approbation est envoyé au secrétaire général pour être transmis au Conseil d'administration.

6. Le directeur soumet à l'approbation de l'assemblée plénière un rapport sur les besoins financiers du comité consultatif jusqu'à la prochaine assemblée plénière; ce rapport, après approbation par l'assemblée plénière, est transmis au secrétaire général à toutes fins utiles.

Chapitre 18

Préparation des propositions pour les conférences administratives

Un an avant la conférence administrative compétente, des représentants des commissions d'études intéressées de chaque comité consultatif entrent en correspondance ou se réunissent avec des représentants du Secrétariat général pour extraire des avis émis par ce comité depuis la conférence administrative précédente, les propositions de modifications au règlement y relatif.

Chapitre 19

Relations des comités consultatifs entre eux et avec d'autres organisations internationales

1. (1) Les assemblées plénières des comités consultatifs peuvent constituer des commissions mixtes pour effectuer des études et émettre des avis sur des questions d'intérêt commun.

(2) Les directeurs des comités consultatifs peuvent, en collaboration avec les rapporteurs principaux, organiser des réunions mixtes de commissions d'études de comités consultatifs différents, en vue d'étudier et de préparer des projets d'avis sur des questions d'intérêt commun. Ces projets d'avis sont soumis à la prochaine réunion de l'assemblée plénière de chaque comité consultatif intéressé.

2. L'assemblée plénière ou le directeur d'un comité consultatif peut désigner un représentant de ce comité pour assister, à titre consultatif, aux réunions des autres comités consultatifs ou aux réunions d'autres organisations internationales auxquelles ce comité consultatif a été invité.

3. W posiedzeniach komitetów doradczych mogą uczestniczyć z głosem doradczym Sekretarz Generalny Związku lub jeden z dwóch jego zastępców, przedstawiciele Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości oraz dyrektorzy pozostałych komitetów doradczych lub ich przedstawiciele.

Rozdział 20

Finanse komitetów doradczych

1. Pobory dyrektorów komitetów doradczych łącznie z poborami zastępcy dyrektora Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego oraz wydatki zwyczajne sekretariatów wyspecjalizowanych włącza się do wydatków zwyczajnych Związku, zgodnie z postanowieniami artykułu 13 Konwencji.

2. Całość wydatków nadzwyczajnych każdego komitetu doradczego, które powinny obejmować wydatki nadzwyczajne dyrektorów, zastępcy dyrektora Międzynarodowego Doradczego Komitetu Radiokomunikacyjnego, wszystkich sekretariatów zatrudnionych na jakichkolwiek posiedzeniach komisji badań lub zgromadzenia ogólnego oraz koszty wszystkich dokumentów roboczych, komisji badań i zgromadzenia ogólnego ponoszą zgodnie z paragrafami 3 i 6 artykułu 13 Konwencji:

- a) administracje, które zawiadomiły Sekretarza Generalnego o zamiarze wzięcia czynnego udziału w pracach komitetu doradczego, nawet jeżeli nie uczestniczyły w zebraniu zgromadzenia ogólnego;
- b) administracje, które chociaż nie zawiadomiły Sekretarza Generalnego o zamiarze wzięcia czynnego udziału w pracach komitetu doradczego, jednakże uczestniczyły w zebraniu zgromadzenia ogólnego lub w jakimkolwiek zebraniu komisji badań;
- c) uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne, które zgodnie z paragrafem 1 (2) rozdziału 11 zwróciły się o dopuszczenie ich do udziału w pracach komitetu doradczego, nawet jeżeli nie uczestniczyły w zebraniu zgromadzenia ogólnego;
- d) organizacje międzynarodowe, które zgodnie z paragrafem 2 (2) rozdziału 11 zostały dopuszczone do udziału w pracach komitetu doradczego i które nie zostały zwolnione z ponoszenia wydatków na mocy paragrafu 3 (5) artykułu 13 Konwencji;
- e) instytucje naukowe i organizacje przemysłowe, które zgodnie z paragrafem 3 rozdziału 11 brały udział w zebraniach komisji badań komitetu doradczego.

3. Uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne, organizacje międzynarodowe, instytucje naukowe lub organizacje przemysłowe, wymienione powyżej w ustępach c), d) i e) paragrafu 2, wskazują klasę spośród wymienionych w paragrafie 4 artykułu 13 Konwencji, według której chcą ponosić koszty udziału w wydatkach nadzwyczajnych komitetu doradczego.

4. Wydatki komisji badań włącza się do wydatków nadzwyczajnych następnego zebrania zgromadzenia ogólnego. Jednakże gdy zebrania komisji badań odbędą się więcej niż na rok przed datą następnego zebrania zgromadzenia ogólnego, Sekretarz Generalny przedstawi zainteresowanym administracjom, towarzystwom, instytucjom i organizacjom prowizoryczne rachunki poniesionych wydatków nadzwyczajnych.

3. Le secrétaire général de l'Union ou l'un des deux secrétaires généraux adjoints, les représentants du Comité international d'enregistrement des fréquences, les directeurs des autres comités consultatifs ou leurs représentants, peuvent assister à titre consultatif aux réunions d'un comité consultatif.

Chapitre 20

Finances des comités consultatifs

1. Les traitements des directeurs des comités consultatifs, y compris le traitement du vice-directeur du Comité consultatif international des radiocommunications, et les dépenses ordinaires des secrétariats spécialisés sont inclus dans les dépenses ordinaires de l'Union, conformément aux dispositions de l'article 13 de la Convention.

2. La totalité des dépenses extraordinaires de chaque comité consultatif, qui doit comprendre les dépenses extraordinaires des directeurs, du vice-directeur du Comité consultatif international des radiocommunications ainsi que celles de la totalité du secrétariat employé à une réunion quelconque des commissions d'études, ou d'une assemblée plénière, et le coût de tous les documents de travail des commissions d'études et de l'assemblée plénière, est supportée, conformément à l'article 13, paragraphes 3 et 6, de la Convention par:

- a) les administrations qui ont notifié au secrétaire général leur désir de participer activement aux travaux d'un comité consultatif, même si elles n'ont pas assisté à la réunion de l'assemblée plénière;
- b) les administrations qui, n'ayant pas notifié au secrétaire général leur désir de participer aux travaux d'un comité consultatif, ont néanmoins participé à la réunion de l'assemblée plénière ou d'une commission d'études;
- c) les exploitations privées reconnues qui, conformément au chapitre 11, alinéa 1 (2), ont demandé à participer aux travaux d'un comité consultatif, même si elles n'ont pas assisté à la réunion de l'assemblée plénière;
- d) les organisations internationales qui, conformément au chapitre 11, alinéa 2 (2), ont été admises à participer aux travaux du comité consultatif et qui n'ont pas été exonérées de toute contribution aux dépenses, en vertu de l'article 13, alinéa 3 (5), de la Convention;
- e) les organismes scientifiques ou industriels qui ont, conformément au chapitre 11, paragraphe 3, participé aux travaux des commissions d'études d'un comité consultatif.

3. Les exploitations privées reconnues, les organisations internationales et les organismes scientifiques ou industriels mentionnés aux alinéas 2 c), 2 d) et 2 e) ci-dessus, indiquent la classe parmi celles qui sont mentionnées à l'article 13, paragraphe 4, de la Convention, dans laquelle ils désirent être placés en vue de leur contribution aux dépenses extraordinaires du comité consultatif.

4. Les dépenses des commissions d'études sont incorporées aux dépenses extraordinaires de la réunion suivante de l'assemblée plénière. Toutefois, dans le cas où des réunions des commissions d'études ont lieu plus d'une année avant la date de la prochaine réunion de l'assemblée plénière, le secrétaire général soumet aux administrations, exploitations, organisations et organismes intéressés, des comptes provisoires des dépenses extraordinaires encourues.

5. Administracje, uznane prywatne towarzystwa eksploatacyjne, organizacje międzynarodowe, instytucje naukowe lub organizacje przemysłowe, wspomniane w paragrafie 2, są zobowiązane do ponoszenia wydatków nadzwyczajnych począwszy od daty zamknięcia poprzedniego zebrania zgromadzenia ogólnego. Zobowiązanie takie pozostaje w mocy aż do wypowiedzenia. Wypowiedzenie nabiera mocy od daty zamknięcia zebrania zgromadzenia ogólnego, które odbędzie się po dacie otrzymania wypowiedzenia, lecz nie narusza prawa do otrzymania wszelkich dokumentów odnoszących się do tego zebrania zgromadzenia ogólnego.

6. Każda administracja, uznane prywatne towarzystwo eksploatacyjne, organizacja międzynarodowa, instytucja naukowa lub organizacja przemysłowa ponosi osobiste wydatki swoich przedstawicieli.

7. Tym niemniej wydatki osobiste przedstawiciela komitetu doradczego spowodowane jego udziałem w jakimkolwiek zebraniu w okolicznościach przewidzianych w paragrafie 2 rozdziału 19 ponosi komitet, który on reprezentuje.

ZAŁĄCZNIK 6

(Patrz artykuł 26)

Układ między Organizacją Narodów Zjednoczonych i Międzynarodowym Związkiem Telekomunikacyjnym

Wstęp

Biorąc pod uwagę postanowienia artykułu 57 Karty Narodów Zjednoczonych i artykułu 26 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, zawartej w Atlantic City w 1947 r., Organizacja Narodów Zjednoczonych i Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny zgodziły się na następujące:

Artykuł I

Organizacja Narodów Zjednoczonych uznaje Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny, dalej nazywany „Związkiem”, za organizację wyspecjalizowaną, odpowiedzialną za stosowanie wszelkich właściwych środków, zgodnie ze swym aktem konstytucyjnym, dla osiągnięcia celów określonych w tym akcie.

Artykuł II

Przedstawicielstwo wzajemne

1. Organizacja Narodów Zjednoczonych będzie zapraszana do wysyłania swych przedstawicieli, bez prawa głosu, na obrady wszystkich konferencji pełnomocników i konferencji administracyjnych Związku; będzie ona również zapraszana, po należyтым porozumieniu się w tej sprawie ze Związkiem, do wysyłania swych przedstawicieli na posiedzenia międzynarodowych komitetów doradczych lub wszelkie inne posiedzenia zwoływane przez Związek z prawem udziału w obradach interesujących Organizację Narodów Zjednoczonych, jednakże bez prawa głosu.

2. Związek będzie zapraszany do wysyłania swoich przedstawicieli dla uczestniczenia w posiedzeniach Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu konsultacji w sprawach telekomunikacyjnych.

3. Związek będzie zapraszany do wysyłania swoich przedstawicieli dla uczestniczenia w posiedzeniach Rady Gospodarczej i Społecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych

5. Les administrations, exploitations privées reconnues, organisations internationales et organismes scientifiques ou industriels visés au paragraphe 2 doivent contribuer aux dépenses extraordinaires à partir de la date de clôture de la réunion précédente de l'assemblée plénière. Cette obligation demeure valable jusqu'à dénonciation. La notification de dénonciation prend effet à dater de la clôture de la réunion de l'assemblée plénière qui suit la date de réception de cette notification, mais n'entraîne pas la perte du droit de recevoir les documents concernant cette réunion de l'assemblée plénière.

6. Chaque administration, exploitation privée reconnue, organisation internationale ou organisme scientifique ou industriel supporte la charge des dépenses personnelles de ses représentants.

7. Néanmoins, les dépenses personnelles du représentant d'un comité consultatif, occasionnées par sa participation aux réunions visées au chapitre 19, paragraphe 2, sont supportées par le comité qu'il représente.

ANNEX 6

(Voir article 26)

Accord entre l'Organisation des Nations Unies et l'Union internationale des télécommunications

Préambule

En raison des dispositions de l'article 57 de la Charte des Nations Unies et de l'article 26 de la Convention de l'Union internationale des télécommunications conclue à Atlantic City en 1947, les Nations Unies et l'Union internationale des télécommunications conviennent de ce qui suit:

Article I

Les Nations Unies reconnaissent l'Union Internationale des télécommunications, appelée ci-après «l'Union», comme l'institution spécialisée chargée de prendre toutes les mesures appropriées conformes à son Acte constitutif pour atteindre les buts qu'elle s'est fixés dans cet Acte.

Article II

Représentation réciproque

1. L'Organisation des Nations Unies sera invitée à envoyer des représentants pour participer, sans droit de vote, aux délibérations de toutes les conférences plénipotentiaires et administratives de l'Union; elle sera également invitée, après s'être dûment concertée avec l'Union, à envoyer des représentants pour assister à des réunions de comités consultatifs internationaux ou à toutes autres réunions convoquées par l'Union, avec le droit de participer, sans vote, à la discussion de questions intéressant les Nations Unies.

2. L'Union sera invitée à envoyer des représentants pour assister aux séances de l'Assemblée générale des Nations Unies aux fins de consultation sur les questions de télécommunications.

3. L'Union sera invitée à envoyer des représentants pour assister aux séances du Conseil économique et social des Nations Unies et du Conseil de tutelle, de leurs commissions

oraz Rady Powierniczej, ich komisji i komitetów, i udziału, bez prawa głosu, w obradach nad sprawami będącymi na porządku dziennym, w których Związek może być zainteresowany.

4. Związek będzie zapraszany do wysyłania swoich przedstawicieli dla uczestniczenia w posiedzeniach głównych Komitetów Zgromadzenia Ogólnego, na których będą rozważane sprawy należące do kompetencji Związku, oraz do uczestniczenia w tych obradach bez prawa głosu.

5. Sekretariat Organizacji Narodów Zjednoczonych bierze na siebie obowiązek rozsyłania, zależnie od wypadku, członkom Zgromadzenia Ogólnego, Rady Gospodarczej i Społecznej i jej komisji lub Rady Powierniczej pisemnych oświadczeń Związku. Podobne pisemne oświadczenia złożone przez Organizację Narodów Zjednoczonych będą rozsyłane przez Związek jego członkom.

Artykuł III

Wnoszenie spraw na porządek obrad

Po uprzedniej konsultacji, jeżeli będzie ona potrzebna, Związek włączy do porządku obrad konferencji pełnomocników lub konferencji administracyjnych, bądź zebrań innych organów Związku, sprawy proponowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych. Podobnie Rada Gospodarcza i Społeczna oraz jej komisje, jak również Rada Powiernicza, włączą do porządku obrad sprawy proponowane przez konferencje lub inne organy Związku.

Artykuł IV

Zalecenia Organizacji Narodów Zjednoczonych

1. Mając na uwadze, że Organizacja Narodów Zjednoczonych jest zobowiązana popierać realizację celów przewidzianych w art. 55 Karty i wspomagać Radę Gospodarczą i Społeczna w wykonaniu zadań i uprawnień, powierzonych jej przez artykuł 62 Karty co do inicjowania lub przeprowadzania badań i przygotowywania sprawozdań na temat zagadnień międzynarodowych z dziedziny ekonomicznej, społecznej, kultury, wychowania, zdrowia publicznego i innych dziedzin pokrewnych oraz kierować zalecenia w tych wszystkich sprawach do odpowiednich instytucji wyspecjalizowanych, biorąc również pod uwagę obowiązek Organizacji Narodów Zjednoczonych, wynikający z postanowień artykułów 58 i 63 Karty, wydawania zaleceń mających na celu uzgadnianie działalności tych instytucji wyspecjalizowanych oraz zasad ogólnych, którymi powinny się one kierować, Związek wyraża zgodę na podejmowanie wszelkich kroków koniecznych dla możliwie najszybszego przedstawienia swym właściwym organom do odpowiedniego załatwienia wszelkich zaleceń urzędowych, jakie może otrzymać ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Związek wyraża zgodę na konsultację z Organizacją Narodów Zjednoczonych, na jej życzenie, w sprawach dotyczących wyżej wspomnianych zaleceń i na zawiadamianie Organizacji Narodów Zjednoczonych we właściwym czasie o środkach, jakie zastosują Związek lub jego członkowie w celu wprowadzenia w życie tych zaleceń lub o wszystkich innych wynikach takiej akcji.

3. Związek będzie współpracować przy stosowaniu wszelkich innych środków, jakie mogą okazać się konieczne dla zapewnienia całkowitej koordynacji działalności organizacji wyspecjalizowanych i działalności Organizacji Narodów Zjednoczonych. W szczególności Związek wyraża zgodę na współpracę z każdym organem lub organami, jakie Rada Gospo-

et comités et à participer, sans droit de vote, à leurs délibérations quand il sera traité de points de l'ordre du jour auxquels l'Union serait intéressée.

4. L'Union sera invitée à envoyer des représentants pour assister aux séances des commissions principales de l'Assemblée générale au cours desquelles doivent être discutées des questions relevant de la compétence de l'Union, et à participer, sans droit de vote, à ces discussions.

5. Le Secrétariat des Nations Unies effectuera la distribution de tous exposés écrits présentés par l'Union aux Membres de l'Assemblée générale, du Conseil économique et social et de ses commissions, et du Conseil de tutelle, selon le cas. De même, les exposés écrits présentés par les Nations Unies seront distribués par l'Union à ses Membres.

Article III

Inscription de questions à l'ordre du jour

Après les consultations préliminaires qui pourraient être nécessaires, l'Union inscrira à l'ordre du jour des conférences plénipotentiaires ou administratives, ou des réunions d'autres organes de l'Union, les questions qui lui seront proposées par les Nations Unies. Le Conseil économique et social et ses commissions, ainsi que le Conseil de tutelle inscriront pareillement à leur ordre du jour les questions proposées par les conférences ou les autres organes de l'Union.

Article IV

Recommandations des Nations Unies

1. L'Union, tenant compte du fait que les Nations Unies sont tenues de favoriser la réalisation des objectifs prévus à l'article 55 de la Charte, et d'aider le Conseil économique et social à exercer la fonction et le pouvoir que lui confère l'article 62 de la Charte de faire ou provoquer des études et des rapports sur des questions internationales dans les domaines économiques, sociaux, de la culture intellectuelle et de l'éducation, de la santé publique et autres domaines connexes, et d'adresser des recommandations sur toutes ces questions aux institutions spécialisées intéressées; tenant compte également du fait que les articles 58 et 63 de la Charte disposent que l'Organisation des Nations Unies doit faire des recommandations pour coordonner les activités de ces institutions spécialisées et les principes généraux dont elles s'inspirent, convient de prendre les mesures nécessaires pour soumettre le plus tôt possible, à son organe approprié, à toutes fins utiles, toutes recommandations officielles que l'Organisation des Nations Unies pourra lui adresser.

2. L'Union convient d'entrer en consultations avec l'Organisation des Nations Unies, à la demande de celle-ci au sujet de ces recommandations, et de faire connaître en temps voulu, à l'Organisation des Nations Unies, les mesures qu'auront prises l'Union ou ses Membres, pour donner effet à ces recommandations ou sur tout autre résultat de ces mesures.

3. L'Union coopérera à toute autre mesure qui pourrait être nécessaire pour assurer la coordination pleinement effective des activités des institutions spécialisées et de celles des Nations Unies. Elle convient notamment de collaborer avec tout organe ou à tous organes que le Conseil économique et social pourrait établir pour faciliter cette coordi-

darcza i Społeczna może powołać dla ułatwienia tej koordynacji, oraz na dostarczenie wszelkich informacji potrzebnych do osiągnięcia tego celu.

Artykuł V

Wymiana informacji i wydawnictw

1. Z zastrzeżeniem środków, jakie mogą się okazać niezbędne dla zachowania poufnego charakteru niektórych dokumentów, Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek przystąpią do możliwie szerokiej i szybkiej wymiany informacji i wydawnictw potrzebnych każdej ze stron.

2. Nie naruszając w niczym ogólnych postanowień poprzedniego paragrafu:

- a) Związek będzie przysyłać Organizacji Narodów Zjednoczonych roczne sprawozdania ze swej działalności;
- b) Związek stosuje się w miarę możliwości do każdego życzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych, skierowanego do Związku w sprawie sprawozdań specjalnych, badań lub informacji;
- c) Sekretariat Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych przystąpi do wymiany poglądów z kompetentnymi władzami Związku, na jego życzenie, w sprawie dostarczania Związkowi informacji, co do których ma on szczególne zainteresowania.

Artykuł VI

Pomoc Organizacji Narodów Zjednoczonych

Związek wyraża zgodę na współpracę z Organizacją Narodów Zjednoczonych, jej organami głównymi i pomocniczymi i okazywanie im w miarę możliwości wszelkiej pomocy, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych i Międzynarodową Konwencją Telekomunikacyjną, uwzględniając całkowicie położenie szczególnie tych członków Związku, którzy nie są członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł VII

Stosunki z Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości

1. Związek wyraża zgodę na dostarczanie Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości informacji, których może on zażądać, powołując się na artykuł 34 swojego Statutu.

2. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych upoważnia Związek do żądania od Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości opinii poradczych w sprawach prawnych, leżących w zakresie kompetencji Trybunału, z wyjątkiem spraw dotyczących wzajemnych stosunków między Związkiem i Organizacją Narodów Zjednoczonych lub innymi organizacjami wyspecjalizowanymi.

3. Prośba taka może być skierowana do Trybunału przez Konferencję Pełnomocników lub Radę Administracyjną, działającą na podstawie uprawnienia udzielonego przez Konferencję Pełnomocników.

4. O swojej prośbie o opinię poradczą, skierowanej do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, Związek zawiadomi Radę Gospodarczą i Społeczna.

Artykuł VIII

Postanowienia dotyczące personelu

1. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek zgadzają się na stosowanie wspólnych, tak daleko jak to jest możliwe, norm, metod i postanowień dotyczących personelu,

nation et de fournir tous renseignements qui pourraient être nécessaires pour atteindre ces fins.

Article V

Echange de renseignements et de documents

1. Sous réserve des mesures qui pourraient être nécessaires pour sauvegarder le caractère confidentiel de certains documents, les Nations Unies et l'Union procéderont à l'échange le plus complet et le plus rapide possible de renseignements et de documents, pour satisfaire aux besoins de chacune d'elles.

2. Sans préjudice du caractère général des dispositions du paragraphe précédent:

- a) l'Union présentera aux Nations Unies un rapport annuel sur son activité;
- b) l'Union donnera suite, dans toute la mesure du possible, à toute demande de rapports spéciaux, d'études ou de renseignements que les Nations Unies pourraient lui adresser;
- c) le Secrétaire général des Nations Unies procédera à des échanges de vues avec l'autorité compétente de l'Union, à la demande de celle-ci, pour fournir à l'Union les renseignements qui présenteraient pour elle un intérêt particulier.

Article VI

Assistance aux Nations Unies

L'Union convient de coopérer avec les Nations Unies, leurs organismes principaux et subsidiaires, et de leur fournir toute l'assistance qu'il lui sera possible, conformément à la Charte des Nations Unies et à la Convention internationale des télécommunications, en tenant pleinement compte de la situation particulière de ceux des Membres de l'Union qui ne sont pas Membres des Nations Unies.

Article VII

Relations avec la Cour internationale de Justice

1. L'Union convient de fournir à la Cour internationale de Justice tous renseignements que celle-ci peut lui demander en application de l'article 34 de son Statut.

2. L'Assemblée générale des Nations Unies autorise l'Union à demander à la Cour internationale de Justice des avis consultatifs sur les questions juridiques qui se posent dans le domaine de sa compétence autres que les questions concernant les relations mutuelles de l'Union avec l'Organisation des Nations Unies ou les autres institutions spécialisées.

3. Une requête de ce genre peut être adressée à la Cour par la Conférence plénipotentiaire ou par le Conseil administratif agissant en vertu d'une autorisation de la Conférence plénipotentiaire.

4. Quand elle demande un avis consultatif à la Cour internationale de Justice, l'Union informe de cette requête le Conseil économique et social.

Article VIII

Dispositions concernant le personnel

1. L'Organisation des Nations Unies et l'Union conviennent d'établir pour le personnel, dans toute la mesure du possible, des normes, méthodes et dispositions communes

które pozwoliłyby na uniknięcie rażącej różnicy w warunkach zatrudnienia, jak również współzawodniczenia w pozyskaniu personelu oraz ułatwiłyby wymianę personelu, która byłaby pożądana dla obu stron w celu lepszego wykorzystania usług tego personelu.

2. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek zgadzają się współpracować w możliwie najszerszym zakresie dla osiągnięcia powyższego celu.

Artykuł IX

Służba statystyczna

1. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek zgadzają się na to, że będą dążyć do możliwie najściślejszej współpracy, usunięcia wszelkiej niepożądanej dwutorowości w ich działalności oraz do możliwie najlepszego wykorzystania swego personelu technicznego w gromadzeniu, analizowaniu, ogłaszaniu, normalizacji, doskonaleniu i rozpowszechnianiu wiadomości statystycznych. Organizacje te zgadzają się na połączenie swych wysiłków w celu możliwie najlepszego wykorzystania danych statystycznych i ułatwienia pracy rządów i innym organizacjom, których zadaniem jest zbieranie tych danych.

2. Związek uznaje Organizację Narodów Zjednoczonych za organizację centralną odpowiedzialną za gromadzenie, analizę, publikowanie, normalizowanie, doskonalenie i rozpowszechnianie statystyki, służącej ogólnym celom organizacji międzynarodowych.

3. Organizacja Narodów Zjednoczonych uznaje Związek za organizację centralną, odpowiedzialną za gromadzenie, analizę, publikowanie, normalizowanie, doskonalenie i rozpowszechnianie danych statystycznych w zakresie swej specjalności, bez naruszenia jednak uprawnień Organizacji Narodów Zjednoczonych do zajmowania się takimi danymi statystycznymi w zakresie, w jakim mogą one być potrzebne dla osiągnięcia jej własnych celów lub z punktu widzenia udoskonalania statystyki w skali światowej. Związek sam decyduje, w jakiej formie mają być sporządzane jego wydawnictwa służbowe.

4. Mając na uwadze utworzenie ośrodka informacji statystycznych dla użytku powszechnego zgodzono się, że dane dostarczane Związkowi w celu włączenia ich do podstawowych wydawnictw statystycznych lub specjalnych sprawozdań Związku będą udostępniane w miarę możliwości Organizacji Narodów Zjednoczonych na jej żądanie.

5. Zgodzono się, że dane statystyczne dostarczane Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu włączenia ich do jej podstawowych wydawnictw statystycznych lub sprawozdań specjalnych będą udostępniane Związkowi na jego żądanie w zakresie, w jakim to będzie możliwe i właściwe.

Artykuł X

Służby administracyjna i techniczna

1. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek uznają za pożądane, dla najlepszego wykorzystania będących do dyspozycji środków oraz personelu, unikanie, ilekroć to będzie możliwe, powoływania do życia służb współzawodniczących lub których czynności pokrywają się oraz, w razie potrzeby, wzajemne porozumiewanie się w tych sprawach.

2. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek wydadzą wspólnie zarządzenia w sprawie rejestracji i przechowywania dokumentów urzędowych.

destinées à éviter des contradictions graves dans les termes et conditions d'emploi, ainsi que la concurrence dans le recrutement du personnel et à faciliter les échanges de personnel qui paraîtraient souhaitables de part et d'autre pour utiliser au mieux les services de ce personnel.

2. L'Organisation des Nations Unies et l'Union conviennent de coopérer, dans toute la mesure du possible, en vue d'atteindre les fins ci-dessus.

Article IX

Services statistiques

1. L'Organisation des Nations Unies et l'Union conviennent de s'efforcer de réaliser une collaboration aussi étroite que possible, l'élimination de tout double emploi dans leur activité et l'utilisation la plus efficace possible de leur personnel technique dans le rassemblement, l'analyse, la publication, la normalisation, l'amélioration et la diffusion de renseignements statistiques. Elles conviennent d'unir leurs efforts pour tirer le meilleur parti possible des renseignements statistiques et pour alléger la tâche des gouvernements et des autres organismes appelés à fournir ces renseignements.

2. L'Union reconnaît que l'Organisation des Nations Unies est l'organisme central chargé de recueillir, analyser, publier, normaliser, perfectionner et répandre les statistiques servant aux buts généraux des organisations internationales.

3. L'Organisation des Nations Unies reconnaît que l'Union est l'organisme central chargé de recueillir, analyser, publier, normaliser, perfectionner et répandre les statistiques dans le domaine qui lui est propre, sans préjudice des droits de l'Organisation des Nations Unies de s'intéresser à de telles statistiques, dans la mesure où elles peuvent être nécessaires à la réalisation de ses propres objectifs ou au perfectionnement des statistiques du monde entier. Il appartiendra à l'Union de prendre toutes décisions concernant la forme sous laquelle ses documents de service seront établis.

4. En vue de constituer un centre de renseignements statistiques destiné à l'usage général, il est convenu que les données fournies à l'Union aux fins d'incorporation à ses séries statistiques de base ou à ses rapports spéciaux seront, dans toute la mesure du possible, accessibles à l'Organisation des Nations Unies, sur sa demande.

5. Il est convenu que les données fournies à l'Organisation des Nations Unies aux fins d'incorporation à ses séries statistiques de base ou à ses rapports spéciaux seront accessibles à l'Union sur sa demande, dans toute la mesure où cela sera possible et opportun.

Article X

Services administratifs et techniques

1. L'Organisation des Nations Unies et l'Union reconnaissent qu'il est souhaitable, pour utiliser de la manière la plus efficace le personnel et les ressources disponibles, d'éviter, chaque fois que cela sera possible, la création de services dont les travaux se font concurrence ou chevauchent, et, en cas de besoin, de se consulter à cette fin.

2. L'Organisation des Nations Unies et l'Union prendront ensemble des dispositions en ce qui concerne l'enregistrement et le dépôt des documents officiels.

Artykuł XI

Postanowienia budżetowe i finansowe

1. Budżet lub preliminarz budżetowy Związku przesyłany będzie Organizacji Narodów Zjednoczonych w tym samym czasie, w jakim przesyła się go członkom Związku; Zgromadzenie Ogólne może kierować do Związku zalecenia w tej sprawie.

2. Związek będzie miał prawo wysyłania przedstawicieli, bez prawa głosu, na obrady Zgromadzenia Ogólnego lub do wszystkich Komitetów tego Zgromadzenia w każdym przypadku, gdy będzie dyskutowany budżet Związku.

Artykuł XII

Finansowanie służb specjalnych

1. W przypadku gdy Związek będzie narażony na poważne dodatkowe wydatki na skutek zwrócenia się Organizacji Narodów Zjednoczonych o pomoc lub nadesłanie specjalnych sprawozdań bądź podjęcia specjalnych badań, zgodnie z artykułem VI lub jakimkolwiek innymi postanowieniami niniejszej umowy, odbędzie się konsultacja mająca na celu ustalenie najwłaściwszego sposobu pokrycia tych wydatków.

2. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek będą również wzajemnie zasięgały swej opinii w sprawie powzięcia właściwych decyzji co do pokrycia kosztów centralnych służb administracyjnych, technicznych lub finansowych oraz wszelkich ułatwień lub specjalnej pomocy udzielonych Związkowi na jego prośbę przez Organizację Narodów Zjednoczonych.

Artykuł XIII

Laissez-passer Organizacji Narodów Zjednoczonych

Funkcjonariusze Związku będą mieli prawo używać laissez-passer Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z porozumieniami specjalnymi, które będą zawarte pomiędzy Sekretarzem Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych i właściwymi władzami Związku.

Artykuł XIV

Umowy między organizacjami

1. Związek zgadza się informować Radę Gospodarczą i Społeczną o rodzaju i zakresie każdej umowy urzędowej, której zawarcie przewiduje się między Związkiem a jakąkolwiek inną organizacją wyspecjalizowaną lub organizacją międzyrządową bądź międzynarodową organizacją pozarządową; poza tym z chwilą zawarcia takiej umowy Związek zawiadomi Radę Gospodarczą i Społeczną o jej szczegółach.

2. Organizacja Narodów Zjednoczonych zgadza się informować Związek o rodzaju i zakresie każdej umowy urzędowej, której zawarcie jest projektowane przez jakąkolwiek organizację wyspecjalizowaną, dotyczącej spraw, które mogą interesować Związek; poza tym z chwilą zawarcia takiej umowy Organizacja Narodów Zjednoczonych zawiadomi Związek o jej szczegółach.

Artykuł XV

Łączność

1. Organizacja Narodów Zjednoczonych i Związek wyrażają zgodę na powyższe postanowienia w przekonaniu, że przyczynią się one do utrzymania skutecznej łączności między

Article XI

Dispositions budgétaires et financières

1. Le budget ou le projet de budget de l'Union sera transmis à l'Organisation des Nations Unies en même temps qu'il sera transmis aux Membres de l'Union; l'Assemblée générale pourra faire des recommandations à l'Union à ce sujet.

2. L'Union aura le droit d'envoyer des représentants pour participer, sans droit de vote, aux délibérations de l'Assemblée générale ou de toutes commissions de cette Assemblée à tout moment où le budget de l'Union sera en discussion.

Article XII

Financement des services spéciaux

1. Si l'Union se trouve contrainte, à la suite d'une demande d'assistance, de rapports spéciaux ou d'études, présentés par l'Organisation des Nations Unies conformément à l'article VI ou à d'autres dispositions du présent accord, de faire face à d'importantes dépenses supplémentaires, les parties se consulteront pour déterminer comment faire face à ces dépenses de la manière la plus équitable possible.

2. L'Organisation des Nations Unies et l'Union se consulteront également pour prendre les dispositions qu'elles jugeront équitables pour couvrir les frais des services centraux administratifs, techniques ou fiscaux et de toutes facilités ou assistance spéciales accordées par l'Organisation des Nations Unies à la demande de l'Union.

Article XIII

Laissez-passer des Nations Unies

Les fonctionnaires de l'Union auront le droit d'utiliser le laissez-passer des Nations Unies conformément aux accords spéciaux qui seront conclus par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies et les autorités compétentes de l'Union.

Article XIV

Accords entre institutions

1. L'Union convient d'informer le Conseil économique et social de la nature et de la portée de tout accord officiel envisagé entre l'Union et toute autre institution spécialisée ou toute autre organisation intergouvernementale ou toute organisation internationale non gouvernementale, et informera en outre le Conseil économique et social des détails de cet accord quand il sera conclu.

2. L'Organisation des Nations Unies convient d'informer l'Union de la nature et de la portée de tout accord officiel envisagé par toutes autres institutions spécialisées sur des questions qui peuvent intéresser l'Union et, en outre, fera part à l'Union des détails de cet accord quand il sera conclu.

Article XV

Liaison

1. L'Organisation des Nations Unies et l'Union conviennent des dispositions ci-dessus dans la conviction qu'elles contribueront à maintenir une liaison effective entre les

dzy dwiema organizacjami. Potwierdzają one swój zamiar podejmowania wszelkich kroków, które okażą się konieczne dla osiągnięcia tego celu.

2. Postanowienia dotyczące łączności, zawarte w niniejszej umowie, odnosić się będą w stopniu, w jakim to będzie celowe, do stosunków wzajemnych między Związkiem a Organizacją Narodów Zjednoczonych łącznie z jej urzędami regionalnymi lub pomocniczymi.

Artykuł XVI

Służba telekomunikacyjna Organizacji Narodów Zjednoczonych

1. Związek uznaje za ważne, aby Organizacja Narodów Zjednoczonych w eksploatacji swych służb telekomunikacyjnych korzystała z tych samych praw, co i członkowie Związku.

2. Organizacja Narodów Zjednoczonych zobowiązuje się prowadzić eksploatację zależnych od niej służb telekomunikacyjnych zgodnie z warunkami Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej i dołączonego do niej Regulaminu.

3. Postanowienia szczegółowe, dotyczące stosowania niniejszego artykułu, stanowić będą przedmiot odrębnych porozumień.

Artykuł XVII

Wykonanie umowy

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych i właściwa władza Związku będą mogły zawrzeć wszelkie uzupełniające porozumienia, uznane za potrzebne dla wykonania niniejszej umowy.

Artykuł XVIII

Rewizja

Umowa niniejsza podlega rewizji za wspólną zgodą Organizacji Narodów Zjednoczonych i Związku pod warunkiem uprzedniego sześciomiesięcznego zawiadomienia przez jedną ze stron.

Artykuł XIX

Wejście w życie

1. Umowa niniejsza wejdzie tymczasowo w życie po zatwierdzeniu jej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych i Konferencję Telekomunikacyjną Pełnomocników w Atlantic City w 1947 r.

2. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia wspomnianego w paragrafie 1 umowa niniejsza wejdzie w życie formalnie w tym samym czasie co Międzynarodowa Konwencja Telekomunikacyjna, zawarta w Atlantic City w 1947 r. lub wcześniej na podstawie decyzji Związku.

PROTOKÓŁ KOŃCOWY MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI TELEKOMUNIKACYJNEJ

Buenos-Aires, 1952

Przystępując do podpisania Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej w Buenos-Aires, podpisani pełnomocnicy przyjmują do wiadomości następujące oświadczenia:

deux organisations. Elles affirment leur intention de prendre les mesures qui pourraient être nécessaires à cette fin.

2. Les dispositions concernant la liaison prévue par le présent accord s'appliqueront, dans toute la mesure appropriée, aux relations entre l'Union et l'Organisation des Nations Unies, y compris ses bureaux régionaux ou auxiliaires.

Article XVI

Service de télécommunication des Nations Unies

1. L'Union reconnaît qu'il est important pour l'Organisation des Nations Unies de bénéficier des mêmes droits que les Membres de l'Union dans l'exploitation des services de télécommunication.

2. L'Organisation des Nations Unies s'engage à exploiter les services de télécommunication qui dépendent d'elle conformément aux termes de la Convention internationale des télécommunications et du Règlement annexé à cette Convention.

3. Les modalités précises d'application de cet article feront l'objet d'arrangements distincts.

Article XVII

Exécution de l'accord

Le Secrétaire général des Nations Unies et l'autorité compétente de l'Union pourront conclure tous arrangements complémentaires qui paraîtront souhaitables en vue de l'application du présent accord.

Article XVIII

Revision

Cet accord sera sujet à revision par entente entre les Nations Unies et l'Union sous réserve d'un préavis de six mois de la part de l'une ou de l'autre partie.

Article XIX

Entrée en vigueur

1. Le présent accord entrera provisoirement en vigueur après approbation par l'Assemblée générale des Nations Unies et la Conférence plénipotentiaire des télécommunications tenue à Atlantic City, en 1947.

2. Sous réserve de l'approbation mentionnée au paragraphe 1, le présent accord entrera officiellement en vigueur en même temps que la Convention internationale des télécommunications conclue à Atlantic City en 1947 ou à une date antérieure selon la décision de l'Union.

PROTOCOLE FINAL À LA CONVENTION INTERNATIONALE DES TÉLÉCOMMUNICATIONS

Buenos Aires, 1952

Au moment de procéder à la signature de la Convention internationale des télécommunications de Buenos Aires, les plénipotentiaires soussignés prennent acte des déclarations suivantes:

I

W imieniu Ludowej Republiki Albanii:

Podpisując Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną (Buenos-Aires) delegacja Ludowej Republiki Albanii oświadcza, co następuje:

1. a) przedstawiciele Kuomintangu w rzeczywistości nie przedstawicielami Chin, w wyniku czego uchwała Konferencji Pełnomocników przyznająca im prawo podpisania Konwencji jest nielegalna. Prawo podpisania Konwencji w imieniu Chin przysługuje jedynie przedstawicielom mianowanym przez Rząd Chińskiej Republiki Ludowej,

b) podpisanie Konwencji Telekomunikacyjnej w imieniu Niemiec przez przedstawicieli władz bońskich jest nielegalne, gdyż władze bońskie nie reprezentują całych Niemiec. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej przystąpił legalnie do Konwencji Telekomunikacyjnej z 1947 r.; w ten sposób Niemiecka Republika Demokratyczna jest stroną Konwencji z 1947 r. i pełnoprawnym członkiem Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego,

c) uchwała Konferencji Pełnomocników udzielająca przedstawicielom Wietnamu Bao-Dai'a oraz Korei Południowej prawa podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej jest nielegalna, gdyż w rzeczywistości przedstawiciele ci nie reprezentują ani Wietnamu, ani Korei.

2. Nowa Międzynarodowa Lista Częstotliwości, wspomniana w artykule 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego (Atlantic City), nie została jeszcze ani opracowana, ani zatwierdzona. Wobec tego uchwały powzięte przez Nadzwyczajną Administracyjną Konferencję Radiokomunikacyjną są sprzeczne z Regulaminem Radiokomunikacyjnym, a zatem nielegalne.

Zważywszy powyższe delegacja Ludowej Republiki Albanii oświadcza, że uchwała nr 30 powzięta przez Konferencję Pełnomocników w Buenos-Aires, która uznaje nielegalne uchwały Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej jako zastępujące postanowienia obowiązującego Regulaminu Radiokomunikacyjnego, gwałci procedurę ustaloną dla rewizji Regulaminów i wobec tego jest sprzeczna do przyjęcia dla Ludowej Republiki Albanii.

W tym stanie rzeczy Ludowa Republika Albanii zastrzega sobie prawo postępowania w sprawach rejestracji i użytkowania częstotliwości zgodnie z postanowieniami artykułu 47 obowiązującego Regulaminu Radiokomunikacyjnego.

Zastrzega ona sobie również prawo przyjęcia lub odrzucenia postanowień artykułu 6 Konwencji.

II

W imieniu Królestwa Arabii Saudyjskiej:

1. Delegacja Arabii Saudyjskiej oświadcza formalnie, że jest przeciwna ustępowi 2 paragrafu 12 artykułu 5. Podpisanie niniejszej Konwencji w imieniu Arabii Saudyjskiej następuje z zastrzeżeniem, że Arabia Saudyjska nie będzie związana tymczasowymi układami, które Rada Administracyjna może zawrzeć w imieniu Związku, a które Arabia Saudyjska będzie uważała za sprzeczne ze swoimi interesami.

2. Podpisując niniejszą Konwencję w imieniu Arabii Saudyjskiej delegacja Arabii Saudyjskiej zastrzega dla swojego rządu prawo przyjęcia lub odrzucenia każdego zobowią-

I

Pour la République Populaire d'Albanie:

Au moment de signer la Convention des télécommunications de Buenos Aires, la délégation de la République Populaire d'Albanie déclare ce qui suit:

1. a) les représentants des gens du Kuomintang ne sont pas en réalité les représentants de la Chine et, par conséquent, la décision de la Conférence de plénipotentiaires de leur accorder le droit de signer la Convention est illégale. Le droit de signer la Convention au nom de la Chine n'appartient qu'aux représentants nommés par le Gouvernement de la République Populaire de Chine.

b) La signature de la Convention des télécommunications au nom de l'Allemagne par les représentants des autorités de Bonn est illégale, car les autorités de Bonn ne représentent pas toute l'Allemagne. Le Gouvernement de la République Démocratique d'Allemagne a adhéré légalement à la Convention des télécommunications de 1947, de sorte que la République Démocratique d'Allemagne est partie à la Convention de 1947 et Membre de plein droit de l'Union internationale des télécommunications.

c) La décision de la Conférence de plénipotentiaires d'accorder aux représentants du Viêt-Nam de Bao-Dai et de la Corée du Sud le droit de signer la Convention des télécommunications est illégale, car en réalité ces représentants ne représentent pas le Viêt-Nam et la Corée.

2. La nouvelle Liste internationale des fréquences visée à l'article 47 du Règlement des radiocommunications (Atlantic City) n'est pas encore établie ni approuvée. Par conséquent, les décisions prises par la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications sont contraires au Règlement des radiocommunications et sont, par conséquent, illégales.

Prenant en considération ce qui vient d'être exposé, la délégation de la République Populaire d'Albanie déclare que la Résolution N° 30 prise par la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires, qui considère les décisions illégales de la C.A.E.R. comme remplaçant les dispositions du Règlement des radiocommunications en vigueur, viole la procédure établie pour la révision des Règlements et, par conséquent, est inacceptable pour la République Populaire d'Albanie.

Cela étant, la République Populaire d'Albanie se réserve le droit de suivre, dans les questions d'enregistrement et d'utilisation des fréquences, les dispositions de l'article 47 du Règlement des radiocommunications en vigueur.

Elle réserve aussi son droit d'adopter ou de ne pas adopter les dispositions de l'article 6 de la Convention.

II

Pour le Royaume de l'Arabie Saoudite:

1. La délégation de l'Arabie Saoudite déclare formellement qu'elle s'oppose au paragraphe 12, alinéa b) 1°, de l'article 5. La signature de la présente Convention au nom de l'Arabie Saoudite est donnée sous réserve que l'Arabie Saoudite ne sera pas liée par les accords provisoires que le Conseil d'administration aura pu conclure au nom de l'Union et qu'elle considérera comme contraires à ses intérêts.

2. En signant la présente Convention au nom de l'Arabie Saoudite, la délégation de l'Arabie Saoudite réserve le droit de son Gouvernement d'accepter ou non toute obligation

nia odnoszącego się do Regulaminu Telegraficznego lub Dodatkowego Regulaminu Radiokomunikacyjnego, o których mowa w artykule 12 niniejszej Konwencji.

III

W imieniu Federacji Australijskiej:

Delegacja Australii oświadcza, że podpisanie niniejszej Konwencji przez Australię następuje z zastrzeżeniem, że kraj ten nie uważa się za związany przez Regulamin Telefoniczny, wspomniany w artykule 12 tej Konwencji.

IV

W imieniu Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej:
zważywszy,

że na podstawie art. 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, który uzupełnia Konwencję Telekomunikacyjną, wejście w życie najważniejszej części Regulaminu uzależnione jest od decyzji przyszłej specjalnej konferencji administracyjnej, o której mowa w tym artykule;

mając na uwadze,

że z chwilą przyjęcia uchwał Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej (CAER) w 1951 r. postanowienia artykułu 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego zostały pogwałcone i że w następstwie tego uchwały powyższe Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej są nielegalne;

biorąc również pod uwagę

fakt, że Konferencja Pełnomocników w 1952 r. podejmując uchwałę, w myśl której nielegalne decyzje Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej mają być uważane za zastępujące postanowienia Regulaminu Radiokomunikacyjnego, pogwałciła tym samym postanowienia artykułu 13 Konwencji Telekomunikacyjnej dotyczące obowiązującej mocy tych regulaminów,

Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka w tych warunkach pozostawia otwartą sprawę przyjęcia postanowień Konwencji Telekomunikacyjnej dotyczących Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości, jak również sprawę przyjęcia Regulaminu Radiokomunikacyjnego.

V

W imieniu Ludowej Republiki Bułgarii:

Podpisując Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną w Buenos-Aires delegacja Ludowej Republiki Bułgarii oświadcza:

1. Uchwała Konferencji Pełnomocników, zgodnie z którą przedstawiciele Kuomintangu mają prawo podpisać Konwencję Telekomunikacyjną, jest nielegalna, gdyż w rzeczywistości nie reprezentują oni Chin. Prawo podpisania Konwencji mają jedynie przedstawiciele mianowani przez Centralny Rząd Chińskiej Republiki Ludowej.

Władze bońskie nie reprezentują całych Niemiec, w związku z czym podpisanie Konwencji Telekomunikacyjnej przez przedstawicieli tych władz jest nielegalne. Rząd Nie-

ayant trait au Règlement télégraphique ou au Règlement additionnel des radiocommunications visés à l'article 12 de présente Convention.

III

Pour la Fédération de l'Australie:

La délégation de l'Australie déclare que la signature de la présente Convention par l'Australie est donnée sous réserve que ce pays n'accepte pas d'être lié par le Règlement téléphonique mentionné à l'article 12 de ladite Convention.

IV

Pour la République Socialiste Soviétique de Biélorussie:
tenant compte

de ce que, sur la base de l'article 47 du Règlement de radiocommunications qui complète la Convention des télécommunications, l'entrée en vigueur de la partie la plus importante de ce Règlement est subordonnée aux décisions de la future Conférence administrative spéciale mentionnée dans cet article;

ayant en vue

que, lors de l'adoption des décisions de la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications (C.A.E.R.), en 1951, les dispositions de l'article 47 du Règlement des radiocommunications ont été violées et que, par conséquent, les décisions ci-dessus de la C.A.E.R. sont illégales.

prenant de même en considération

le fait que la Conférence de plénipotentiaires de 1951 en adoptant la Résolution selon laquelle ces décisions illégales de la C.A.E.R. sont considérées comme remplaçant les dispositions du Règlement des radiocommunications, a violé par cela les dispositions de l'article 13 de la Convention de télécommunications relatives au caractère obligatoire de ces règlements,

la République Socialiste Soviétique de Biélorussie, dans ces conditions, laisse ouverte la question d'accepter les dispositions de la Convention des télécommunications relatives au Comité international d'enregistrement des fréquences ainsi que la question d'adopter le Règlement des radiocommunications.

V

Pour la République Populaire de Bulgarie:

Au moment de la signature de la Convention des télécommunications de Buenos Aires, la délégation de la République Populaire de Bulgarie déclare:

1. La décision de la Conférence de plénipotentiaires selon laquelle les représentants du Kuomintang ont le droit de signer la Convention des télécommunications est illégale, étant donné qu'en réalité ils ne représentent pas la Chine. Ont seulement le droit de signer la Convention les représentants nommés par le Gouvernement central populaire de la République Populaire de Chine.

Les autorités de Bonn ne représentent pas l'Allemagne entière et c'est pourquoi la signature de la Convention des télécommunications par ses représentants est illégale. L'

mieckiej Republiki Demokratycznej przystąpił do Konwencji Atlantic City zgodnie z procedurą przewidzianą w Protokole Dodatkowym II tejże Konwencji. W tych okolicznościach Niemiecka Republika Demokratyczna jest uczestnikiem Konwencji Atlantic City i pełnoprawnym członkiem Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

Uchwała Konferencji Pełnomocników, zgodnie z którą przedstawiciele Wietnamu Bao-Dai'a i Korei Południowej mają prawo podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej, jest nielegalna, ponieważ wspomniani przedstawiciele w rzeczywistości nie reprezentują ani Wietnamu, ani Korei.

2. Nowa Międzynarodowa Lista Częstotliwości, przewidziana w artykule 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego (Atlantic City), nie została jeszcze opracowana ani zatwierdzona. W tych okolicznościach uchwały powzięte przez Nadzwyczajną Administracyjną Konferencję Radiokomunikacyjną są nielegalne, ponieważ są one sprzeczne z Regulaminem Radiokomunikacyjnym.

Biorąc pod uwagę powyższe delegacja Ludowej Republiki Bułgarii oświadcza, że uchwała nr 30 powzięta przez Konferencję Pełnomocników w Buenos-Aires, zgodnie z którą nielegalne uchwały Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej uznane zostały za zastępujące postanowienia Regulaminu Radiokomunikacyjnego, jest sprzeczna z postanowieniami obowiązującej Konwencji, gwałci normalną procedurę rewizji regulaminów i w wyniku tego nie może być przyjęta przez Ludową Republikę Bułgarii.

W tych okolicznościach Ludowa Republika Bułgarii oświadcza, że sprawa przyjęcia Regulaminu Radiokomunikacyjnego pozostaje otwarta.

Ludowa Republika Bułgarii zastrzega sobie również prawo przyjęcia lub odrzucenia postanowień artykułu 6 Konwencji.

VI

W imieniu Kanady:

Podpisując niniejszą Konwencję Kanada zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia paragrafu 2 (1) artykułu 12 Konwencji Telekomunikacyjnej w Buenos-Aires. Kanada uznaje zobowiązania nałożone przez Regulamin Radiokomunikacyjny i Regulamin Telegraficzny, dołączone do tej Konwencji, lecz nie przyjmuje w chwili obecnej zobowiązań wynikających z Dodatkowego Regulaminu Radiokomunikacyjnego, jak i z Regulaminu Telefonicznego.

VII

W imieniu Chin:

Delegacja Republiki Chińskiej na Konferencję Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego w Buenos-Aires jest jedyną legalną reprezentacją Chin na tej Konferencji i uznana za taką przez wspomnianą Konferencję. Wszelkie oświadczenia lub zastrzeżenia złożone w związku z niniejszą Konwencją lub dołączone do tej Konwencji, poczynione przez różnych członków Związku, i które nie dadzą się pogodzić z pozycją Republiki Chińskiej, przedstawioną powyżej, są nielegalne i wobec tego niebyle i nieważne. W stosunku do tych członków Związku Republika Chińska podpisując niniejszą Konwencję nie przyjmuje żadnego zobowiązania, wynikającego z Konwencji w Buenos-Aires ani z żadnego odnoszącego się do niej Protokołu.

Gouvernement de la République Démocratique allemande a adhéré à la Convention d'Atlantic City conformément à la procédure prévue dans le Protocole additionnel II de la même Convention. Dans ces conditions, la République Démocratique allemande est participant à la Convention d'Atlantic City et Membre de plein droit de l'Union internationale des télécommunications.

La décision de la Conférence de plénipotentiaires d'après laquelle les représentants du Viêt-Nam de Bao-Dai et de la Corée du Sud ont le droit de signer la Convention des télécommunications est illégale, étant donné que lesdits représentants, en réalité, ne représentent pas le Viêt-Nam et la Corée.

2. La nouvelle Liste internationale des fréquences, prévue à l'article 47 du Règlement des radiocommunications (Atlantic City) n'est pas encore ni élaborée, ni approuvée. Ceci dit, les décisions prises par la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications sont illégales, étant donné qu'elles sont en contradiction avec le Règlement des radiocommunications.

Prenant en considération ce qui précède, la délégation de la République Populaire de Bulgarie déclare que la Résolution N° 30 prise par la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires, d'après laquelle les décisions illégales de la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications sont considérées comme remplaçant les dispositions du Règlement des radiocommunications est en contradiction avec les dispositions de la Convention en vigueur, viole la procédure normale de révision des règlements et par conséquent ne peut pas être acceptée par la République Populaire de Bulgarie.

Ceci étant, la République Populaire de Bulgarie déclare que la question concernant l'adoption du Règlement des radiocommunications reste ouverte.

La République Populaire de Bulgarie se réserve également le droit d'accepter ou de ne pas accepter les dispositions de l'article 6 de la Convention.

VI

Pour le Canada:

En signant la présente Convention, le Canada se réserve de ne pas accepter le paragraphe 2 (1) de l'article 12 de la Convention des télécommunications de Buenos Aires. Le Canada reconnaît les obligations du Règlement des radiocommunications et du Règlement télégraphique annexés à cette Convention, mais il n'accepte pas d'être lié actuellement par le Règlement additionnel des radiocommunications, ni par le Règlement téléphonique.

VII

Pour la Chine:

La délégation de la République de Chine à la Conférence de plénipotentiaires de l'Union internationale des télécommunications de Buenos Aires est la seule représentation légitime de la Chine à cette Conférence, et elle a été reconnue comme telle par ladite Conférence. Toutes les déclarations ou réserves soumises à l'occasion de la présente Convention ou jointes à cette Convention, faites par différents Membres de l'Union et qui sont incompatibles avec la position de la République de Chine exposée plus haut sont illégales et, par conséquent, nulles et non avenues. En signant la présente Convention, la République de Chine n'accepte, vis-à-vis de ces Membres de l'Union, aucune obligation provenant de la Convention de Buenos Aires, ni d'aucun Protocole s'y rapportant.

VIII

W imieniu Republiki Kolumbii:

Republika Kolumbii oświadcza formalnie, że podpisując niniejszą Konwencję nie przyjmuje żadnego zobowiązania, odnoszącego się do Regulaminu Telegraficznego ani Regulaminu Telefonicznego, wspomnianych w artykule 12 tej Konwencji.

IX

W imieniu Kuby:

Ze względu na postanowienia artykułu 12 Konwencji Buenos-Aires i biorąc pod uwagę klauzulę zamieszczoną w tymże artykule Republika Kuby oświadcza, że składa formalne zastrzeżenie w sprawie przyjęcia Regulaminu Telegraficznego i Regulaminu Telefonicznego.

X

W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki:

Podpisanie niniejszej Konwencji za i w imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki rozciąga się zgodnie z ich procedurą konstytucyjną na wszystkie terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Stany Zjednoczone Ameryki oświadczenia formalnie, że przez podpisanie niniejszej Konwencji w ich imieniu Stany Zjednoczone Ameryki nie przyjmują żadnego zobowiązania, dotyczącego Regulaminu Telefonicznego lub Dodatkowego Regulaminu Radiokomunikacyjnego, wspomnianych w artykule 12 Konwencji Buenos-Aires.

XI

W imieniu Grecji:

Delegacja grecka oświadcza formalnie, że podpisując niniejszą Konwencję podtrzymuje zastrzeżenia złożone przez Grecję przy podpisywaniu Regulaminów Administracyjnych, wspomnianych w artykule 12 Konwencji Buenos-Aires.

XII

W imieniu Gwatemali:

Fakt podpisania niniejszej Konwencji w imieniu Republiki Gwatemali nie zobowiązuje mojego Rządu do ratyfikacji Konwencji w jej całości, jej tekstu ostatecznego i stosowania, zważywszy, że Kongres Narodowy mojego kraju może złożyć zastrzeżenia, które uważać będzie za konieczne w chwili ratyfikacji.

* * *

Oświadczam w imieniu mojego Rządu, iż ten nie uznaje żadnych skutków finansowych, które mogłyby wynikać z zastrzeżeń poczynionych przez kraje uczestniczące w niniejszej Konwencji.

XIII

W imieniu Węgierskiej Republiki Ludowej:

Podpisując Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną delegacja Węgierskiej Republiki Ludowej oświadcza, co następuje:

VIII

Pour la République de Colombie:

La République de Colombie déclare formellement qu'en signant la présente Convention, elle n'accepte aucune obligation ayant trait au Règlement télégraphique, ni au Règlement téléphonique visés à l'article 12 de ladite Convention.

IX

Pour Cuba:

Etant donné les dispositions de l'article 12 de la Convention de Buenos Aires, et considérant la clause contenue dans ce même article, la République de Cuba déclare qu'elle fait une réserve formelle au sujet de l'acceptation du Règlement télégraphique et du Règlement téléphonique.

X

Pour les Etats-Unis d'Amérique:

La signature de la présente Convention pour et au nom des Etats-Unis d'Amérique vaut aussi, conformément à la procédure constitutionnelle, pour tous les Territoires des Etats-Unis d'Amérique.

Les Etats-Unis d'Amérique déclarent formellement que, par la signature de la présente Convention en leur nom, les Etats-Unis d'Amérique n'acceptent aucune obligation concernant le Règlement téléphonique ou le Règlement additionnel des radiocommunications, visés à l'article 12 de la Convention de Buenos Aires.

XI

Pour la Grèce:

La délégation hellénique déclare formellement, qu'en signant la présente Convention, elle maintient les réserves faites par la Grèce lors de la signature des Règlements administratifs visés à l'article 12 de la Convention de Buenos Aires.

XII

Pour le Guatemala:

Le fait de signer la présente Convention au nom de la République du Guatemala n'oblige pas mon Gouvernement à la ratifier dans sa totalité, rédaction finale et application, étant entendu que le Congrès national de mon pays pourra présenter les réserves qu'il estimera nécessaires au moment de la ratification.

* * *

Je déclare au nom de mon Gouvernement que celui-ci n'acceptera aucune incidence financière qui pourrait résulter des réserves faites par les pays participant à la présente Conférence.

XIII

Pour la République Populaire Hongroise:

Au moment de procéder à la signature de la Convention internationale des télécommunications, la délégation de la République Populaire Hongroise déclare ce qui suit:

Zważywszy, iż Konferencja Pełnomocników w Buenos Aires powzięła uchwałę, w myśl której nielegalne decyzje Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej zastępują postanowienia Konwencji dotyczące rewizji Regulaminów,

Węgierska Republika Ludowa nie zgadzając się z uchwałą nr 30, powziętą przez Konferencję Pełnomocników, zastrzega sobie prawo uważać za otwartą sprawę przyjęcia Regulaminu Radiokomunikacyjnego oraz sprawę ustosunkowania się do Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości.

* * *

Delegacja Węgierskiej Republiki Ludowej podpisując Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną składa następujące oświadczenie:

1. Uchwała Konferencji Pełnomocników w Buenos-Aires przyznająca prawo podpisania Konwencji przedstawicielom Kuomintangu jest nielegalna, ponieważ jedynymi prawowitymi przedstawicielami są przedstawiciele mianowani przez Centralny Ludowy Rząd Chińskiej Republiki Ludowej i oni jedynie mają prawo podpisu w imieniu Chin.

2. Tak zwani przedstawiciele Wietnamu Bao-Dai'a i Korei Południowej nie reprezentują w rzeczywistości Wietnamu i Korei i wobec tego ich udział w pracach Konferencji, zarówno jak i uchwała upoważniająca ich do podpisania Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej są nielegalne.

3. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej, który przystąpił do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej (Atlantic City) zgodnie z przewidzianą procedurą, jest niezaprzeczalnie pełnoprawnym członkiem Związku.

Władze bońskie nie reprezentują całych Niemiec, wobec tego podpisanie Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej (Buenos-Aires) przez przedstawicieli tych władz jest nielegalne.

XIV

W imieniu Republiki Indonezji:

Podpisując niniejszą Konwencję w imieniu Rządu Republiki Indonezji delegacja indonezyjska na Konferencję Pełnomocników w Buenos-Aires zastrzega swoje prawa co do użycia w dokumentach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego i w załączniku 1 do niniejszej Konwencji nazwy „Nowa Gwinea” pod nagłówkiem „Holandia”, ponieważ (Zachodnia) Nowa Gwinea jest ciągle terytorium spornym.

XV

W imieniu Iraku:

Delegacja Iraku składa następujące zastrzeżenia:

1. Zastrzega prawo swojego Rządu do przyjęcia lub odrzucenia Regulaminu Telefonicznego, Regulaminu Telegraficznego i Dodatkowego Regulaminu Radiokomunikacyjnego, wspomnianych w artykule 12 Konwencji Buenos-Aires.

2. Zastrzega prawo swojego Rządu do wzięcia udziału lub do odmówienia udziału w każdym tymczasowym układzie zawartym przez Radę Administracyjną na mocy postanowień ustępu b) 1° paragrafu 12 oraz ustępu g) paragrafu 1 artykułu 9.

Considérant que la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires a adopté une résolution selon laquelle les décisions illégales de la C.A.E.R. remplacent les dispositions de la Convention relatives à la révision des Règlements,

la République Populaire Hongroise étant en désaccord avec la résolution N° 30 prise par la Conférence de plénipotentiaires, se réserve le droit de considérer les questions de l'adoption du Règlement des radiocommunications et celle relative à l'I.F.R.B. comme des questions ouvertes.

* * *

La délégation de la République Populaire Hongroise, au moment de la signature de la Convention internationale des télécommunications fait la déclaration suivante:

1. La décision de la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires, d'octroyer le droit de signer la Convention aux représentants du Kuomintang est illégale, car les seuls représentants légitimes sont ceux nommés par le Gouvernement central populaire de la République Populaire de Chine et eux seuls ont le droit de signer au nom de la Chine.

2. Les soi-disant représentants du Viêt-Nam de Bao-Dai et de la Corée du Sud ne représentent pas en réalité le Viêt-Nam et la Corée et, de ce fait, leur participation aux travaux de la Conférence ainsi que la décision de les autoriser à signer la Convention internationale des télécommunications sont illégales.

3. Le Gouvernement de la République Démocratique d'Allemagne, ayant adhéré à la Convention internationale des télécommunications d'Atlantic City, conformément à la procédure prévue, est sans contestation Membre de plein droit de l'Union.

Les autorités de Bonn ne représentent pas toute l'Allemagne, et, par conséquent, la signature de la Convention internationale des télécommunications de Buenos Aires par les représentants de ces autorités est illégale.

XIV

Pour la République d'Indonésie:

En signant la présente Convention au nom du Gouvernement de la République d'Indonésie, la délégation indonésienne à la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires réserve ses droits pour ce qui est de la mention, dans les documents de l'U.I.T. et dans l'annexe 1 à la présente Convention, du nom de la Nouvelle-Guinée à la suite et au-dessous du nom des Pays-Bas, étant donné que la Nouvelle-Guinée (occidentale) est toujours un territoire contesté.

XV

Pour l'Iraq:

La délégation de l'Iraq fait les réserves suivantes:

1. Elle réserve le droit de son Gouvernement d'accepter ou non le Règlement téléphonique, le Règlement télégraphique et le Règlement additionnel des radiocommunications, visés à l'article 12 de la Convention de Buenos Aires.

2. Elle réserve le droit de son Gouvernement d'accepter de participer, ou de refuser d'être associé, à tout accord provisoire conclu par le Conseil d'administration en vertu des dispositions de l'article 5, paragraphe 12, alinéa b) 1° et de l'article 9, paragraphe 1, alinéa g).

XVI

W imieniu Państwa Izrael:

Delegacja Państwa Izrael nie może przyjąć zastrzeżeń złożonych przez delegacje Afganistanu, Arabii Saudyjskiej, Egiptu, Iraku, Jordanii, Libanu, Pakistanu, Syrii i Jemenu w sprawie Izraela i zastrzega prawo swojego Rządu do przedsięwzięcia wszelkich właściwych środków, które może on uznać za potrzebne dla ochrony interesów Państwa Izrael przy stosowaniu niniejszej Konwencji i Regulaminów do niej dołączonych w odniesieniu do wyżej wspomnianych członków.

XVII

W imieniu Włoch i Austrii:

Włochy i Austria zastrzegają sobie prawo przedsięwzięcia wszelkich kroków, jakie uznają za konieczne dla zabezpieczenia swoich interesów, jeśli członkowie lub członkowie stowarzyszeni nie będą brali udziału w wydatkach Związku zgodnie z postanowieniami Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej (Buenos-Aires, 1952) i jeżeli zastrzeżenia innych krajów mogłyby naruszyć działalność ich służb telekomunikacyjnych.

XVIII

W imieniu Królestwa Haszemickiego Jordanii:

Delegacja Królestwa Haszemickiego Jordanii czyni następujące zastrzeżenia:

1. Delegacja zastrzega prawo swojego Rządu do przyjęcia lub odrzucenia Regulaminu Telefonicznego, Regulaminu Telegraficznego i Dodatkowego Regulaminu Radiokomunikacyjnego, wspomnianych w art. 12 Konwencji Buenos-Aires.

2. Delegacja zastrzega prawo swojego Rządu do zgody na uczestnictwo lub odmowy przyłączenia się do każdego tymczasowego układu zawartego przez Radę Administracyjną na mocy postanowień ustępu b) 1° paragrafu 12 artykułu 5 i ustępu g) paragrafu 1 artykułu 9.

XIX

W imieniu Meksyku:

Podpisując Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną (Buenos-Aires) delegacja Meksyku oświadcza, co następuje:

1. Podpis ten nie nakłada na Rząd Meksyku żadnego zobowiązania dotyczącego Regulaminu Telegraficznego, Regulaminu Telefonicznego ani Dodatkowego Regulaminu Radiokomunikacyjnego, wspomnianych w ustępach (1) i (2) paragrafu 2 artykułu 12 tej Konwencji.

2. Delegacja nie przyjmuje do wiadomości żadnego zastrzeżenia ze strony jakiegokolwiek kraju, które mogłoby spowodować bezpośrednio lub pośrednio zwiększenie udziału Meksyku w ponoszeniu kosztów poza granicę ustaloną przez Konwencję.

XX

W imieniu Pakistanu:

Podpisując niniejszą Konwencję w imieniu swojego kraju delegacja Pakistanu oświadcza formalnie, że Pakistan nie może przyjąć żadnego zobowiązania wynikającego z Regulaminu Telefonicznego, wspomnianego w artykule 12 Konwencji Buenos-Aires.

XVI

Pour l'Etat d'Israël:

La délégation de l'Etat d'Israël ne peut pas accepter la réserve faite par les délégations de l'Afghanistan, de l'Arabie Saoudite, de l'Egypte, de l'Iraq, de la Jordanie, du Liban, du Pakistan, de la Syrie et du Yémen au sujet d'Israël, et réserve le droit de son Gouvernement de prendre toutes les mesures appropriées qu'il pourra juger utiles pour la sauvegarde des intérêts de l'Etat d'Israël à l'occasion de l'application de la présente Convention et des Règlements qui lui sont annexés en tant qu'il s'agit des pays Membres ci-dessus.

XVII

Pour l'Italie et l'Autriche:

L'Italie et l'Autriche se réservent le droit de prendre toutes mesures qu'elles estimeront nécessaires pour assurer leurs intérêts si des Membres ou des Membres associés ne contribuent pas aux dépenses de l'Union sur la base des dispositions de la Convention internationale des télécommunications de Buenos Aires (1952) et si les réserves d'autres pays peuvent compromettre leurs services de télécommunication.

XVIII

Pour le Royaume Hachémite de Jordanie:

La délégation du Royaume Hachémite de Jordanie fait les réserves suivantes:

1. Elle réserve le droit de son Gouvernement d'accepter ou non le Règlement téléphonique, le Règlement télégraphique et le Règlement additionnel des radiocommunications, visés à l'article 12 de la Convention de Buenos Aires.

2. Elle réserve le droit de son Gouvernement d'accepter de participer, ou de refuser d'être associé, à tout accord provisoire conclu par le Conseil d'administration en vertu des dispositions de l'article 5, paragraphe 12, alinéa b) 1° et de l'article 9, paragraphe 1, alinéa g).

XIX

Pour le Mexique:

En signant la Convention internationale des télécommunications de Buenos Aires, la délégation du Mexique déclare ce qui suit:

1. Cette signature n'impose à son Gouvernement aucune obligation en ce qui concerne le Règlement télégraphique, le Règlement téléphonique, ni le Règlement additionnel des radiocommunications visés à l'article 12, paragraphe 2, alinéas (1) et (2) de ladite Convention.

2. Elle n'accepte de la part d'aucun pays aucune réserve pouvant entraîner directement ou indirectement une augmentation de la contribution du Mexique au-delà de ce qui a été établi dans la Convention.

XX

Pour le Pakistan:

En signant la présente Convention au nom de son pays, la délégation du Pakistan déclare formellement que le Pakistan ne peut accepter aucune obligation dérivant du Règlement téléphonique mentionné dans l'article 12 de la Convention de Buenos Aires.

Z drugiej strony delegacja zastrzega dla swojego Rządu prawo przyjęcia lub odrzucenia postanowień Konwencji dotyczących Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości.

XXI

W imieniu Republiki Filipińskiej:

Podpisując niniejszą Konwencję Republika Filipińska oświadcza formalnie, że obecnie nie może przyjąć zobowiązań wynikających z Regulaminu Telefonicznego i Telegraficznego, wspomnianych w paragrafie 2 artykułu 12 tej Konwencji.

XXII

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

Podpisując Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną sporządzoną w Buenos-Aires delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest upoważniona do złożenia następującego oświadczenia:

1. Delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa za nielegalne uczestnictwo przedstawicieli Kuomintangu w pracach Konferencji Pełnomocników w Buenos-Aires oraz przyznanie im prawa podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej, ponieważ jedynymi prawnymi przedstawicielami Chin są przedstawiciele mianowani przez Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej.

Równie nielegalnym jest udział w Konferencji i upoważnienie do podpisania Konwencji udzielone przedstawicielom Wietnamu Bao-Dai'a i Korei Południowej, ponieważ w rzeczywistości nie reprezentują oni Wietnamu ani Korei.

2. Delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa również za nielegalne uczestnictwo w Konferencji i upoważnienie do podpisania Konwencji udzielone przedstawicielom władz bońskich, które nie reprezentują całych Niemiec, wobec czego nie mają prawa działania w ich imieniu.

Prawo podpisania Konwencji Buenos-Aires powinno być również udzielone przedstawicielom Niemieckiej Republiki Demokratycznej, która jest stroną Konwencji Atlantic City i członkiem Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

3. W chwili podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej Buenos-Aires sprawa przyjęcia Regulaminu Radiokomunikacyjnego przez Polską Rzeczpospolitą Ludową pozostaje otwarta.

4. Delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie może zgodzić się z brzmieniem artykułu 6 Konwencji Buenos-Aires ani z powierzeniem nowych funkcji Międzynarodowej Izbie Rejestracji Częstotliwości.

Dopóki sprawa ta nie zostanie ostatecznie rozpatrzona i uregulowana przez przyszłą konferencję radiokomunikacyjną, Polska Rzeczpospolita Ludowa pozostawia w zawieszeniu sprawę przyjęcia artykułu 6 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej.

5. Polska Rzeczpospolita Ludowa nie będzie uważała się za związaną postanowieniami ustępu b) 1°, paragrafu 12, artykułu 5, jeżeli na podstawie postanowień tego artykułu Rada Administracyjna Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego zawrze z organizacjami międzynarodowymi jakiegokolwiek układ sprzeczny z interesami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

D'autre part, elle réserve le droit de son Gouvernement d'accepter ou de ne pas accepter les dispositions de la Convention relatives à l'I.F.R.B.

XXI

Pour la République des Philippines:

En signant la présente Convention, la République des Philippines déclare formellement qu'elle ne peut, actuellement, accepter d'être liée par les Règlements téléphonique et télégraphique visés au paragraphe 2 de l'article 12 de ladite Convention.

XXII

Pour la République Populaire de Pologne:

Au moment de signer la Convention internationale des télécommunications établie à Buenos Aires, la délégation de la République Populaire de Pologne est autorisée à déclarer ce qui suit:

1. La délégation de la République Populaire de Pologne considère comme illégal que les représentants des gens du Kuomintang participent aux travaux de la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires et que le droit de signer la Convention des télécommunications leur soit accordé, car les seuls représentants légitimes de la Chine sont ceux qui ont été nommés par le Gouvernement central du peuple de la République Populaire de Chine.

De même sont illégales la participation à la Conférence et l'autorisation de signer la Convention accordées aux représentants du Viêt-Nam de Bao-Dai et de la Corée du Sud, car, en réalité, ceux-ci ne représentent pas le Viêt-Nam et la Corée.

2. La délégation de la République Populaire de Pologne considère également comme illégales la participation à la Conférence et l'autorisation de signer la Convention accordées aux représentants des autorités de Bonn, qui ne représentent pas toute l'Allemagne et, par conséquent, n'ont pas le droit d'agir en son nom.

Le droit de signer la Convention de Buenos Aires doit être également accordé aux représentants de la République Démocratique d'Allemagne, qui est partie de la Convention d'Atlantic City et Membre de l'U.I.T.

3. Au moment de signer la Convention des télécommunications de Buenos Aires, la question de l'adoption du Règlement des radiocommunications reste en suspens pour la République Populaire de Pologne.

4. La délégation de la République Populaire de Pologne ne peut pas être d'accord sur la teneur de l'article 6 de la Convention de Buenos Aires, ni sur le fait que l'I.F.R.B. soit chargé de nouvelles fonctions.

Jusqu'à ce que cette question soit définitivement examinée et réglée par la prochaine Conférence des radiocommunications, la République Populaire de Pologne laisse en suspens la question d'accepter l'article 6 de la Convention internationale des télécommunications.

5. La République Populaire de Pologne ne se considérera pas liée par les dispositions de l'article 5, paragraphe 12, alinéa b) 1°, si, sur la base des dispositions de cet article, le Conseil d'administration de l'U.I.T. conclut avec des organisations internationales un accord quelconque contraire aux intérêts de la République Populaire de Pologne.

6. Podpisując niniejszą Konwencję Telekomunikacyjną delegacja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zastrzega dla swego Rządu prawo zgłoszenia wszelkich dodatkowych uznanych za konieczne zastrzeżeń do Konwencji i jej wszystkich załączników przed jej ostateczną ratyfikacją przez Polską Rzeczpospolitą Ludową.

XXIII

W imieniu Niemieckiej Republiki Federalnej:

W odniesieniu do zastrzeżeń niektórych delegacji, dotyczących Niemiec, delegacja Republiki Federalnej Niemiec oświadcza formalnie, że Rząd Republiki Federalnej Niemiec jest jedynym prawnie utworzonym Rządem, mogącym przemawiać w imieniu Niemiec i reprezentować lud niemiecki w sprawach międzynarodowych.

XXIV

W imieniu Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej: zważywszy,

że na podstawie artykułu 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, który uzupełnia Konwencję Telekomunikacyjną, wejście w życie najważniejszej części Regulaminu uzależnione jest od decyzji przyszłej specjalnej konferencji administracyjnej, o której mowa w tym artykule,

mając na uwadze,

że z chwilą przyjęcia uchwał Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej (CAER) z 1951 r. postanowienia artykułu 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego zostały pogwałcone i że w następstwie tego uchwały powyższe CAER są nielegalne;

biorąc również pod uwagę

fakt, że Konferencja Pełnomocników z 1952 r. podejmując uchwałę, w myśl której nielegalne decyzje CAER mają być uważane za zastępujące postanowienia Regulaminu Radiokomunikacyjnego, pogwałciła tym samym postanowienia artykułu 13 Konwencji Telekomunikacyjnej dotyczące obowiązujących mocy tych regulaminów,

Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka w tych warunkach pozostawia otwartą sprawę przyjęcia postanowień Konwencji Telekomunikacyjnej, dotyczących Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości, jak również sprawę przyjęcia Regulaminu Radiokomunikacyjnego.

XXV

W imieniu Rumuńskiej Republiki Ludowej:

Podpisując niniejszą Konwencję delegacja Rumuńskiej Republiki Ludowej oświadcza, co następuje:

1. 1) Konferencja Pełnomocników w Buenos-Aires zdecydowała nielegalnie udzielić podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej tak zwanej chińskiej delegacji, wysłanej przez Kuomintang.

Jedynymi prawowitymi przedstawicielami Chin, mający mi prawo podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej, są przedstawiciele wyznaczeni przez Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej.

6. En signant la présente Convention des télécommunications, la délégation de la République Populaire de Pologne réserve à son Gouvernement le droit de présenter ultérieurement toutes les réserves supplémentaires qu'il jugera nécessaires au sujet de la teneur de la Convention et de toutes ses annexes, avant sa ratification finale par la République Populaire de Pologne.

XXIII

Pour la République Fédérale d'Allemagne:

Quant aux réserves de quelques délégations concernant l'Allemagne, la délégation de la République Fédérale d'Allemagne déclare formellement que le Gouvernement de la République Fédérale d'Allemagne est le seul gouvernement légalement constitué pouvant parler au nom de l'Allemagne et représenter le peuple allemand dans les affaires internationales.

XXIV

Pour la République Socialiste Soviétique de l'Ukraine: tenant compte

de ce que sur la base de l'article 47 du Règlement des radiocommunications qui complète la Convention des télécommunications, l'entrée en vigueur de la partie la plus importante de ce Règlement est subordonnée aux décisions de la future Conférence administrative spéciale mentionnée dans cet article;

ayant en vue

que, lors de l'adoption des décisions de la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications (C.A.E.R.) en 1951 les dispositions de l'article 47 du Règlement des radiocommunications ont été violées et que par conséquent les décisions ci-dessus de la C.A.E.R. sont illégales;

prenant de même en considération

le fait que la Conférence de plénipotentiaires de 1952, en adoptant la résolution selon laquelle ces décisions illégales de la C.A.E.R. sont considérées comme remplaçant les dispositions du Règlement des radiocommunications, a violé par cela les dispositions de l'article 13 de la Convention des télécommunications relatives au caractère obligatoire des Règlements,

La République Socialiste Soviétique de l'Ukraine, dans ces conditions, laisse ouverte la question d'accepter les dispositions de la Convention des télécommunications relatives au Comité international d'enregistrement des fréquences ainsi que la question d'adopter le Règlement des radiocommunications.

XXV

Pour la République Populaire Roumaine:

En signant la présente Convention, la délégation de la République Populaire Roumaine déclare ce qui suit:

1. 1) La Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires a illégalement décidé de donner le droit de signer la Convention des télécommunications à la soi-disant délégation de la Chine, envoyée par le Kuomintang.

Les seuls représentants légitimes de la Chine, ayant droit de signer la Convention des télécommunications sont les représentants désignés par le Gouvernement central populaire de la République Populaire de Chine,

2) Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej przystąpił prawomocnie do Konwencji Telekomunikacyjnej Atlantic City z 1947 r., a zatem jest stroną Konwencji Telekomunikacyjnej z 1947 r. i korzysta z wszelkich praw członka Związku.

Władze bońskie nie reprezentują całych Niemiec, w związku z czym decyzja konferencji udzielająca przedstawicielom władz bońskich prawa podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej jest nielegalna.

3) Prawo podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej Buenos-Aires przyznane przedstawicielom Wietnamu Bao-Dai'a i przedstawicielom Korei Południowej jest nielegalne, ponieważ są oni wysłani przez rządy marionetkowe, które w rzeczywistości nie reprezentują Wietnamu i Korei.

2. Konferencja Pełnomocników Buenos-Aires z 1952 r. pogwałciwszy procedurę ustanowioną przez obowiązującą Konwencję co do rewizji Regulaminów powzięła uchwałę, mocą której nielegalne uchwały Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej z 1951 r., powzięte z pogwałceniem artykułu 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego uzupełniającego Konwencję, zastępują postanowienia tego Regulaminu.

W tych okolicznościach delegacja Rumuńskiej Republiki Ludowej zastrzega dla swojego Rządu prawo przyjęcia lub odrzucenia Regulaminu Radiokomunikacyjnego, artykułu 6 Konwencji i innych postanowień, dotyczących Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości.

Delegacja zastrzega sobie również prawo niebrania pod uwagę uchwały nr 30 Konferencji Pełnomocników w Buenos-Aires.

XXVI

W imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:

Oświadczamy, że podpisy nasze za Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii odnoszą się również do wysp anglo-normandzkich i wyspy Man, jak również do Brytyjskiej Afryki Wschodniej.

XXVII

W imieniu Czechosłowacji:

Podpisując Międzynarodową Konwencję Telekomunikacyjną delegacja Czechosłowacji oświadcza formalnie, co następuje:

1. Obecność przedstawicieli Kuomintangu na Konferencji Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego w Buenos-Aires i podpisanie Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej przez przedstawicieli Kuomintangu w imieniu Chin jest nielegalne ze względu na to, że jedyne prawowite przedstawicielami Chin, mającymi prawo podpisania wspomnianej wyżej Konwencji w imieniu Chin, są przedstawiciele wyznaczeni przez Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej.

Czechosłowacja kwestionuje również prawo przedstawicieli Korei Południowej i Wietnamu Bao-Dai'a do podpisania niniejszej Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej w imieniu krajów Korei i Wietnamu, ze względu na to, że nie reprezentują oni w rzeczywistości tych krajów.

Czechosłowacja nie uznaje podpisania Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej przez przedstawicieli władz bońskich w imieniu całych Niemiec i oświadcza, że Niemiecka Republika Demokratyczna, która prawidłowo przystąpiła do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej Atlantic City z 1947 r. powinna być uważana jako pełnoprawny członek Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.

2) Le Gouvernement de la République Démocratique d'Allemagne a adhéré légalement à la Convention des télécommunications d'Atlantic City de 1947, et ainsi il est partie à la Convention des télécommunications de 1947 et jouit de tous les droits des Membres de l'Union.

Les autorités de Bonn ne représentent pas toute l'Allemagne et, par conséquent, la décision de la Conférence qui a donné le droit à ses représentants de signer la Convention des télécommunications est illégale.

3) Le droit de signer la Convention des télécommunications de Buenos Aires attribué aux représentants du Viêt-Nam de Bao-Dai et de la Corée du Sud est illégal étant donné qu'ils sont envoyés par des gouvernements fantoches qui ne représentent pas en réalité le Viêt-Nam et la Corée.

2. La Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires de 1952, ayant violé la procédure établie par la Convention en vigueur relative à la révision des Règlements, a adopté une résolution selon laquelle les décisions illégales de la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications de 1951 — prises en violation de l'article 47 du Règlement des radiocommunications qui complète la Convention — remplacent les dispositions de ce Règlement.

La délégation de la République Populaire Roumaine, dans ces conditions, réserve le droit de son Gouvernement d'accepter ou non le Règlement des radiocommunications, l'article 6 de la Convention et autres dispositions relatives à l'I.F.R.B.

Elle réserve également le droit de ne pas prendre en considération la résolution N° 30 de la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires.

XXVI

Pour le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord:

Nous déclarons que nos signatures en ce qui concerne le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord s'appliquent aux Iles Anglo-Normandes et à l'île de Man, ainsi qu'à l'Afrique orientale britannique.

XXVII

Pour la Tchécoslovaquie:

Au moment de procéder à la signature de la Convention internationale des télécommunications, la délégation tchécoslovaque déclare formellement ce qui suit:

1. La présence des représentants du Kuomintang à la Conférence de plénipotentiaires de l'Union internationale des télécommunications à Buenos Aires et la signature de la Convention internationale des télécommunications par les représentants du Kuomintang au nom de la Chine ne sont pas légales vu que les seuls représentants légitimes de la Chine ayant le droit de signer la susdite Convention au nom de la Chine sont les représentants désignés par le Gouvernement populaire central de la République populaire de Chine.

La Tchécoslovaquie conteste également le droit de signer la présente Convention internationale des télécommunications aux représentants de la Corée du Sud et du Viêt-Nam de Bao-Dai au nom des pays de Corée et de Viêt-Nam, respectivement, vu qu'ils ne représentent pas, en effet, ces pays.

La Tchécoslovaquie n'accepte pas la signature de la Convention internationale des télécommunications par les représentants des autorités de Bonn au nom de l'ensemble de l'Allemagne et elle déclare que la République Démocratique d'Allemagne qui a dûment adhéré à la Convention internationale des télécommunications d'Atlantic City, 1947, doit être considérée comme Membre de l'Union internationale des télécommunications de plein droit.

2. Czechosłowacja nie przyjmuje również uchwał Konferencji Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego w Buenos-Aires dotyczących Układu Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej w Genewie z 1951 r., ponieważ uchwały te zmierzają do legalizacji wspomnianego układu, sprzecznego z artykułem 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego Atlantic City 1947 i zastrzega sobie prawo ścisłego stosowania się do postanowień artykułu 47 tego Regulaminu.

3. Czechosłowacja nie zgadza się z uchwałami Konferencji Pełnomocników Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego w Buenos-Aires w odniesieniu do Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości i zastrzega sobie prawo przyjęcia lub odrzucenia w całości lub w części artykułu 6 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej.

XXVIII

W imieniu Turcji:

1. Ze względu na postanowienia artykułu 12 nowej Konwencji Buenos-Aires oświadczam formalnie w imieniu mojej delegacji, że zastrzeżenia poczynione uprzednio w imieniu Rządu tureckiego dotyczące Regulaminów wymienionych w tym artykule pozostają nadal w mocy.

2. Podpisując Akty końcowe Konwencji Buenos-Aires oświadczam formalnie w imieniu Rządu Republiki Tureckiej, że Rząd mój nie może zgodzić się na żadne uboczne obciążenie finansowe, które mogłoby wynikać z zastrzeżeń lub kontrzastrzeżeń, jakie mogą być poczynione przez jakąkolwiek inną delegację uczestniczącą w niniejszej Konferencji.

XXIX

W imieniu Unii Południowo-Afrykańskiej i Terytorium Afryki Południowo-Zachodniej:

Delegacja Unii Południowo-Afrykańskiej i Terytorium Afryki Południowo-Zachodniej oświadcza, że podpisanie niniejszej Konwencji przez Unię Południowo-Afrykańską i Terytorium Afryki Południowo-Zachodniej zostało dokonane z zastrzeżeniem, że Unia Południowo-Afrykańska i Terytorium Afryki Południowo-Zachodniej nie uważają się za związane Regulaminem Telefonicznym, wspomnianym w artykule 12 tej Konwencji.

XXX

W imieniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich: zważywszy,

że na podstawie artykułu 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, który uzupełnia Konwencję Telekomunikacyjną, wejście w życie najważniejszej części Regulaminu uzależnione jest od decyzji przyszłej specjalnej konferencji administracyjnej, o której mowa w tym artykule;

mając na uwadze,

że z chwilą przyjęcia uchwał Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej (CAER) z 1951 r. postanowienia artykułu 47 Regulaminu Radiokomunikacyjnego zostały pogwałcone i że w następstwie tego uchwały powyższe Nadzwyczajnej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej są nielegalne;

2. La Tchécoslovaquie n'accepte pas les décisions de la Conférence de plénipotentiaires de l'Union internationale des télécommunications de Buenos Aires relatives à l'Accord de la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications de Genève, 1951, vu que ces décisions tendent à légaliser ledit Accord qui est en contradiction avec l'article 47 du Règlement des radiocommunications d'Atlantic City, 1947, et elle se réserve le droit de se conformer strictement aux dispositions de l'article 47 de ce Règlement.

3. La Tchécoslovaquie n'est pas d'accord avec les décisions de la Conférence de plénipotentiaires de l'Union internationale des télécommunications à Buenos Aires relatives au Comité international d'enregistrement des fréquences et elle se réserve le droit d'accepter ou de ne pas accepter l'article 6 de la Convention internationale des télécommunications, soit dans son ensemble, soit en partie.

XXVIII

Pour la Turquie:

1. Vu les dispositions de l'article 12 de la nouvelle Convention de Buenos Aires, je tiens à déclarer formellement, au nom de ma délégation que les réserves faites antérieurement au nom du Gouvernement turc concernant les Règlements énumérés dans cet article doivent continuer à produire leurs effets.

2. Au moment de signer les Actes finals de la Convention de Buenos Aires, je déclare formellement au nom du Gouvernement de la République de Turquie que mon Gouvernement ne peut accepter aucune incidence financière qui pourrait résulter des réserves ou contre réserves qui seraient éventuellement faites par n'importe quelle autre délégation participant à la présente Conférence.

XXIX

Pour l'Union de l'Afrique du Sud et le territoire de l'Afrique du Sud-Ouest:

La délégation de l'Union de l'Afrique du Sud et du territoire de l'Afrique du Sud-Ouest déclare que la signature de la présente Convention par l'Union de l'Afrique du Sud et le territoire de l'Afrique du Sud-Ouest est donnée sous réserve que l'Union de l'Afrique du Sud et le territoire de l'Afrique du Sud-Ouest n'acceptent pas d'être liés par le Règlement téléphonique visé à l'article 12 de ladite Convention.

XXX

Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques: tenant compte

de ce que, sur la base de l'article 47 du Règlement des radiocommunications qui complète la Convention des télécommunications, l'entrée en vigueur de la partie la plus importante de ce Règlement est subordonnée aux décisions de la future Conférence administrative spéciale mentionnée dans cet article;

ayant en vue

que, lors de l'adoption des décisions de la Conférence administrative extraordinaire des radiocommunications (C.A.E.R.) en 1951, les dispositions de l'article 47 du Règlement des radiocommunications ont été violées et que, par conséquent, les décisions ci-dessus de la C.A.E.R. sont illégales;

biorąc również pod uwagę

fakt, że Konferencja Pełnomocników z 1952 r. podejmując uchwałę, w myśl której nielegalne decyzje CAER mają być uważane za zastępujące postanowienia Regulaminu Radiokomunikacyjnego, pogwałciła tym samym postanowienia artykułu 13 Konwencji Telekomunikacyjnej dotyczące obowiązującej mocy tych regulaminów,

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich w tych warunkach pozostawia otwartą sprawę przyjęcia postanowień Konwencji Telekomunikacyjnej dotyczących Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości, jak również sprawę przyjęcia Regulaminu Radiokomunikacyjnego.

XXXI

W imieniu Państwa Wietnam:

Podpisując niniejszą Konwencję w imieniu Państwa Wietnam delegacja Wietnamu zastrzega dla swojego Rządu prawo przyjęcia lub odrzucenia:

- każdego zobowiązania odnoszącego się do Regulaminu Telefonicznego wspomnianego w artykule 12, w szczególności w przypadku, gdyby Regulamin ten został rozciągnięty na obszar pozaeuropejski;
- każdego układu tymczasowego zawartego przez Radę Administracyjną z organizacjami międzynarodowymi, który Rząd Wietnamu uzna za sprzeczny ze swoimi interesami.

Poza tym delegacja uznaje formalnie za pozbawione podstaw prawnych i będące w jawnej sprzeczności z Konwencją zastrzeżenia poczynione przez delegacje:

- Ludowej Republiki Bułgarii,
- Węgierskiej Republiki Ludowej,
- Rumuńskiej Republiki Ludowej,
- Ludowej Republiki Albanii,
- Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej,
- Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej,
- Czechosłowacji,
- Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

zaprzeczających przedstawicielowi Rządu Wietnamu, obecnemu na tym zgromadzeniu, prawa podpisania z pełną mocą prawną Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, zgodnie z uchwałą powziętą przez Konferencję Pełnomocników w Buenos-Aires.

XXXII

W imieniu Belgii, Królestwa Kambodży, Chin, Republiki Kolumbii, Konga Belgijskiego i terytorium Ruanda-Urundi, Costa Riki, Kuby, Egiptu, Francji, Grecji, Republiki Indii, Iranu, Iraku, Państwa Izrael, Japonii, Królestwa Haszemickiego Jordanii, Libanu, Monako, Portugalii, Protektoratów Francuskich Maroka i Tunisu, Niemieckiej Republiki Federalnej, Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, Szwecji, Konfederacji Szwajcarskiej, Republiki Syryjskiej, terytoriów zamorskich Republiki Francuskiej i terytoriów administrowanych, terytoriów zamorskich Portugalii, Państwa Wietnam:

prenant de même en considération

le fait que la Conférence de plénipotentiaires de 1952, en adoptant la résolution selon laquelle ces décisions illégales de la C.A.E.R. sont considérées comme remplaçant les dispositions du Règlement des radiocommunications, a violé par cela les dispositions de l'article 13 de la Convention des télécommunications relatives au caractère obligatoire des Règlements,

l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques, dans ces conditions, laisse ouverte la question d'accepter les dispositions de la Convention des télécommunications relatives au Comité international d'enregistrement des fréquences ainsi que la question d'adopter le Règlement des radiocommunications.

XXXI

Pour l'Etat du Viêt-Nam:

En signant la présente Convention au nom de l'Etat du Viêt-Nam, la délégation du Viêt-Nam réserve le droit de son Gouvernement d'accepter ou non:

- toute obligation ayant trait au Règlement téléphonique visé à l'article 12 et, en particulier, au cas où ce Règlement serait étendu au régime extra-européen;
- tout accord provisoire conclu par le Conseil d'administration avec les organisations internationales qu'il considère comme contraire à ses intérêts.

En outre, elle considère formellement comme sans fondement du point de vue juridique et en contradiction flagrante avec la Convention, les déclarations faites par les délégations de:

- la République Populaire de Bulgarie
- la République Populaire Hongroise
- la République Populaire Roumaine
- la République Populaire d'Albanie
- la République Populaire de Pologne
- la République Socialiste Soviétique de Biélorussie
- la République Socialiste Soviétique de l'Ukraine
- la Tchécoslovaquie
- l'U.R.S.S.

contestant le droit du représentant du Gouvernement du Viêt-Nam, présent à cette assemblée, de signer, en parfaite légalité, la Convention internationale des télécommunications, conformément à la décision prise par la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires.

XXXII

Pour la Belgique, le Royaume du Cambodge, la Chine, la République de Colombie, le Congo Belge et territoire du Ruanda-Urundi, Costa Rica, Cuba, l'Égypte, la France, la Grèce, la République de l'Inde, l'Iran, l'Iraq, l'Etat d'Israël, le Japon, le Royaume Hachémite de Jordanie, le Liban, Monaco, le Portugal, les Protectorats français du Maroc et de la Tunisie, la République Fédérale d'Allemagne, la République Fédérative Populaire de Yougoslavie, la Suède, la Confédération Suisse, la République Syrienne, les Territoires d'outre-mer de la République Française et territoires administrés comme tels, les Territoires portugais d'outre-mer, l'Etat du Viêt-Nam:

Delegacje niżej podpisane oświadczają w imieniu swoich Rządów, że nie przyjmują żadnych następstw zastrzeżeń pociągających za sobą zwiększenie ich udziałów w wydatkach Związku.

Belgia	Liban
Królestwo Kambodży	Monako
Chiny	Portugalia
Republika Kolumbii	Protectoraty francuskie
Kongo Belgijskie i terytorium Ruanda-Urundi	Maroka i Tunisu
Costa Rica	Niemiecka Republika Federalna
Kuba	Federacyjna Republika Ludowa Jugosławii
Egipt	Szwecja
Francja	Konfederacja Szwajcarska
Grecja	Republika Syryjska
Republika Indii	Terytoria zamorskie Republiki Francuskiej i terytoria administrowane
Iran	Terytoria zamorskie Portugalii
Irak	Państwo Wietnam
Państwo Izrael	
Japonia	
Królestwo Haszemickie Jordanii	

XXXIII

W imieniu Afganistanu, Królestwa Arabii Saudyjskiej, Egiptu, Iraku, Królestwa Haszemickiego Jordanii, Libanu, Pakistanu, Republiki Syryjskiej i Jemenu:

Delegacje Krajów wymienionych powyżej oświadczają, że podpisanie przez nie Konwencji Buenos-Aires, jak również ewentualna przyszła ratyfikacja tego Aktu przez ich Rządy nie jest ważna w stosunku do członka wpisanego do załącznika I wspomnianej Konwencji pod nazwą Izrael i nie oznacza w żadnym razie jego uznania.

XXXIV

W imieniu Egiptu i Republiki Syryjskiej:

Delegacje Egiptu i Republiki Syryjskiej oświadczają w imieniu swoich Rządów, że są przeciwne ustępowi b) 1° paragrafu 12 artykułu 5, jak również ustępowi g) paragrafu 1 artykułu 9, które upowazniają Radę Administracyjną do zawierania w imieniu Związku tymczasowych układów z organizacjami międzynarodowymi. Ich Rządy nie będą związane przez takie układy, jeżeli uważać je będą za sprzeczne ze swoimi interesami.

XXXV

W imieniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej i Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej:

Podpisując Konwencję Telekomunikacyjną delegacje Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej i Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej oświadczają, co następuje:

1. Decyzja Konferencji Pełnomocników przyznająca przedstawicielom Kuomintangu prawo podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej jest nielegalna, zważywszy, że jedynymi przedstawicielami Chin są przedstawiciele mianowani przez Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej i że jedynie oni mają pełne prawo podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej w imieniu Chin.

Les délégations sous-signées déclarent, au nom de leurs Gouvernements respectifs, qu'elles n'acceptent aucune conséquence des réserves ayant pour objet l'augmentation de leur quote-part contributive aux dépenses de l'Union.

Belgique	Liban
Cambodge (Royaume du)	Monaco
Chine	Portugal
Colombie (République de)	Protectorats français du Maroc et de la Tunisie
Congo Belge et territoire du Ruanda-Urundi	République Fédérale d'Allemagne
Costa Rica	République Fédérative Populaire de Yougoslavie
Cuba	Suède
Egypte	Suisse (Confédération)
France	Syrienne (République)
Grèce	Territoires d'outre-mer de la République Française et territoires administrés comme tels
Inde (République de l')	Territoires portugais d'outre-mer
Iran	Viêt-Nam (Etat du)
Irak	
Israël (Etat d')	
Japon	
Jordanie (Royaume Hachémite de)	

XXXIII

Pour l'Afghanistan, le Royaume de l'Arabie Saoudite, l'Egypte, l'Iraq, le Royaume Hachémite de Jordanie, le Liban, le Pakistan, la République Syrienne et le Yémen:

Les délégations des pays ci-dessus déclarent que leur signature de la Convention de Buenos Aires ainsi que la ratification éventuelle ultérieure de cet Acte par leurs Gouvernements respectifs ne sont pas valables vis-à-vis du Membre inscrit à l'annexe I à ladite Convention sous le nom d'Israël et n'impliquent aucunement sa reconnaissance.

XXXIV

Pour l'Egypte et la République Syrienne:

Les délégations de l'Egypte et de la République Syrienne déclarent, au nom de leurs Gouvernements, qu'elles s'opposent au paragraphe 12, alinéa b) 1°, de l'article 5, ainsi qu'au paragraphe 1, alinéa g), de l'article 9, qui autorisent le Conseil d'administration à conclure au nom de l'Union des accords provisoires avec des organisations internationales. Leurs Gouvernements ne seront pas liés par de tels accords s'ils les considèrent comme contraires à leurs intérêts.

XXXV

Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques, pour la République Socialiste Soviétique de l'Ukraine et pour la République Socialiste Soviétique de Biélorussie:

Au moment de signer la Convention des télécommunications, les délégations de l'U.R.S.S., de la R.S.S. de l'Ukraine et de la R.S.S. de Biélorussie déclarent ce qui suit:

1. La décision de la Conférence de plénipotentiaires d'accorder aux gens du Kuomintang le droit de signer la Convention des télécommunications est illégale, étant donné que les seuls représentants légitimes de la Chine sont les représentants nommés par le Gouvernement central populaire de la République populaire de Chine et qu'eux seuls ont le plein droit de signer la Convention des télécommunications au nom de la Chine.

2. Przedstawiciele Wietnamu Bao-Dai'a i Korei Południowej nie reprezentują w rzeczywistości Wietnamu i Korei; z tego względu ich uczestnictwo w pracach Konferencji Pełnomocników oraz fakt przyznania im prawa podpisania Konwencji Telekomunikacyjnej w imieniu Wietnamu i Korei są nielegalne.

3. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej przystąpił do Konwencji Telekomunikacyjnej (Atlantic City, 1947) zgodnie z procedurą przewidzianą w Protokole Dodatkowym do tej Konwencji, w wyniku czego Niemiecka Republika Demokratyczna jest stroną Konwencji Telekomunikacyjnej z 1947 r. i pełnoprawnym członkiem Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego. Władze bońskie nie reprezentują i nie mogą reprezentować całych Niemiec, wobec czego podpisanie przez wspomniane władze Konwencji Telekomunikacyjnej uznane przez Konferencję Pełnomocników w Buenos-Aires jest nielegalne.

XXXVI

W imieniu Federacji Australijskiej, Kanady, Chin, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Republiki Indii, Iraku, Królestwa Haszemickiego Jordanii; Meksyku, Nowej Zelandii, Holandii, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii:

Zważywszy, że niektóre kraje zastrzegły sobie prawo przyjęcia lub odrzucenia postanowień artykułu 6 Konwencji, kraje niżej podpisane zastrzegają sobie prawo podejmowania wszelkich koniecznych środków, w razie potrzeby łącznie z innymi członkami Związku, dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania Międzynarodowej Izby Rejestracji Częstotliwości w przypadku, gdyby kraje, które poczyniły zastrzeżenia, nie przyjęły postanowień artykułu 6 Konwencji.

Federacja Australijska	Meksyk
Kanada	Nowa Zelandia
Chiny	Holandia, Surinam, Antyle
Stany Zjednoczone Ameryki	holenderskie, Nowa
Republika Indii	Gwinea
Irak	Zjednoczone Królestwo
Królestwo Haszemickie	Wielkiej Brytanii i Pół-
Jordanii	nocnej Irlandii

Na dowód czego odnośni pełnomocnicy podpisali ten Protokół Końcowy w jednym egzemplarzu w językach: angielskim, chińskim, hiszpańskim, francuskim i rosyjskim.

Protokół ten zostanie złożony do archiwum Rządu Republiki Argentyny, odpisy jego zostaną dostarczone każdemu z rządów sygnatariuszy.

Sporządzono w Buenos-Aires, dnia 22 grudnia 1952 r.
(Następują te same podpisy, co w Konwencji).

PROTOKOŁY DODATKOWE
DO
MIĘDZYNARODOWEJ
KONWENCJI TELEKOMUNIKACYJNEJ
(Buenos-Aires, 1952)

Przystępując do podpisania Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej w Buenos-Aires niżej podpisani pełnomocnicy podpisali następujące Protokoły Dodatkowe:

I
Protokół

Tryb postępowania przy wyborze przez członków i członków stowarzyszonych klasy ich składek

1. Każdy członek i członek stowarzyszony powinien przed 1 lipca 1953 r. powiadomić Sekretarza Generalnego o klasie wybranej przez niego sponieważ klas z tabeli składek zamieszczonej w paragrafie 4 artykułu 13 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej Buenos-Aires.

2. Les représentants du Viêt-Nam de Bao-Dai et de la Corée du Sud ne représentent pas en réalité le Viêt-Nam et la Corée; c'est pourquoi leur participation aux travaux de la Conférence de plénipotentiaires et le fait de leur octroyer le droit de signer la Convention des télécommunications au nom du Viêt-Nam et de la Corée sont illégaux.

3. Le Gouvernement de la République Démocratique d'Allemagne a adhéré à la Convention des télécommunications (Atlantic City, 1947) conformément à la procédure prévue au Protocole additionnel II à cette Convention; par conséquent, la République Démocratique d'Allemagne est partie à la Convention des télécommunications de 1947 et Membre de plein droit de l'U.I.T. Les autorités de Bonn ne représentent pas et ne peuvent pas représenter toute l'Allemagne; en conséquence de quoi la signature par les dites autorités, de la Convention des télécommunications adoptée par la Conférence de plénipotentiaires de Buenos Aires, est illégale.

XXXVI

Pour la Fédération de l'Australie, le Canada, la Chine, les Etats-Unis d'Amérique, la République de l'Inde, l'Iraq, le Royaume Hachémite de Jordanie, le Mexique, la Nouvelle-Zélande, les Pays-Bas et le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord:

Etant donné que certains pays se sont réservé le droit d'accepter ou de ne pas accepter les dispositions de l'article 6 de la Convention, les pays dont les noms suivent se réservent le droit de prendre toutes mesures nécessaires et, s'il y a lieu, conjointement avec d'autres Membres de l'Union, pour assurer le bon fonctionnement de l'I.F.R.B., pour le cas où les pays ayant formulé des réserves viendraient à ne pas accepter les dispositions de l'article 6 de la Convention.

Fédération de l'Australie	Mexique
Canada	Nouvelle-Zélande
Chine	Pays-Bas, Surinam, Antilles
Etats-Unis d'Amérique	néerlandaises, Nouvelle-
République de l'Inde	Guinée
Iraq	Royaume-Uni de la Grande-
Royaume Hachémite de	Bretagne et de l'Irlande
Jordanie	du Nord

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé ce Protocole final en un exemplaire et en chacune des langues anglaise, chinoise, espagnole, française et russe. Ce Protocole restera déposé aux archives du Gouvernement de la République Argentine et une copie en sera remise à chaque gouvernement signataire.

Fait à Buenos Aires, le 22 décembre 1952.
(Suivent les mêmes signatures que pour la Convention).

PROTOCOLES ADDITIONNELS
À LA
CONVENTION INTERNATIONALE DES
TÉLÉCOMMUNICATIONS
(Buenos Aires, 1952)

Au moment de procéder à la signature de la Convention internationale des télécommunications de Buenos Aires, les plénipotentiaires soussignés ont signé les Protocoles additionnels suivants:

I
Protocole

Procédure à suivre par les Membres et Membres associés en vue du choix de leur classe de contribution

1. Tout Membre et Membre associé devra, avant le 1-er juillet 1953, notifier au secrétaire général la classe de contribution choisie par lui dans le tableau des classes de contributions figurant à l'article 13, paragraphe 4, de la Convention internationale des télécommunications de Buenos Aires.

2. Członkowie i członkowie stowarzyszeni, którzy nie zawiadomią zgodnie z postanowieniami paragrafu 1 niniejszego Protokołu o swej decyzji przed 1 lipca 1953 r., będą zobowiązani do płacenia składek stosownie do liczby jednostek zgłoszonych przez nich na mocy przepisów Konwencji Atlantic City.

II

Protokół

Ewentualne połączenie Międzynarodowych Doradczych Komitetów Telegraficznego i Telefonicznego

1. Upoważnia się Międzynarodową Administracyjną Konferencję Telegraficzną i Telefoniczną, której zebranie przewidziane jest na rok 1954, do zatwierdzenia połączenia się CCIT i CCIF w jeden stały organ Związku, jeśli konferencja uzna, że będzie to najlepsze rozwiązanie ze względu na interesy Związku jako całości. Podejmując decyzję konferencja powinna kierować się zaleceniami zgromadzeń ogólnych CCIT i CCIF, dotyczącymi tej sprawy, które zgodnie z postanowieniami uchwały nr 2 zostaną przedstawione konferencji.

2. Jeżeli konferencja ta zdecyduje, że połączenie się CCIT i CCIF powinno być dokonane, to:

- a) połączenie będzie obowiązywać od daty, którą powinna określić ta konferencja i która nie powinna być wcześniejsza niż 1 styczeń 1955 r.;
- b) postanowienia ustępu 3° d) i 3° e) artykułu 4 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej będą uważane za zmienione począwszy od daty ustalonej przez tę konferencję i będą tworzyć tylko jeden ustęp o następującym brzmieniu:

„3°...

- d) Międzynarodowy Doradczy Komitet Telegraficzny i Telefoniczny (CCIT)”;
- c) postanowienia ustępu 1 (1) i 1 (2) artykułu 7 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej będą uważane za zmienione począwszy od tej samej daty i będą tworzyć tylko jeden ustęp o następującym brzmieniu:

„1. (1) Do zadań Międzynarodowego Doradczego Komitetu Telegraficznego i Telefonicznego (CCIT) należy badanie zagadnień z zakresu techniki, eksploatacji i taryf służby telegraficznej, fototelegraficznej i telefonicznej oraz wydawanie zaleceń odnoszących się do tych zagadnień”;

- d) Komisje badań i sekretariaty wyspecjalizowane CCIT i CCIF będą zastąpione przez komisje badań i jeden sekretariat wyspecjalizowany powstałego organu w sposób, jaki ustali Administracyjna Konferencja Telegraficzna i Telefoniczna, biorąc pod uwagę zalecenia uchwalone przez zgromadzenie ogólne CCIT i CCIF.

3. W przypadku przesunięcia zebrania Administracyjnej Konferencji Telegraficznej i Telefonicznej na datę późniejszą niż rok 1954 upoważnia się Radę Administracyjną po porozumieniu się z członkami Związku do działania z tą samą mocą, jaka zgodnie z brzmieniem paragrafów 1 i 2 niniejszego Protokołu udzielona zostaje Administracyjnej Konferencji Telegraficznej i Telefonicznej.

4. Jeżeli decyzja o połączeniu się CCIT i CCIF nie zostanie podjęta zgodnie z powyższymi przepisami i połączenie nie będzie dokonane, zastępca Sekretarza Generalnego, któremu powierzono dział telegraficzny i telefoniczny Sekretariatu Generalnego, będzie nadal ponosić odpowiedzialność za działalność CCIT zgodnie z uchwałą 172/CA5 Rady Administracyjnej w odstępstwie od postanowień ustępu 4c) artykułu 7 Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej.

2. Les Membres et Membres associés qui auront omis de faire connaître leur décision avant le 1-er juillet 1953, en application des stipulations du paragraphe 1 ci-dessus, seront tenus de contribuer conformément au nombre d'unités souscrit par eux sous le régime de la Convention d'Atlantic City.

II

Protocole

Fusion éventuelle du Comité consultatif international télégraphique et du Comité consultatif international téléphonique

1. La conférence administrative télégraphique et téléphonique dont la réunion est prévue pour 1954 est autorisée à approuver la fusion du C.C.I.T. et du C.C.I.F. en un organisme permanent unique de l'Union, si elle estime que cette mesure sert au mieux les intérêts de l'Union dans son ensemble. En prenant sa décision, elle sera guidée par les avis des assemblées plénières du C.C.I.T. et du C.C.I.F. à ce sujet, qui, conformément aux dispositions de la résolution No 2, lui seront soumis.

2. Si cette conférence décide que la fusion du C.C.I.T. et du C.C.I.F. doit être réalisée:

- a) cette fusion prendra effet à une date que cette conférence devra déterminer et qui ne sera pas antérieure au 1-er janvier 1955;
- b) les dispositions de l'article 4, alinéas 3° d) et 3° e) de la Convention internationale des télécommunications seront considérées comme ayant été modifiées, avec effet à partir de la date fixée par cette conférence, pour ne plus former qu'un seul alinéa, rédigé comme suit:

«3°...

- d) le Comité consultatif international télégraphique et téléphonique (C.C.I.T.)»;
- c) les dispositions de l'article 7, alinéas 1 (1) et 1 (2), de la Convention internationale des télécommunications seront considérées comme ayant été modifiées avec effet à partir de la même date, pour ne former qu'un seul alinéa, rédigé comme suit:

«1. (1) le Comité consultatif international télégraphique et téléphonique (C.C.I.T.) est chargé d'effectuer des études et d'émettre des avis sur des questions techniques, d'exploitation et de tarification concernant la télégraphie, les fac-similés et la téléphonie»;

- d) les commissions d'études et les secrétariats spécialisés du C.C.I.T. et du C.C.I.F. seront remplacés par des commissions d'études et un secrétariat spécialisé unique de l'organisme fusionné selon des modalités à déterminer par la conférence administrative télégraphique et téléphonique en tenant compte des avis exprimés par les assemblées plénières du C.C.I.T. et du C.C.I.F.

3. Si la réunion de la conférence administrative télégraphique et téléphonique est remise à une date postérieure à l'année 1954, le Conseil d'administration est autorisé, après consultation des Membres de l'Union, à exercer les mêmes pouvoirs que ceux conférés à la conférence administrative télégraphique et téléphonique aux termes des paragraphes 1 et 2 du présent protocole.

4. Si la fusion du C.C.I.T. et du C.C.I.F. n'est pas décidée et réalisée conformément aux dispositions ci-dessus, et tant qu'elle ne le sera pas, le secrétaire général adjoint chargé de la division télégraphique et téléphonique du Secrétariat général continuera à assumer la responsabilité du fonctionnement du C.C.I.T., conformément à la Résolution 172/CA5 du Conseil d'administration et en dérogation aux dispositions de l'article 7, alinéa 4 c) de la Convention internationale des télécommunications.

III

Protokół

Budżet zwyczajny Związku na rok 1953

Budżet zwyczajny Związku na rok 1953 ustala się zgodnie z następującym zestawieniem wpływów i wydatków.

Wpływy	Franków szwajcarskich	Wydatki	Franków szwajcarskich
Saldo przeniesione z 1952 r.	415.000	Rada Administracyjna	200.000
		Sekretariat Generalny	2.096.400
		IFRB	1.917.500
Składki 680 jednostek a 7560 fr.	5.140.800	CCIF	459.750
		CCIT	78.900
		CCIR	488.600
Przelew z funduszu rezerwowego CCIF	20.000		5.241.150
Zwroty z załączonego budżetu publikacji	245.000	Wydatki wynikające z uchwał Konferencji Pełnomocników (patrz szczegóły poniżej)	466.205
			5.707.355
Procenty	350.000	Procenty	250.000
			5.957.355
Nie przewidziane	6.555	Saldo do przeniesienia na rok 1954	220.000
	6.177.355		6.177.355

Rada Administracyjna w czasie swojej sesji zwyczajnej w roku 1953 opracuje szczegóły tego budżetu na podstawie poniżej podanych cyfr.

Wydatki szczegółowe wynikające z uchwał Konferencji Pełnomocników

	Franków szwajcarskich
1) Nastęstwa nowej skali poborów klasy 3	6.000.—
2) Tymczasowe wyrównanie poborów ze względu na zwiększone koszty utrzymania (Klasy 1 do 8, 3 ^o)	66.000.—
3) Reklasyfikacja niektórych pracowników Związku pobory ubezpieczenia	52.356.—
4) Dodatek na koszty kształcenia dzieci	47.644.—
5) Uzdrawienie funduszu emerytalnego	52.000.—
6) Zwiększenie niektórych opłat za funkcjonariuszy, którzy przekroczyli 49 rok życia	100.000.—
7) Likwidacja rachunków zawieszonych (10% od 372.050.—)	30.000.—
8) Odsetki od tej sumy	37.205.—
9) Wyrównanie kosztów utrzymania emerytów	13.000.—
10) Subwencja dla wydziału publikacji na dokumenty deficytowe	12.000.—
	80.000.—
Razem	496.205.—
Odszkodowania za przeniesienie poza granicę własnego kraju (do potrącenia) (poprawka preliminarza)	30.000.—
Ogółem	466.205.—

IV

Protokół

Wydatki zwyczajne Związku w okresie 1954 do 1958

1. Upoważnia się Radę Administracyjną do sporządzenia rocznego budżetu Związku w ten sposób, aby wydatki zwyczajne Związku, bez procentów płatnych Konferencji Szwajcarskiej, nie przekraczały w latach 1954 do 1958 następujących sum:

III

Protocole

Budget ordinaire de l'Union pour l'année 1953

Le budget ordinaire de l'Union pour l'année 1953 est fixé suivant le résumé ci-après des recettes et des dépenses.

Recettes	Francs suisses	Dépenses	Francs suisses
Solde reporté de 1952	415.000	Conseil d'administration	200.000
		Sekretariat général	2.096.400
		I.F.R.B.	1.917.500
Parts contributives 680 unités à 7.560 fr.	5.140.800	C.C.I.F.	459.750
		C.C.I.T.	78.900
		C.C.I.R.	488.600
Prélèvement du Fonds de provision du C.C.I.F.	20.000		5.241.150
Remboursement du budget annexe des publications	245.000	Dépenses résultant des décisions de la Conférence de plénipotentiaires (Voir détails ci-dessous)	466.205
Intérêts	350.000	Intérêts	250.000
			5.707.355
Imprévu	6.555	Solde à reporter en 1954	220.000
	6.177.355		6.177.355

Le Conseil d'administration, au cours de sa session ordinaire de 1953, mettra au point dans le détail ce budget sur la base des chiffres ci-dessus.

Détail des dépenses résultant des décisions de la Conférence de plénipotentiaires

	Francs suisses
1) Répercussion de la nouvelle échelle des traitements pour la classe 8	6.000.—
2) Indemnité temporaire pour l'ajustement provisoire des traitements à l'augmentation du coût de la vie (classes 1 à 8, 3 ^o)	66.000.—
3) Reclassement de certains emplois de l'Union: traitements	52.356.—
	47.644.—
4) Indemnité pour frais d'études des enfants	52.000.—
5) Assainissement du Fonds de pensions	100.000.—
6) Majoration des contributions uniques des fonctionnaires de plus de 40 ans	30.000.—
7) Liquidation des comptes en souffrance (10% de 372.050.—)	37.205.—
8) Intérêts sur ces sommes	13.000.—
9) Indemnité de cherté de vie aux retraités	12.000.—
10) Subvention au Service des publications pour les documents déficitaires	80.000.—
Total	496.205.—
Indemnités d'expatriation (à déduire) (correction des prévisions)	30.000.—
Total général	466.205.—

IV

Protocole

Dépenses ordinaires de l'Union pour la période 1954 à 1958

1. Le Conseil d'administration est autorisé à arrêter le budget annuel de l'Union de telle sorte que le plafond des dépenses ordinaires de l'Union, non compris les intérêts moratoires payés à la Confédération suisse, ne dépasse pas les sommes ci-après pour les années 1954 à 1958:

5.890.000 franków szwajcarskich w roku 1954
5.995.000 franków szwajcarskich w roku 1955
5.965.000 franków szwajcarskich w roku 1956
6.085.000 franków szwajcarskich w latach 1957 i 1958.

2. Rada Administracyjna jest jednakże upoważniona do przekroczenia w zupełnie wyjątkowych okolicznościach tych kredytów o kwotę nie przekraczającą 3% sum określonych w paragrafie 1. W tych przypadkach powinna ona podjąć oficjalną uchwałę zawierającą szczegółowe uzasadnienie takiego kroku.

3. Z drugiej strony poza przekroczeniami, do których upoważnia paragraf 2, Rada Administracyjna może wstawić:

- a) do każdego z budżetów od 1955 do 1958 dodatkową sumę nie przekraczającą 60.000 franków szwajcarskich na pokrycie ewentualnie zwiększonych kosztów wynajmu pomieszczeń Związku w warunkach przewidzianych w uchwale nr 8;
- b) do każdego z budżetów od 1954 do 1958 dodatkową sumę nie przekraczającą 200.000 franków szwajcarskich na pokrycie wydatków związanych z ewentualnym przyznaniem personelowi dodatku z tytułu wzrostu kosztów utrzymania w warunkach przewidzianych w uchwale nr 20.

4. Radzie Administracyjnej porucza się przeprowadzenie wszelkich możliwych oszczędności w celu zmniejszenia wydatków do możliwie najniższego poziomu.

5. Poza przypadkami przewidzianymi w paragrafach 2 i 3 Rada Administracyjna jest upoważniona do podejmowania uchwał, które pośrednio lub bezpośrednio mogłyby pociągnąć za sobą przekroczenie pułapu wydatków ustalonego dla każdego roku w paragrafie 1 niniejszego protokołu jedynie przy ścisłym zastosowaniu postanowień przewidzianych w paragrafie 6.

6. Jeżeli kredyty, jakie Rada Administracyjna może przyznać stosownie do postanowień paragrafów 1 do 3 niniejszego protokołu, okażą się nie wystarczające do zapewnienia sprawnego działania Związku, Rada może przekroczyć te kredyty tylko za zgodą większości członków Związku po uprzednim należytym porozumieniu się z nimi. Przy uzgadnianiu z członkami Związku należy dołączyć wyczerpujące zestawienie faktów usprawiedliwiających zamierzone przekroczenie.

7. Żadna uchwała konferencji administracyjnej lub zgromadzenia ogólnego komitetu doradczego nie będzie załatwiona, jeżeli wykonanie jej pociąga bezpośrednio lub pośrednio zwiększenie wydatków wyznaczonych poza granice kredytów, którymi może dysponować Rada Administracyjna na warunkach ustalonych w paragrafach 1 do 3 lub przewidzianych w paragrafie 6.

8. Podejmując uchwały mogące mieć następstwa finansowe, konferencje administracyjne i zgromadzenia ogólne komitetów doradczych powinny dokładnie oszacować dodatkowe wydatki, jakie może spowodować uchwała.

Na dowód czego odnośni pełnomocnicy podpisali te Protokoły Dodatkowe w językach: angielskim, chińskim, hiszpańskim, francuskim i rosyjskim w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rządu Republiki Argentyny, a odpis jego zostanie doręczony każdemu z Rządów sygnatariuszy.

Sporządzono w Buenos-Aires, dnia 22 grudnia 1952 r.

(Następują te same podpisy, co w Konwencji).

5.890.000 francs suisses pour l'année 1954
5.995.000 francs suisses pour l'année 1955
5.965.000 francs suisses pour l'année 1956
6.085.000 francs suisses pour les années 1957 et 1958.

2. Cependant, dans des cas tout à fait exceptionnels, le Conseil d'administration est autorisé à disposer de crédits dépassant au maximum de 3% les chiffres fixés comme plafond au paragraphe 1. Dans ce cas, il devra prendre une résolution spéciale indiquant les motifs précis d'une telle mesure.

3. D'autre part, et en plus des dépassements autorisés au paragraphe 2, le Conseil pourra inscrire:

- a) à chacun des budgets de 1955 à 1958 une somme supplémentaire maximum de 60.000 francs suisses pour faire face à une augmentation éventuelle du prix du loyer des locaux de l'Union dans les conditions prévues par la résolution No 8;
- b) à chacun des budgets de 1954 à 1958 une somme supplémentaire maximum de 200.000 francs suisses pour faire face à l'octroi éventuel au personnel d'indemnités de cherté de vie dans les conditions prévues par la résolution No 20.

4. Le Conseil d'administration a mission de réaliser toutes les économies possibles de façon à ramener les dépenses au niveau le plus faible possible.

5. En dehors des cas prévus aux paragraphes 2 et 3 précités, le Conseil d'administration n'est autorisé à prendre de décisions susceptibles de provoquer un dépassement direct ou indirect du plafond fixé pour chaque année au paragraphe 1 ci-dessus qu'en appliquant strictement les dispositions prévues au paragraphe suivant.

6. Si les crédits que le Conseil d'administration peut autoriser, en application des dispositions des paragraphes 1 à 3 précités, s'avèrent insuffisants pour assurer le bon fonctionnement de l'Union, le Conseil ne peut dépasser ces crédits qu'avec l'approbation de la majorité des Membres de l'Union dûment consultés. Toute consultation des Membres de l'Union doit comporter un exposé complet des faits justifiant une telle demande.

7. Il ne sera donné suite à aucune décision d'une conférence administrative ou d'une assemblée plénière d'un comité consultatif ayant pour conséquence une augmentation directe ou indirecte des dépenses ordinaires au-delà des crédits dont le Conseil d'administration peut disposer aux termes des paragraphes 1 à 3 ou dans les conditions prévues au paragraphe 6.

8. Au moment de prendre des décisions susceptibles d'avoir des répercussions financières, les conférences administratives et les assemblées plénières des comités consultatifs doivent procéder à une estimation exacte des dépenses supplémentaires qui peuvent en résulter.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé ces Protocoles additionnels dans chacune des langues anglaise, chinoise, espagnole, française et russe, en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de la République Argentine, et dont une copie sera remise à chaque gouvernement signataire.

Fait à Buenos Aires, le 22 décembre 1952.

(Suivent les mêmes signatures que pour la Convention).